

Kapelan Røed, Bergen, kapelan Scheie, Bergen, Totland, Ørsted, Riisøen, Bergen, Høyem, Stjørdal, prost Bäckmann, Tromsø, Astrup, Bergen, domprost Bj. Knudson, Bergen. - 2 av ovennevnte, nemlig prost Bäckmann, Tromsø og domprost Knudson, Bergen samtidig er dømt til å fraflytte den landsdel hvor de har virket. - Tidligere er samtlige biskoper avsatt, samt følgende prester: Domprost Fjelbu, Thom, dompr. Jervel, Hamar, Bastiansen, Kempen, Carlson, O.Aker, H.C.Christie, Oslo. Riise Hansen, Røa, Odmar, Torshov, Gjøedal, Holla, Johnson, S. Odal, Nisson, Lior, Paulson, Modum, Martinussen, Bergen, H.E. Wisløf, Trefoldighet, og Ragnv. Indrebø, Jacobs Menighet, Oslo.

VÆR PÅ VAKT!

I nærmeste fremtid vil tyskerne antagelig på en eller annen måte fremprovosere opplysninger om hjemmefronten. Det er mulig at de vil bruke forfølskede engelske fly, luge bombegrupper og samtidig spre flyveblader om at invasjonen er kommet. ENHVER MAA DERFOR VÆRE PÅ VAKT OG HOLDE HODET KLART. London har sagt at når invasjonen kommer vil alle få TYDELIG BESKJED. La det ikke herske tvil om dette!

ANGIVER. Vi advarer våre Hortensløbere mot Wilhelm Stovny, som er verkstedsarbeider ved Steinos pr. Horten. Stovny er naturalisert norsk, født tysker og blir tysker.

VARDEN, Skien, er god å få forstann av. I en artikkel 23. april, med svære overskrifter om FORELDREMØTE OG PROTEST MOT LÆRERNE osv. finner vi at 1 - sier og skriver en - forelder (det er så lite at ordet ikke engang finnes på norsk) var møtt frem. "Forelderene" vedtok resolusjonen med akklamasjon, og, såvidt vi forstår, applauderte "det" også svært livlig! Les avisen selv. Den er vel verd pengene, og fåes hos Narvesen.

Utdrag av nyhetene fredag aften kl. 19.30.

VESTFRONTEN. Dagens viktigste melding er det Britiske luftforsvarsdepartementets kommunike om det angrep britiske bombefly inatt rettet mot ROSTOCK. Angrepet var særdeles kraftig og de brander som iakttoges var av større omfang enn de som raserte Lübeck for en tid siden. ROSTOCK er en av de viktigste utskibningshavner for Finland og Balticum, et viktig jernbaneknutepunkt og et av sentrene for den tyske flyproduksjon. - 4 fly gikk tapt. -

ØSTFRONTEN: Intet tyder på at tyskerne vil forsøke å ta initiativet fra russerne. Russerne har fremgang overalt, bl.a. er en tysk stilling på Krim erobret. I Karelen har russerne overtaket, og en fange fra 6.komp.2.batalj. av 12. tyske infanteridiv. oppgir at divisjonen har fått forsterkninger hele 9 ganger. -

FJERNE ØSTEN: I Burma har jap. fått forsterkninger og forsøker å forsere langs elvene Irrawadi, Sittang og Salween, men de allierte gjør hårdnakket motstand. - 15 jap. fly er skutt ned av amer. flyvere i Nordburma på 2 dager. Kampene fortsetter på Java, Timor og Sumatra. - Raboul er igjen bombet. -

VICHY opplyser at 125 franskmenn er blitt henrettet den siste måned og en hel del er satt i konsentrasjonsleir for kommunistisk propaganda. Göteborg Handels og Sjøf. tid. kommenterer stillingen i Frankrike slik: "Dersom en kan si at Quisling sitter på ett rullende isfjell så sitter Leval på taket av et kråttus."

DEN TYSKE SLAGFLAATE: Gneisenau og Scharnhorst, som forlot Brest for to mnd. siden i det forfengelige håp om å skulde kunne gjøre bedre nytte for sig med vinn under kjølen, er fremdeles i sin vanlige tilstand. Gneisenau er i det siste slept til Gdynia for å fortsette reparasjonen, og ligger side om side med det uferdige hangarskip "Graf Zeppelin". Scharnhorst ligger fremdeles i tørrdock. - Resten av fløten, dvs. Tirpitz, Admiral Scheer, Prinz Eugen og Hitler ligger fortsatt i ro i Trondheim, og har ikke gjort noe forsøk på å gripe inn mot konvoyene til Marmansk siden Tirpitz dristige forsøk på å stikke beugen i Norsjøen for ca 1-1/2 måned siden.

SEND AVISEN VIDERE - HELST ANONYMT. UNNGÅ NS OG DE STRIPETE! -

Mappe 6
Ekspl. 14
Arg. 1942
O.V. 2284
1/2

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 14

FREDAG 1-5-1942

1 ÅRG

"Vi kommer som venner", het det.
Neja - vi vet det.

Vi burde vel svare:
Da har det ingen fare!
Men hvad skal man egentlig si til venner som kommer med våpenmekt og hemmelig politi?
Hjelpe oss var det de vilde.
Det har vi ikke forstått.
Vi synes, vi hadde det såleilig godt og har det temmelig ilde.

Nu vil de styre for oss. De mener: styre oss bedre end vi i grunnen fortjener.
Da får vi hevde allikevel: Det vil vi gjøre selv, godt eller slett, det er vår egen sak, vår egen rett.

Men, vil du spørre, - hvordan skal det da gå oss, om de får lyst til å trampe på oss?

Hvis du vil krype og bøie dig, Så de ifred kan fortære dig og fordbøie dig, da vil de fremmede kanskje behandle dig mindre hårdt - Hvis du bare vil glemme det: Landet er vårt. Tyskerne tok det, men det var vårt.

Jeg vil besverge dig: Her er den siste skanse, her må du verge dig! Vit det hver time på dagen: Landet er vårt. Tal ikke om det, snakk ikke med din munn, men vit det dypt i ditt hjerte hver time og stund.

Farlig er tvilen på egne krefter.
Farlig er flukten: Bare vi nu gir efter, så vil det jenke sig, - bare vi nu lar saganatten senke sig.

Farlig er mørket, når det får bre sig, slik at du ikke vet, hvad du tenker: Da kan det te sig slik, at du trer dig fri, når du går i lenker: Farlig er lønnsomhetslinjen og hjelpen de gir oss. Farlig til døden er det at "venner" befrir oss.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmær uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Unngå NS og DE STRIPETE!

Red.

Hitler hadde ingen store nye seire å peke på i sin siste tale, som hovedsakelig blev et angrep på hjemmefronten, og som ga gode opplysninger om den spennende situasjon innen Tysklands grenser. (De norske avisers referater på dette punkt er sørgelig mangelfulle!). Hans omtale av krigens gang innskrenket sig til undskyldninger, og særlig fikk kuldene på Østfronten stå for at felttoget var mislykket. Kuldene hadde vært verre enn på 140 år, sa Hitler, og han trakk sammenligninger med Napoleons felttog, men gløt det faktum at Napoleons hær i 1812 var iferd med å trekke sig tilbake på det tidspunkt Hitler satte igang sin siste offensive mot Moskva.

Hitler innrømmet at stillingen i desember var kritisk, og dette må ha vært tilfelle i høiere grad enn de allierte har turdet håpe. "Det var bare valget mellom å bli hvor de var, eller fortsette, sa Hitler, og det var å se på de menn, lokomotiver, tanks og maskiner truet med å fryse fast. Vinterfelttoget var dårlig forberedt og stod faktisk foran sammenbruddet. I denne situasjon var det Hitler knyttet sitt navn til hærens skjebne, og han grep inn med den største hensynsløshet mens nervene var på bristepunktet og iferd med å svikte. Bare ved kolossale ofre av mennesker kunne stillingene holdes delvis, og ved gjennomført hensynsløs og brutal tilside-settelse av all menneskeverd.

Hitler lovet at en sådan situasjon ikke skulde gjenta sig, og at kolossen skulde rammes til han var slått istykker, men han vektet sig vel for å angi noe tidspunkt for ødeleggelsen denne gang. Han forberedte derimot tyskerne på en ny krigsvinter og mente at særlig jernbanene nokk skulde løse sine oppgaver bedre neste vinter med forsyninger til troppene, hvor de nu kan måtte befinne sig de.

England blev lovet represalier og skjorpot ubåtkrig, men tyskerne har hørt dette litt for ofte til at det skulde gjøre inntrykk på dem. Det var ikke seire Hitler kunne fore tyskerne med denne gang, men betegnende nokk trusselen om at krigen for dem betød at være eller ikke være og at følgen av et nederlag vilde åpne landet for det asiatiske barbari.

Betegnende er også de forholdregler som nu settes i verk i Tyskland, og som går ut på at enhver som ikke gjør sin plikt - hvilken stilling han enn inntar i samfundet - vil bli idømt rone terrorstraffer. Likh betegnende er meddelelsen om at det ikke vil bli gitt permisjon i hæren i de neste 3 mnd.

Mangelen på arbeidskraft bekreftes, og Hitler går kraftig til orde mot skulking, sommel og sabotasje. Gauldeitene får hånd og halsrett innen arbeidslivet, og setter barn fra 10 års alderen inn i krigsindustrien, mens de okkuperte land skal presses til det ytterste for arbeidskraft.

Dommerne og embedsverket fikk sine advarsler, og det blev citert eksemplor på urimelig milde dommer. Slike dommere som ikke forstår sin plikt vil bli avsatt. Hitler får nu i tillegg til sine mange andre titler og verdigheter også tittelen av "Rikets høieste dommer" og kan folle dommer uten rettergang eller avhøringer. Tyskland er dermed også offisielt ophørt å være en rettsstat, og skulde ifølge Hitlers egen postann i 1933 således ikke kunne bestå stort lenger.

I sin nye stilling vil hans evne til å finne juridiske begrunnelser for alle sine overgrep komme til sin rett, sammen med hans store evne til å finne merkelige og avslørende dokumenter i de psykologiske åblikk.

Det er grunn til å tro at det påny er opstått konflikt innen hæren og at SS og Gestapo får en stadig større innflytelse. Tysklands næststørste mann idag er ikke Göring, men Himmler, og det vil snart vise sig om skjorpet terror i Tyskland og de okkuperte land og frykten for Gestapo og nederlaget vil være virkningsfull propaganda. - Alle håp om en snarlig seir er dunstet bort, og det er de spørsmål om en innbitt forsvarsvilje kan operbeides for å ta optimismens plass så spillet kan holdes gående. Stillingen blir stadig vanskeligere, og den tyske ledelse er selv fylt av tvil mens de svære ofre av soldater ved fronten øker, og de britiske bombemaskiners angrep tiltar i antall og voldsomhet. Nu er det tyskerens tur,

og de er utsatt for en like hard påkjening som briterne var det ifjor, men de er uten håp om å kunne bli sterkere enn de var. Hitler står maktesløs og ute av stann til å gripe inn mot USAs masseproduksjon, som innen året er omme vil ha gjort de allierte fullstendig overlegne.

Også den nye offensive end hos de allierte gjør tyskerne nervøse og følelsen av den kommende katastrofe gjør Hitler og hans håndgagne menn desperate. Det gir sig utslag i skjorpet terror i de okkuperte land og i Tyskland, samtidig som de ved falske rykter og provokasjoner søker å skape grunnlag for ny terror.

SVENSK KOMMENTARER.

I Stockholmstidningen for 27 april finner vi følgende artikkel av Stockholmstidningens Londonredaksjon, Sven Tillger-Rasmussen:

"Förvåning följt av glädje.

Förvåning, därpå den djupaste glädje - det var intrycket i London av Hitlers tal. För det förste upfattades talet som en absolut bekräftelse på vad alla anade och tidningarna gett uttryckt, att, men som folk knappast vågade tro på: dels på katastrofen verkligen under vinterns lopp hotat de tyske arméerna i Ryssland dels att det sista halvårets utveckling i Tyskland betydde att de ytterst drastiska åtgärderna vidtoges för att skydda hemfronten. Med största förvåning konstateras, att inte ett ord sådes om de okkuperade länderna och särskilt inte om Frankrike.

"Den ens offensiv Hitler forutsatte var den som riktas mot det tyske folket" säga tidningskommentarna: "inte mot judar och bolsjeviker, men mot tysker i största allmänhet, som inte vilja acceptera de nödvändiga offren." - Det anses bekräftat att det råder oro innom Tyskland, så att de nödvändiga offren endast kunna vinnas genom hot om livet. Man frågar sig, om detta är ett förbud till drastiska rönningar bland ämbetsmän och officerare.

Inte minst betecknande voro enligt brittisk uppfattning betydningarna om organisation för näste vinters krig mot Ryssland. Aldrig har Hitler förut om våren förberett befolkningen på nästa vinters svårigheter. Detta, säger man här, ger hela den ryska propagandan och Lord Beaverbrook senaste uttalanden ett nytt perspektiv - kriget mot Tyskland kan vinnas i år genom en yttersta insats. En Hitler, som nått och jämnt avslutit nederlaget, talade i afton, så sammanfattar man sine intryck. Jag har i afton träffat personer uti politiska kretsar, som om dagens händelse förklarar, att den i alle avseenden blivit en överraskning för dem. "

DERES KAMP ER IKKE FORGJEVES!

Tross terror, pinsler og utståtte lidelser fortsetter lærerne kampen innenfor og utenfor murene. La Deres innsats være et forbilde for oss!

Efterhvert som behandlingen av lærerne blir kjendt i utlandet stiger forferdelsen og forbitrelsen. Nye detaljer offentliggjøres i verdenspressen efterhvert som de lekket ut fra Norge, og London radio har i de siste dager ved flere anledninger bragt opplysninger om saken. - Vi har tidligere referert det meste av hvad som har hendt, men da vi ikke har gitt andre detaljerte beskrivelser av den helt igjennem rå og dyriske behandling lærerne har vært utsatt for efter 20. mars, undtatt telegrammene fra fylkesmännene i Trøndelag og prestene, vil vi idag gjengi litt av det som har skjedd på Jörstadmoen og en del av resumet som er sendt ut fra London.

För avreisen til Jörstadmoen måtte lærerne stå opreist på goldd i 4-5 timer. Selve reisen foregikk i kuvogner, hvor de var stuet sammen helt til de 14-16 timer senere ankom til Fåberg. Det er en selvfølge at de ikke fikk mat eller annen forpleining.

Veien fra Fåberg til Jørstad blev tilbaketog i springmarsj, og de av lærerne som styrtet fikk straffeeksersis.

Klokken 1/2 7 måtte lærerne ut til streng eksersis som varte i flere timer før de fikk noe "spise". Måltidet bestod av et stykke brød uten noe til, og mange av lærerne blev helt underernærte på den korte tid opholdet på Jørstadmoen varte.

Foruten streng eksersis, hvor en av øvelsene var å krype på maven gjennom isvann og søle, noenganger bak latrinene, hadde de også hardt "arbeide".

Under Gestapos hånletter måtte de skuffe sne fra en haug til en annen med stokker, gaffler eller med hendene, og noen blev sett til å tørre opp søledammer med vaskekluter. Andre måtte legge vedstokker fra et sted til et annet og derpå tilbake igjen. Et ledd i nervekrigen mot lærerne var også at der midt på natten blev slått alarm, og der blev gitt beskjed om at nu skulde de sendes til Østfronten.

Av de 700 lærere var det til slutt 40-50 stykker som ikke klarte påkjenningen, og malte sig inn i Lærersambandet. 150 stykker, eldre og syke blev sendt tilbake til Grini igjen, og resten ca. 500 stykker blev sendt nordover på tvangsarbeide.

Søndag den 12. april om aftenen ved 8tiden kom med tog fra Lillehammer omkring 500 lærere som var sendt fra Jørstadmoen. De reiste med G-vogner, populært kalt kuvogner med over 50 menn i hver og de måtte stå i vognene på reisene, og vognene var løst og fangene fikk dårlig eller ingen forpleining. Ved ankomsten til Trondheim måtte de marsjere ombord i dampskipet "Skjærstad", en liten kystbåt på 762 br. tonn, hvor de blev stuvet inn i læsterommene, og eler under dekk, selvsagt ikke i lugarer. Også her er plassen så trang at de over 500 lærere måtte stå så lenge de orket senere sank de sammen, mellom hverandre og ovenpå hverandre. De fikk ikke utlevert sengklær, tepper eller lignende. Etterhvert fikk folk i Trondheim kunnskap om hvilken fryktelig og umenneskelig behandling de fangne lærere har vært utsatt for, både på togreisen og ombord i dampskipet Skjærstad. Forskjellige behjertede mennesker har henstillet til myndighetene å søke en bedring av folkenes tilstand. Bylkesmannen, fylkesfører, skolestyrets formann, direktør Skarland på Handelsgymnasiet, er blitt anmodet om å ta affære. Det som først og fremst trengtes, var mat og legehjelp. Den eneste lege, overhodet den eneste nordmann som fikk komme ombord, var NS doktor Rian, direktøren for Reitgjerdet Sinnsykehus. Han gjennomgikk båten og fant at de sanitære og hygieniske forhold var sletttest mulig. Han anslo de sykes tall til omkring 100, hvorav enkelte viste tegn til fengselspsykose. Doktor Rian uttalte, at for å kunne gjøre noe, trengte han minst 10 leger i et helt døgn til assistanse. Dette blev nektet. Ingen norsk lege fikk adgang. Denne dyriske mishandling av politiske motstandere gjorde et sterkt inntrykk i hele Trondheim. Kaitarbeiderne kom gråtende i land fra båten. Det blev i løpet av mandagen tillatt 5 syke å bringes inn på Trondheims sykehus, hvor de fremdeles ligger. Atmosfæren i læsterommet kan vanskelig beskrives. Bare en liten sprekk øverst oppe slapp et lite minimum av lys og luft ned i de overfylte rum. Alt blev gjort både telefonisk og telegrafisk til de høieste myndigheter i Trondheim og Oslo, men uten resultat. Dampskipet Skjærstad er en liten kystbåt som kan føre 270 passasjerer og har sertifikat for dette, og redningsredskaper, det vil si livbelter til så mange passasjerer. Den hadde nu omkring 600 personer ombord, iberegnet ca. 30 menn og tyske SS-soldater ca. 50 menn. Når skipet kom ut i rum sjø og skulde foreta en lengere reise nordover med folk som allerede ved avgangen var syke, og hvorav ingen var sjøsterke, vilde mange av fangene ikke greie det, og det hele betegnes som en dødsreise. Det er blitt opplyst at skipet skal gå til Kirkenes, en reise som vil ta mange dager. Mandag, og særlig tirsdag blev der i Trondheim på mange hold arbeidet under høitrykk for å få utvirket at transporten kunde stanses eller at den kunde deles på flere skip og således bli mere tryggende og menneskeverdige. Det blev også anmodet om å få ekstra redningsredskaper ombord på "Skjærstad". Men alt blev avslått. Rikstelefon og telegraf til Oslo var i intens virksomhet.

Avgangen fra Trondheim var satt til tirsdag aften kl. 8. Om efter-

middagen blev det kjent i byen at lærerne hadde besluttet å gå med på å melde seg inn i Lærersambandet. Dette skjedde av honsyn til de syke ombord.

De lokale NS størrelser lovet så - strålende over sitt uventede hell - at transporten skulde bli stanset, og sendte straks beskjed om dette til Quisling. Men Terboven avslo og Quisling avslo, og efter det blev det ikke noen innmeldelse av, og det er ingen ting som tyder på at lærerne vil kapi- tulere.

"Skjærstad" seilte fra Trondheim kl. 3 natt til onsdag, efter at kapteinen først hadde frasagt sig othvert ansvar.

Senere meldes at båten har passert Bodø, hvor Røde Kors kom ombord, og den 25. april passerte den Hammerfest. Lærerne er nu antagelig i Kirkenes.

EN FORFALSKNING AV OVENSTAAENDE RAPPORT ER FOR TIDEN I CIRKULASJON I OSLO. DEN VIL FORSØKE Å LEGGE ALL SKYLDEN FOR DEN DYRISKE BEHANDLING AV LÆRERNE OVER PÅ TYSKERNE. ANTAGELIG ER DET BLITT VEL MEGT SELV FOR FÆDRELANDSFORRADERNE!

Vi bringer nedenfor en liste over antall lærere og antall medlemmer av Lærersambandet fra endel norske byer: (Første tall gjelder antall lærere og annet antall lærere innmeldt i sambandet).
Arendal 43 - 2, Porsgrunn 28 - 0, Notodden 22 - 0, Moss 36 - 1, Vadsø 11 - 3, Risør 11 - 0, Brevik 10 - 2, Egersund 13 - 0, Larvik 35 - 0, Tønsberg 40 - 0 (heller ingen ved høiere skole) Oslo ca. 701-31, Kragerø -12 - 2, Skien 52 -1, Langesund 7 -2, Haugesund 69 -5, Farsund 7 -0, Kristiansand S 83 -0, Stavanger 190 -7, Brønnøysund 5 -2, Mo i Rana 5 - 1, Bodø 18 -2, Harstad M - 1, Hønefoss 14 - 1, Drammen 85 -2, Sandefjord 19 - 0, Svelvik 6 - 1, Sarpsborg 39 -6, Fredrikstad 49 -1, Halden 27 - 1, Bærum 97 - 9, Akær 377 - 17, Trondheim 175 - 9, Steinkjer 11 - 1. En foreløpig melding fra Nidaros skoleinspektør forteller at i direktørens 55 kommuner har alle lærerne i 26 kommuner meldt fra at de ikke vil stå i sambandet.

SISTE NYTT FRA LÆRERFRONTEN.

Det er mange ting som nu tyder på at NS nu setter alt innpå å få istand en ordning med lærerne. "Hæmmelige" sirkulærer, og falske aviser er blitt benyttet i stor utstrekning i håp om å få nordmennene til å tro at NS ikke hadde noen skyld i den rå og hensynsløse behandling lærerne er blitt til. DETTE SKAL IMIDLERTID IKKE LYKES FOR DEM! ETHVERT FORSØK FRA NS'SIDE PÅ Å FORVRENGE SANNHETEN VIL BLI SLÅTT NED. AT NS NU GJERNE SER AT STRIDEN MED LÆRERNE BLIR AVBLÅST VISER FØLGENDE RUNDSKRIV FRA KIRKE- og UNDERVISNINGS DEPARTEMENTET:

Oslo, den 25. april 1942.

Forholdet mellom skolen og Norges lærersamband.

Den situasjon som er inntrådt ved landets skoler, har vist at de grunnleggende bestemmelser i loven om Norges lærersamband i stor utstrekning er blitt misforstått og feilaktig tolket. Dette inntrykk bestyrkes ved en rekke henvendelser fra foreldre og lærere. Departementet skal derfor ennå en gang presisere hvordan loven er å forstå. Ad Par.1. Norges lærersamband er ikke noen politisk organisasjon. Medlemmene er ikke forpliktet til å være medlem av Nasjonal samling. Lærersambandet er en ren yrkesorganisasjon. Dets oppgave er å fremme lærernes faglige og standmessige interesser, bl.a. ved sammenkomster og møter, arbeidsutvalg og arbeidsgrupper, kurser (feriekurser) og studiereiser, hvilket vil si at det skal sette i verk tiltak som har interesse og betydning for lærerne. Lærersambandets oppgaver skal med andre ord være de samme som de som andre yrkesorganisasjoner har, å representere lærerne likeoverfor statsmaktene.

Den opfatning at den enkelte lærer skulde være forpliktet til å utføre tjeneste i N.S.U.F. er en fullstendig misforståelse. Oppdragelsen av den norske ungdom innenfor N.S.U.F. kan og vil bare bli betrodde slike menn og kvinner som har en positiv innstilling overfor den nye tid.

Av foranstående vil sees, slik som det allerede uttrykkelig ble framholdt i Departementets rundskriv av 24. og 31. mars i år, at medlemskap i

Veien fra Fåberg til Jørstad blev tilbaketog i springmarsj, og de av lærerne som styrtet fikk straffeeksersis.

Klokken 1/2 7 måtte lærerne ut til streng eksersis som varte i flere timer før de fikk noe å "spise". Måltidet bestod av et stykke brød uten noe til, og mange av lærerne blev helt underernærte på den korte tid opholdet på Jørstadmoen varte.

Foruten streng eksersis, hvor en av øvelsene var å krype på maven gjennom isvann og søle, noenganger bak latrinene, hadde de også hardt "arbeide".

Under Gestapos hånletter måtte de skuffe sne fra en haug til en annen med stokker, gaffer eller med hendene, og noen blev sett til å tørre opp søledammer med vaskekluter. Andre måtte legge vedstokker fra et sted til et annet og derpå tilbake igjen. Et ledd i nervekrigen mot lærerne var også at der midt på natten blev slått alarm, og der blev gitt beskjed om at nu skulde de sendes til Østfronten.

Av de 700 lærere var det til slutt 40-50 stykker som ikke klarte påkjenningen, og malte sig inn i Lærersambandet. 150 stykker, eldre og syke blev sendt tilbake til Grini igjen, og resten ca. 500 stykker blev sendt nordover på tvangsarbeide.

Søndag den 12. april om aftenen ved 8tiden kom med tog fra Lillehammer omkring 500 lærere som var sendt fra Jørstadmoen. De reiste med G-vogner, populært kalt kuvogner med over 50 menn i hver og de måtte stå i vognene på reisen, og vognene var løst og fangene fikk dårlig eller ingen forpleining. Ved ankomsten til Trondheim måtte de marsjere ombord i dampskipet "Skjærstad", en liten kystbåt på 762 br.tonn, hvor de blev stuvet inn i lasterommene, og eler under dekk, selv sagt ikke i lugarer. Også her er plassen så trang at de over 500 lærere måtte stå så lenge de orket senere sank de sammen, mellom hverandre og ovenpå hverandre. De fikk ikke utlevert sengklær, topper eller lignende. Etterhvert fikk folk i Trondheim kunnskap om hvilken fryktelig og umenneskelig behandling de fangne lærere har vært utsatt for, både på togreisen og ombord i dampskipet Skjærstad. Forskjellige behjertede mennesker har henstillet til myndighetene å søke en bedring av folkenes tilstand. Bylkesmannen, fylkesfører, skolestyrets formann, direktør Skerland på Handelsgymnasiet, er blitt anmodet om å ta affære. Det som først og fremst trengtes, var mat og legehjelp. Den eneste lege, overhodet den eneste nordmann som fikk komme ombord, var NS doktor Rian, direktøren for Reitgjerdet Sinnsykehus. Han gjennomgikk båten og fant at de sanitære og hygieniske forhold var sletttest mulig. Han anslo de sykes tall til omkring 100, hvorav enkelte viste tegn til fengsels-psykose. Doktor Rian uttalte, at for å kunne gjøre noe, trengte han minst 10 leger i et helt døgn til assistanse. Dette blev nektet. Ingen norsk lege fikk adgang. Denne dyriske mishandling av politiske motstandere gjorde et sterkt inntrykk i hele Trondheim. Kårearbeiderne kom gråtende i land fra båten. Det blev i løpet av mandagen tillatt 5 syke å bringes inn på Trondheims sykehus, hvor de fremdeles ligger. Atmosfæren i lasterommene kan vanskelig beskrives. Bare en liten sprekk øverst oppe slapp et lite minimum av lys og luft ned i de overfylte rum. Alt blev gjort både telefonisk og telegrafisk til de høieste myndigheter i Trondheim og Oslo, men uten resultat. Dampskipet Skjærstad er en liten kystbåt som kan føre 270 passasjerer og har sertifikat for dette, og redningsredskaper, det vil si livbelter til så mange passasjerer. Den hadde nu omkring 600 personer ombord, iberegnet ca. 30 menn og tyske SS-soldater ca. 50 menn. Når skipet kom ut i rum sjø og skulde foreta en lengere reise nordover med folk som allerede ved avgangen var syke, og hvorav ingen var sjøsterke, vilde mange av fangene ikke greie det, og det hele betegnes som en dødsseilas. Det er blitt opplyst at skipet skal gå til Kirkenes, en reise som vil ta mange dager. Mandag, og særlig tirsdag blev der i Trondheim på mange hold arbeidet under høitrykk for å få utvirket at transporten kunde stanses eller at den kunde deles på flere skip og således bli mere betryggende og menneskeverdige. Det blev også anmodet om å få ekstra redningsredskaper ombord på "Skjærstad". Men alt blev avslått. Riks-telefon og telegraf til Oslo var i intens virksomhet.

Avgangen fra Trondheim var sett til tirsdag aften kl. 8. Om efter-

middagen blev det kjent i byen at lærerne hadde besluttet å gå med på å melde seg inn i Lærersambandet. Dette skjedde av hensyn til de syke ombord.

De lokale NS størrelser lovet så - strålende over sitt uventede hell - at transporten skulde bli stanset, og sendte straks beskjed om dette til Quisling. Men Terboven avslø og Quisling avslø, og efter det blev det ikke noen innmeldelse av, og det er ingen ting som tyder på at lærerne vil kapi- tulere.

"Skjærstad" seilte fra Trondheim kl. 3 natt til onsdag, efter at kapteinens først hadde frasagt sig ethvert ansvar.

Senere meldes at båten har passert Bodø, hvor Røde Kors kom ombord, og den 25. april passerte den Hammerfest. Lærerne er nu antagelig i Kirkenes.

EN FORFALSKNING AV OVENSTÅENDE RAPPORT ER FOR TIDEN I CIRKULASJON I OSLO. DEN VIL FORSØKE Å LEGGE ALL SKYLDEN FOR DEN DYRISKE BEHANDLING AV LÆRERNE OVER PÅ TYSKERNE. ANTAGELIG ER DET BLITT VEL MEGET SELV FOR PEDRELANDSFORRADERNE!

Vi bringer nedenfor en liste over antall lærere og antall medlemmer av Lærersambandet fra endel norske byer: (Første tall gjelder antall lærere og annet antall lærere innmeldt i sambandet).
 Amdal 43 - 2, Porsgrunn 28 - 0, Notodden 22 - 0, Moss 36 - 1, Vadsø 11 - 3, Risør 11 - 0, Brevik 10 - 2, Egersund 13 - 0, Larvik 35 - 0, Tønsberg 40 - 0 (heller ingen ved høiere skole) Oslo ca. 701-31, Kragerø -12 - 2, Skien 52 - 1, Langesund 7 - 2, Haugesund 69 - 5, Farsund 7 - 0, Kristiansand 83 - 0, Stavanger 190 - 7, Brønnøysund 5 - 2, Mo i Rana 5 - 1, Bodø 18 - 2, Harstad 14 - 1, Hønefoss 14 - 1, Drammen 85 - 2, Sandefjord 19 - 0, Svelvik 6 - 1, Sarpsborg 39 - 6, Fredrikstad 49 - 1, Halden 27 - 1, Bærum 97 - 9, Akær 377 - 17, Trondheim 175 - 9, Steinkjer 11 - 1. En foreløpig melding fra Nidros skoleinspektør forteller at i direktørens 55 kommuner har alle lærerne i 26 kommuner meldt fra at de ikke vil stå i sambandet.

SISTE NYTT FRA LÆRERFRONTEN.

Det er mange ting som nu tyder på at NS nu setter alt innpå å få i stand en ordning med lærerne. "Hummelige" sirkulærer, og falske aviser er blitt benyttet i stor utstrekning i håp om å få nordmennene til å tro at NS ikke hadde noen skyld i den rå og hensynsløse behandling lærerne er blitt til. DETTE SKAL IMIDLERTID IKKE LYKES FOR DEM! ETHVERT FORSØK FRA NS'SIDE PÅ Å FORVRENGE SANNHETEN VIL BLI SLÅTT NED. AT NS NU GJERNE SER AT STRIDEN MED LÆRERNE BLIR AVBLÅST VISER FØLGENDE RUNDSKRIV FRA KIRKE- og UNDERVISNINGS DEPARTEMENTET:

Oslo, den 25. april 1942.

Forholdet mellom skolen og Norges lærersamband.

Den situasjon som er inntrådt ved landets skoler, har vist at de grunnleggende bestemmelser i loven om Norges lærersamband i stor utstrekning er blitt misforstått og feilaktig tolket. Dette inntrykk bestyrkes ved en rekke henvendelser fra foreldre og lærere. Departementet skal derfor ennå en gang presisere hvordan loven er å forstå.
 Ad Par. 1. Norges lærersamband er ikke noen politisk organisasjon. Medlemmene er ikke forpliktet til å være medlem av Nasjonal samling. Lærersambandet er en ren yrkesorganisasjon. Dets oppgave er å fremme lærernes faglige og standmessige interesser, bl.a. ved sammenkomster og møter, arbeidsutvalg og arbeidsgrupper, kurser (feriekurser) og studiereiser, hvilket vil si at det skal sette i verk tiltak som har interesse og betydning for lærerne. Lærersambands oppgaver skal med andre ord være de samme som de som andre yrkesorganisasjoner har, å representere lærerne likeoverfor statsmaktene.

Den opfatning at den enkelte lærer skulde være forpliktet til å utføre tjeneste i N.S.U.F. er en fullstendig misforståelse. Oppdragelsen av den norske ungdom innenfor N.S.U.F. kan og vil bare bli betrodd slike menn og kvinner som har en positiv innstilling overfor den nye tid.

Av foranstående vil sees, slik som det allerede uttrykkelig ble framholdt i Departementets rundskriv av 24. og 31. mars i år, at medlemskap i

Norges lærersamband for den enkelte lærer ikke på noen måte medfører noen forandring i hans hittilværende tjenesteplikter.
 Ad Par. 3. Angående de par. 3 skal ennå en gang framholdes: Medlemskapet i Norges lærersamband følger automatisk med lærerstillingen, d.v.s. medlemskapet er tvungent og kan ikke oppheves eller endres ved personlige erklæringer. Som følge herav er alle utmeldinger rettsstridige og derfor ugyldige.
 Ad par. 5. De i par. 5 antydde ordensstraffer kan bare legges av Departementet, og de i samsvar med de regler om ordensstraffer som vil bli gitt for alle offentlige tjenestemenn.

Departementet gir ut fra at samtlige lærere straks melder sig til tjeneste ved sin skole. Dermed oppnår de igjen rett til å heve sin lønn fra 1. mai i regno.

Hvis enkelte lærere ikke følger denne oppfordring til å oppta sitt arbeid, vil de strengeste forholdsregler bli tatt mot dem.

Rundskrivene av 7., 17. (for den høgre skole) og 19. mars (for folkeskolen) faller med dette bort.

R. Skeneke (sign)

J. Norvik (sign)

Det er altså gjort tilbaketog, men spørsmålet er langt fra løst. NS har gitt sig, iallfall tilsynelatende, på det at lærerne skal "stø i nær kontakt" med N.S.U.F.s ungdomstjeneste, og Orvar Sæther skal ikke kunne legge lærerne ordensstraffer. Hvilket standpunkt lærerne har tatt til Departementets rundskriv vet vi ennå ikke, men en ting vet vi: FORELDRENE MÅ STILLE SIG SOLIDARISK MED LÆRERNE OG LØJALE OVERFOR NORGES SAK OG SINE EGNE BARN.

I UKENS LØP.

Siden sist har hovedinteressen mere og mere samlet sig om de alliertes operasjoner i vest, og vi begynner derfor med VESTFRONTEN:

Fortsetter den britiske luftoffensiv i vest i samme tempo som hittil er manges ønske gått i oppfyllelse, men dessverre for nazi er det vel mest sannsynlig at den vil øke, krydret med raids i ukene fremover.

Vi skal ta de siste storangrepene i kronologisk orden: Natt til fredag 24. fikk ROSTOCK føle tyngden og eksplosjonskraften i de britiske bomber. Rostock er en av Tysklands viktigste østersjøhavn og vedlige forråd forsyninger og materiale for østfronten, Finnland og Balticum ligger her i påvente av at Østersjøen skulde bli isfri. Ennå viktigere er byen som et jernbaneknutepunkt og et av sentrene for den tyske flyproduksjon. Heinkelverkene lager store bombefly, jagerfly og sjøfly her, og Nautunverftene lager U-båter. Angrepet var meget kraftig og de branner som iakttoes var av større omfang og intensitet enn de som blev forårsaket i Lübeck under angrepene der.

Natt til lørdag 25. angrep svære styrker bombefly Skodaverkene i Pilsen og Tsjekkoslovakia. Det var en flytur på 2000 km og angrepene foregikk i lav høyde. Samtidig fikk Rostock nytt besøk av andre avdelinger, deriblant 4 motors bombere. En tredje styrke angrep mål i Syd-Tyskland og etter andre mål i Dunkerque. Dessuten var jagerfly i arbeid mot mål i okkupert Frankrike.

Søndagen, tiltross Hitlers advarsler, rettet jagerfly kraftige angrep over en 400 km lang front fra Dunkerque til Cherbourg, og natt til mandagen, blev Rostock for 4 natt på rad bombet av store styrker. Brandene fra de tidligere raste fremdeles lystig, og de nye bomber hjalp godt på.

Andre avdelinger bombet dokkene i Dunkerque og la miner. Mandag formiddag optok store styrker jageroffensiven over Nord-Frankrike, og natt til tirsdag 26. gikk en stor avdeling bombefly til angrep mot den tyske marinebasis i Trondheimsfjorden, hvor slagskipene "Tirpitz", "Admiral von Seehöke", krysserne "Hipper" og Prinz Eugen samt endel store U-båter og noen mindre fartøier befinner sig. Samme natt fikk naturligvis også Tyskland besøk og det var særlig KÖLN og andre mål i Rhinland som blev bombet. Forøvrig dokkene i Dunkerque og flyplassen i okkupert område. Angrepet mot Köln var et av de største som har vært, og fine værforhold tillot preisjon bombing.

Tirsdag ved daggry gikk Hurricanebombefly eskortert av Spitfire jagerfly til angrep på St. Omer, og utover hele dagen var det livlig flyvirksomhet over okkupert Frankrike, Nederland og Belgia.. Natt til onsdag angrep store styrker britiske bombefly igjen kraftig flåtebasene i Trondheimsfjorden og KIEL. I Kiel notertes store brander. Fra angrepene mot Trondheimsfjordens baser er ennå ikke gitt detaljer utenom at det ved første angrep blev løst skinnfall langs hele norskekysten mot flyplasser og fiendtlig skipsfart. Natt til torsdag fortsatte offensiven, som nu har vart 7 dager og 7 netter. Boston bombefly eskortert av jagerfly angrep dokkene i Dunkerque onsdag ved daggry, og natt til fredag var store styrker britiske bombefly på tokt over Frankrike. Fly og maskinfabrikkerne Gnom - Rhone og gummfabrikkerne Goodrich var hovedmålet.

Utenom alle disse operasjoner i stor målestokk har naturligvis den daglige og nattlige rutene og opplæringsvirksomhet vært i full sving. Tyskerne på sin side har selvfølgelig ikke kunnet finne sig i å bli behandlet på en så hårdhendt måte. Det var jo ikke derfor de begynte krigen, og nå prøver de da å "gjengjælde". Disse "gjengjeldeser" har foregått i adskillig mindre målestokk enn det briterne makter å gjøre, men betydningen av at de er nødt for å trekke både jagerfly og bombefly vekk vekk fra østfronten kan ikke overvurderes. Så offensivens første hensikt er forsåvidt oppnådd.

Under angrepene på England er det Bath og Exeter og Norwich og York som har vært utsatt. Skader er påført og menneskeliv har gått tapt, men når tanken går vel et år tilbake i tiden ser man den store forskjell i styrkeforholdet. De tyske angrep er selvsagt anlagt mere på "gjengjeldelses"prinsippet idag enn noengang tidligere. Hitlers mosegrodde trusler om 10-100-1000 folds gjengjeld er et tilbakelagt stadium, og han vil nu nøie sig med å gjengjelde "slag for slag". Det er mulig at selv denne trussel vil vise sig å være skryt.

Ukens begivenhet var forøvrig Hitlers tale søndag og den er behandlet på annet sted i avisen.

ØSTFRONTEN:

Meldingene fra Russland går ut på at den røde hær fremdeles har initiativet, og at tyske og tysk finske motangrep ikke har vært kronet med hell.

Kamper foregår langs hele fronten fra Karmansk til Krim, men foreløbig må disse betegnes å være mer eller mindre lokal natur. De tyske flytap fortsetter, og etter siste melding (torsdag morgen) skal tyskerne ha mistet 900 fly og minst 2000 flyvere i løpet av de siste 3 uker. Russerne har i løpet av uken senket en 12000 tonner i Ishavet, og i Sortehavet har de senket en U-båt, et tankskip og to transportskip på henholdsvis 12000 og 4000 ton. MIDDELHAVSOMRÅDENE:

Flere angrep mot Cicilia fra MALTA har gitt gode resultater, og gjort aksene mere oppriktig i sine følelser overfor sin ikke senkbare dødsfiende midt i deres egen stue. Det har derimot lyktes briterne å senke adskillige forsyningsfartøier på vei til Rommel denne uke. Ialt 11 store skip er senket av britiske U-båter og andre enheter av den britiske flåte.

I LIBYA er situasjonen fremdeles tam, og begge parter venter på det rette øieblikk.

DET FJERNE ØSTEN:

Det står ikke til å nekte at den japanske fremgang i Burma har fortsatt i uken som gikk, og situasjonen må betegnes som kritisk på Sittangfronten. Japanerne har nådd Lashio som er det vestlige endepunkt av Burmaveien og begynnelsespunktet på jernbanen til Mandalay. Også på Salweenfronten har japanerne et konstant press og fremgang. Det har vært stille om flåteoperasjoner i det Indiske Hav.

Lenger øst er japansk aktivitet liten, og de allierte har hatt initiativet i luften ved gjentagne angrep på japanske støttepunkter. Australia og New Zealand blir basene for de alliertes offensiv mot japanerne, erklærte Roosevelt i sin tale onsdag.

NØDVENDIG OG AKTUELL ADVARSEL.

Førrige søndag sendte London ut et varsel om at man der hadde sikre beviser for at tyskerne og nazi sendte ut falske meddelelser for å spenne for vnetningene i været her hjemme og som var beregnet på å få folk til å bese uforsiktigheter.

Flyveblad er også ferdige til å spres, og det kan til og med tenkes at ungdommen på denne måte oppfordres til å "møte på fastsatte steder" o.s.v. for at tyskerne skal fremprovosere hendlinger så de etterpå kan la nye terrorbølger skylle utover landet.

VI BER ALLE HOLDE HODET KLART!

Falske aviser, falske flyveblad, falske rykter må ryddes vekk. Inge må feste lit til nazis ofte smart enlagte forsøk på å spre usikkerhet innen våre rekker. Les din avis med omtenkksomhet og bit ikke kritikkløst på rykter. VÆR KOLD OG ROLIG - TENK FOR DU TALER OG HANDLER!

1STE MAI

Vidkun Quisling har lovfestet denne dagen som en "arbeidets dag". Man har videre fulgt sine tyske herrers ordre og eksempel og feirer dagen den 2.mai. Han om det! La ham og hans kreaturer feire denne deres første og siste "arbeidets dag", men la oss beholde den for sig selv og vis at du ikke interesserer dig for stasen.

Det er tredje gangen ieste mai i tanken bare blir feiret under nazisk økt! Vi håper alle at det blir siste gang, og vet at alle frihetselskende arbeidere ser frem til den dagen de etter kan møtes under de forhold de har kjempet i så lang tid for å nå. Den dag frie nordmenn kan samarbeide i et fritt Norge.

Sammendrag av nyhetene torsdag aften kl. 19.30.

NYE LUFTANGREP.

Flyfabrikene Gnom-Rhone og gammifabrikene Goodrich i nærheten av Paris blev inatt angrepet av store styrker britiske bombefly og kraftig bombet. En kunne merke at det tyske luftvern var betydelig forsterket, og angrepene foregikk derfor i lav høyde.

Andre mål var dokkene i Ostende og flyplasser i Nederland og Belgia. Miner blev lagt i fiendtlig feryann. 6 fly savnes.

Uoffisielle svenske meldinger sier at det fremdeles brøndte i Trondheim og Kiel igjerkvæll etter angrepene natt til onsdag. I grenseområdene mørket svenskene rystelsen av bombingen.

TYSKENE

er fremdeles på defensiven i Russland, og spredte motangrep er mislykket. Under treninger i Leninsrådsavsnittet, ved Bryensk og Charkow har tyskerne de siste 3 dager mistet 2000 mann. Nordvest for Bryensk truer russerne byen Ordsjonikitsjograd.

FREDSPØLSER.

I løbet av de siste 6 uker har tyskerne hatt ute 3 fredsforlere. 1 over Tyrkia, 1 over Sveits og 1 over Sverige. Den siste som er blitt kaldt "Göhrings memorandum" er blitt kjent i detalj, og går ut på:

1. Storbritania og U.S.A. skal anerkjenne Tysklands kontroll over Europa, og Tyskland på sin side skal så overveie "den nye orden".
2. Tyskland skal anerkjente russiske områder i den utstrekning som er nødvendig for Europas liverum.
3. Tyskland krever storparten av Nederlandene og belgiske kolonier.

Tyskland vil så anerkjenne det Britiske Imperium i dets nåværende form, samt U.S.A. rett til Sydamerika som interessesfære. Det skulde så utvikles et system av frihandel mellom de 3 verdensrikene.

Tyskland skulde hjelpe med å drive Japan tilbake in en dets naturlige grenser.

En blankt svar var svaret som gjorde Hitler temmelig nedstemt.

Idet avisen går i trykken erferer vi at det ikke har inntruffet noe dødsfall blandt de lærere som er sendt nordover og er ankommet til Kirkenes.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 15

LØRDAG 9-5-1942

1 ÅRG.

TRE GANGER NORGE

Tre ganger Norge hildrer inn mot broene av stjerneskinn som fører over livet; Først Norges land med Glitretina som stiger for vart syn og sinn helt op i stjernecrivet...

Så Norges land av høirest and med Glitretina og Polgefonna...

Og så, for elskerhertet:

Et land bak alle fjellblå bånd som tind bak tind og fonn bak fonn, kan rummes i en knyttet hånd, - vart land av heilig smerte!

Denne utgave er beregnet på leddaistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Som avisen videre, helst anonymt. Unagå NS og LE STRIPETE!

Red.

NÖDVENDIG OG AKTUELL ADVARSEL.

Førrige søndag sendte London ut et varsel om at man der hadde sikre beviser for at tyskerne og nazi sendte ut falske meddelelser for å spenne i vnetningene i været her hjemme og som var beregnet på å få folk til å besø uforsiktigheter.

Flyveblad er også ferdige til å spres, og det kan til og med tenkes at ungdommen på denne måte oppfordres til å "møte på fastsatte steder" o.s.v for at tyskerne skal fremprovosere hendlinger så de etterpå kan la nye terre bølger skylle utover landet.

VI BER ALLE HOLDE HODET KLART!

Falske aviser, falske flyveblad, falske rykter må ryddes vekk. Inge må feste lit til nazis ofte smart anlagte forsøk på å spre usikkerhet innen våre rekker. Les din avis med omtenkksomhet og bit ikke kritikkløst på rykter VÆR KOLD OG ROLIG - TENK FØR DU TALER OG HANDLER!

1STE MAI

Vidkun Quisling har lovfestet denne dagen som en "arbeidets dag". Han har videre fulgt sine tyske herrers ordre og eksempel og feirer dagen den 2.mai. Ham om det! La ham og hans kreaturer feire denne deres første og siste "arbeidets dag", men la dem beholde den for sig selv og vis at du ikke interesserer dig for stasen.

Det er tredje gangen 1ste mai i tanken bare blir feiret under nazisk øket! Vi håper alle at det blir siste gang, og vet at alle frihetselskende arbeidere ser frem til den dagen de atter kan møtes under de forhold de har kjempet i så lang tid for å nå. Den dag frie nordmenn kan samarbeide i et fritt Norge.

Sammendrag av nyhetene torsdag aften kl. 10.30.

NYE LUFTANGREP.

Flyfabrikene Gnom-Rhone og gummifabrikkene Goodrich i nærheten av Paris blev inatt angrepet av store styrker britiske bombefly og kraftig bombet. En kunne merke at det tyske luftvern var betydelig forsterket, og angrepene foregikk derfor i lav høyde.

Andre mål var dokkene i Ostende og flyplasser i Nederland og Belgia. Miner blev lagt i fiendtlig fersvann. 6 fly savnes.

Uoffisielle svenske meldinger sier at det fremdeles brønte i Trondheim og Kiel igårkvell etter angrepene natt til onsdag. I grenseområdene merket svenskene rystelsen av bombingene.

TYSKERNE

er fremdeles på defensiven i Russland, og spredte motangrep er mislykket. Under trefninger i Leningsrådsnittet, ved Brjansk og Charkow har tyskerne de siste 3 dager mistet 2600 menn. Nordvest for Brjansk truer russerne byen Ordsjonikitsjograd.

FREDSFØLERE.

I løpet av de siste 6 uker har tyskerne hatt ute 3 fredsfølere, 1 over Tyrkia, 1 over Sveits og 1 over Sverige. Den siste som er blitt kaldt "Göhrings memorandum" er blitt kjent i detalj, og går ut på:

1. Storbritania og U.S.A. skal anerkjenne Tysklands kontroll over Europa, og Tyskland på sin side skal så overveie "den nye orden".
2. Tyskland skal annektere russiske områder i den utstrekning som er nødvendig for Europas livsrum.
3. Tyskland krever storparten av Nederlandske og belgiske kolonier.

Tyskland vil så anerkjenne det Britiske Imperium i dets nåværende form, samt U.S.A. rett til Sydamerika som interessesfære. Det skulde så utvikles et system av frihandel mellom de 3 verdensrikene.

Tyskland skulde hjelpe med å drive Japan tilbake in en dets naturlige grenser.

En blankt svar var svaret som gjorde Hitler temmelig nedstemt.

Idet avisen går i trykken erfarer vi at det ikke har inntruffet noe dødsfall blandt de lærere som er sendt nordover og er ankommet til Kirkenes.

DEN DAGLIGE UTGAVE UTGÅR 1ste MAI.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR.15

LØRDAG 9-5-1942

1 ÅRG.

TRE GANGER NORGE

Tre ganger Norge hildrer inn
 mot broene av stjerneskinn
 som fører over livet;
 Først Norges land med Glitretina
 som stiger for vart syn og sinn
 helt op i stjernecrivet...
 Så Norges land av høirest and
 med Glitretina og olgefonn...
 Og så, for elskerhjørtet:
 Et land bek alle fjelltlå bånd
 som tind bek tind og fonn bek fonn,
 kan rummes i en knyttet hånd, -
 vart land av hellig smerte!

Denne utgave er beregnet på landsdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Unagá NS og LE STRIPEDE!

Red.

I en tale Cripps holdt søndag, kom han inn på viktige samfunnsspørsmål som vil dukke opp etter krigen. Denne krig er jo en demokratiens og folkenes opprør mot undertrykkelse og diktatur, og det er naturlig at folk senere ikke vil tåle arbeidsløshet, slum og underernæring.

Selve krigen har allerede nu frembragt store og gjennomgripende sosiale forandringer i England, men ennå står det stille i U.S.A.

Henvendelsen av all produksjon går til krigsformål, og dette har bevirket en sterk neegang i det civile forbruk. Det er blitt mere penger blandt folk, arbeidsløsheten er vekk, og en prisstigning er intrått, med fare for inflasjon. Prisstigningen var 15% siste år. Alt dette bevirket en sosial uro. For å møte denne uro har Roosevelt besluttet gjennomført følgende motforholdsregler: Rasjonering - maksimalpriser - lønnsstiviser skal avgjøres ved voldgift - begrensning av profitt - kampanjer for å få folk til å sette sine penger i krigslån - svære skattefordeligheter, og at praktisk tatt hele produksjonen settes under statens kontroll.

Ingen skal ha lov til å ha mere enn 100.000 kroner igjen etter at alle skatter er betalt. Dette kan synes nok så rummelig etter norske forhold, men også etter engelske laag, men i U.S.A.: virket en slik hidskjæring ganske revolusjonerende. Forslaget vakte også en voldsom motstand særlig blandt republikanerne og konservative sydstatsfolk og de industri drivende. Det blev reist krav om at også de små inntekter skulde beskattes i samme måle stokk, og Roosevelt er beskyldt for å føre utelukkende arbeidervennlig politikk. Det er også anket over 40 timers uken. For tiden arbeides 60 timers uke i krigsindustrien, men de 20 timer betales som overtid. Dette er dog nærmest et prinsippsspørsmål som er reist av prestisje hensyn.

Det er slutt på de store streiker i U.S.A. De to store fagforeninger som tidligere bekjempet hverandre med nebb og klør arbeider nu sammen for å bringe krigsproduksjonen på toppnivå.

Fermerne er uvillig stemt overfor bestemmelsen om maksimalpriser. Landbruket har hatt en down-periode og hadde nu håpet at de skulde ta sitt monn igjen. Farmerne er overrepresentert i senatet i forhold til folketallet; men tiltross for all motstand gikk Roosevelts første fors lag igjennem, og det viser at amerikanerne er besluttet på å sette seg inn for å vinne krigen.

Det tok tid å få om lag Amerikas fredsproduksjon til krigsproduksjon, men alle vanskeligheter er overvunnet nu.

Planen er å bygge 185.000 fly og 125.000 tanks i løpet av 1942, og programmet som forutsetter 60.000 fly og 40.000 tanks i løpet av dette år er overskredet. Den amerikanske selvfølelse fikk et slemme støt ved Pearl Harbour, og det gjøres nu alt for å rette på dette.

Isola sjonistene har helt oppgitt sin motstand mot krigen som de nu går inn for. Imidlertid søker de nu dels å la seg antåbritisk propaganda og dels å slå til lyd for at U.S.A. skal konsentrere seg om Amerika og til nød Australias forsvar. De har tilslutning av enkelte politikere i Midtvesten, som må bygge på tyske stemmegivere med nåværende innstilling. Dels støtt es de av enkelte personer som er personlige motstandere av Roosevelt, og som heller vil ha Hitler enn New Deal, samt den Gule presse (Hearstpressen) og aviser som Chicago Tribune. Imidlertid, isola sjonistene er idag mere isolert enn noensinne før, for amerikanerne er offensivt innstillet og er klar over at Hitler er hovedfienden, og at krigen ikke kan vinnes ved at våpen og menn hoper sig opp i U.S.A.

Som et bevis kan nevnes at boken "Krigen vinnes ikke ved forsvar" er Amerikas bestsel er idag. Boken er interessant, og peker på at krigen bare kan vinnes ved angrep. Etter forfatterens mening er flåtens betydning dog overvurdert, men boken slutter umotivert nok med en konklusjon om at angrepet mot aksen bør åpnes mot Italia!. Innstillingen er iallfall ikke til å ta feil av, og er typisk for stemningen blandt det amerikanske folk.

U.S.A.s arme ved krigens begynnelse bestod av 1.600.000 mann. Ved utgangen av året vil den være 3.6mill. bestående av 71 divisjoner hvorav 31 divisjoner eller ca 1.5mill. mann er klar til å gå aktivt inn i kampen. Amerikas krigsskip finnes nu på alle hav, og tropper er ankommet til Storbritania, Island, Australia og India. Snart vil veldige amerikanske bombeflystyrker være ned i angrepet på Tyskland.

Transportspørsmålet har voldt besværligheter. Etter programmet skal 8 mill. tonn bygges i år, og vanskelighetene vil de etterhvert overvinnnes. Der sjettes nu 2 handelsskip daglig. Av krigsfartøier skal i år bygges 100 stykker.

Til høsten skal holdes viktige valg i Statene. Hver Representantenes Hus står å valg og 1/3 av senatet. Republikanerne, isolasjonistene søker en plattform, og det kan tenkes at Roosevelts utenrikspolitikk vil bli angrepet. Republikanernes fører, Willkie, har imidlertid allerede erklært at U.S.A. ikke må trekke sit ut av det internasjonale samarbeide etter krigen. Det var dette parti som felte Wilson nett op på det grunnlag og som trakk U.S.A. vekk fra Folkeforbundet, så det er tydelig at Amerika er i ferde med å forandre sig. U.S.A. vil aldri tillate at de samme forhold som forrige etterkrigsperiode skapte 14 millioner arbeidsløse og gav Tyskland og Italia anledning til å overfalle en splittet og uforberedt verden, skal komme igjen.

DESPERASJONEN FORAN LÖREN?

AVISENE HAR NU FÅTT EN MEGET STRENG ORDLRE FRA TYSKERNE OM IKK Å

KOMMENTERE ELLER KLANDRE BRUK AV GASS PÅ ÖSTERFRONTEN.

Dette kan bare bety en ting, nemlig at gasskrigen skal begynne, eller allerede er begynt, og at det er TYSKERNE som akter å benytte, eller benytter dette tveeggede sverd. GASS er farlig - for begge parter. Lenksom griper til gass kan ikke ha store håp om seir ved andre våpen!

Samtidig med ovenstående ordre kom like skarp advarsel mot å kommentere eller behandle noe av hendingene i Jugoslavia, Romania og Ungarn!.

NÅ RAKNER DET!

EN LITEN TING KANSKJE

men så betegnende.

For kort tid siden løftet en 15 års gutt i Kristiansund på flikken av en presentning om dekket lasteplanet på en tysk bil. Bilen var full av appelsiner.

Öieblikkelig var en tysk soldat der, slo kulen i gutten, som ikke hadde tenkt å ta noe (skjønt det kunde være fristende nok) og bragte gutten opp til kommandanten. 2 vakter løste på beltet sitt, og begynte å en metodisk stortysk avstraffelse av gutten. Han besvinte, blev bragt til live, og pisket igjen, men det kom ikke en lyd fra ham. - Så blev han sendt hjem.

Neste dag blev foreldrene, begge meget bra folk, kalt opp til kommandanten, og der fikk de gjennomgå en temmelig inngående leksjon i barneoppdragelse.

Gutten, som i pur nysgjerrighet hadde løftet flikken av den tyske samvittighet, var dårlig i mange dager, og kroppen hans var full av merker etter de tyske belter og spenner. - De vet - de det står "Gott mit uns" på.

FREMTILENS SPRÅK.

Deutsche Zeitung averterer hver dag i "Fritt Folk" at stadige lesere lett lærer det tyske språk - fremtidens språk. Jaja.

Firma Georg A. Torp, Prinsnesgt. 2 mener antagelig det samme, og de ønsker å være tidlig ute, for allerede nu tilskriver de norske kunder på tysk.

ifølge disse oppgaver skal det i Oslo og Aker politimesterarbeid være 220 medlemmer av NS. Dette tall viser en nedgang på 40 fra ifjor.

Politinspektør Hakon Schönning har vært nevnt som medlem av NS og som angivelig engiver. Schönning er ikke medlem av NS og har også frasagt seg vervet som politidepartementets konsulent i idrett. Schönning var dessuten direkte foranledning til at O. Hirdmann Langfreda ble arrestert og innsatt i tysk fengsel for ulovlig å ha båret våpen. En episode fra en stund siden gjorde det Schönning kom opp i en for ham meget ubehagelig affære med en trikkekonduktør. Det må bare tilskrives en rekke tilstedeværende omstendigheter. Schönning har personlig tatt seg meget nær av saken, og alle som står Schönning nær, mener at de ikke kan forstå sammenhengen i nevnte episode. Hva som imidlertid står anført ovenfor, skulle vel gjøre sitt til at Schönning igjen får tilbake sitt gode navn og rykte.

LÆRERNE FÅR ATTER LOV Å UNDERVISE.

Retningslinjer når undervisningen gjenopptas. 28. april 1942.

Ved rundskriv av 25. april har Kirkedepartementet tatt tilbake sine skrivelser av 7., 17. og 19. mars og dermed kravet om at bare de som erklærer seg som medlemmer av Norges Lærersamband skal få adgang til å undervise i skolen. Heller ikke kreves det erklæring ved mottaking av lønn. Vi har ved vår faste holdning tvunget departementet til å gå med på at lærere som nekter å være medlemmer av lærersambandet, likevel må få undervise i skole. Ingen vil la sig lokke av de hyrdetoner departementet nå fremfører. For oss er Norges Lærersamband en underavdeling av NS.

Når skoles tyret eller rektor setter skolene igang, gjenopptar vi alle vår undervisning som lærere i den norske skolen, og som ikke-medlemmer av Norges Lærersamband. For dem som alt før sendt inn erklæring om at de fastholder sitt standpunkt mot medlemskap i Norges Lærersamband, men er villig til å fortsette sin undervisning, er det nødvendig må å sende noen nye erklæringer. De som ikke har sendt slik erklæring, bør den dag skolen er kommet igang, sende følgende til skolestyret (rektor):

"Jeg fastholder mitt standpunkt mot medlemskapet i Norges Lærersamband. Jeg har hele tiden vært villig til å undervise, og har nå gjenopptatt mitt arbeid."

Dette bes meddelt høyere skolemyndigheter."

En må ikke gi etter for noe krav, f.eks. fra skolestyret eller rektor om noen skriftlig uttalelse i forbindelse med at skolen beides nå begynner igjen. En kan henvise til departementets rundskriv av 25. april som ikke stiller noe slikt krav.

Når elevene er samlet igjen, må alle lese tidligere tilsendte erklæring eller meddele innholdet av den for sine elever og ellers sørge for å gjøre den kjent for foreldre og andre interesserte.

Likeledes må en i lærerråd når skolen begynner, rette en inntrengende forestilling til departementet om at de arresterte kolleger må løslates..

En kan ikke på dette tidspunkt si noe om hvorledes en skal forholde seg med hensyn til den lønn en har til gode og den lønn en skal ha etter 1. mai i ..

En kan gå ut fra at det med det første vil komme nærmere opplysninger om dette. Ikke i noe tilfelle må en imidlertid skrive under på noen erklæring om medlemskap ved lønnsutbetaling. Alle krav fra Norges Lærersamband må avvises med at en alt har gjort oppmerksom på at en ikke betrakter seg som medlem og ikke er bundet til å følge bestemmelser som strider mot ens tilsetningsvilkår.

ERKLÆRING FRA DE NORSKE LÆRERE.

av 9/2/1942 som leses opp for elevene.

Den 5. februar ble Norges Lærersamband opprettet. Noen dager etter sendte jeg min utmelding, fordi jeg fant at medlemskap i sambandet kunne gi meg plikter som jeg for min samvittighets skyld ikke kunne påta meg..

Dette mener jeg fremdeles, og jeg har nettop sendt følgende erklæring (eller den erklæring som er brukt) til skolestyret (rektor):

"Jeg fastholder min protest mot medlemskap i Norges Lærersamband. Samtidig må jeg i troskap mot mitt lærerkall og min samvittighet erklære at jeg av hensyn til mine elever og deres foreldre ønsker å fortsette min undervisning. Jeg må be om at de te gjøres kjent for høyere myndigheter."

Denne erklæring avgav jeg for at de to ting, å stå som medlem av Norges Lærersamband og å undervise er vesensforskjellige.

Av samme grunn kan jeg heller ikke å erkjenne Departementets oppfatning som går ut på at den som underviser i og med dette er medlem av Sambandet.

"Hver barnesjæl vi finder ut er en provins til landet lagt", heter det i en av våre kjæreste nasjonalsanger. Sammen med hjem og kirke har vi lærere ansvaret for at denne utfoldelse skjer i kristelig kjærlighet og forståelse, og i samsvar med våre nasjonale og kulturelle tradisjoner. Vi har fått til oppgave å gi dere (barn) de kunnskaper og den oppøving til grundig arbeid som er nødvendig om hver enkelt av dere skal få sin fulle utfoldelse som menneske, slik at han eller hun kan fylle sin plass i samfundet til gagn for andre og dere selv.

Dette er et kall som vi har fått av det norske folk, og som det norske folk kan kreve oss til regnskap for. Vi vet også at den suksess av kunnskap og arbeidsvilje som er samlet i et land, er den største og varigste av alle rikdomskilder. Det er vår plikt å holde hand over disse verdier. Vi ville svikte vårt kall om vi ikke satte alle krefter inn i denne oppgaves tjeneste, særlig da i en trenghetstid som den vi nå gjennomlever. Hver innskrenkning som skjer i skolens virksomhet, er en undergravning av det grunnlag som vårt folks framtid bygger på.

Lærernes kall er imidlertid ikke bare å gi barna kunnskaper. Han skal også lære dem å tro og ville det som er sant og rett. Derfor kan han ikke uten å svikte sitt kall lære noe som strider mot hans samvittighet. Den som det gjør, over synd både mot de elever han skal lede, og mot seg selv.

Dette lover jeg dere at jeg ikke skal gjøre. Jeg vil ikke oppfordre dere til noe som jeg mener er uriktig, eller lære dere noe som etter mitt syn ikke stemmer med sannheten. Jeg vil, som jeg hittil har gjort la min samvittighet være min rettesnor, og da tror jeg at jeg vil være i samsvar med det store flertall av det folk som har gitt meg oppdragsgjerningen.

Skolestriden i Norge.

Situasjonen idag, den 30-4-1942.

Skolestriden i Norge er kommet inn i en ny fase ved at Kirke- og undervisningsdepartementet i et rundskriv av 25-4 opphever visse tidligere stilte betingelser for gjenåpning av skolene, og varsler at lærerne kan tre inn i sine stillinger igjen fra 1-5.

Sammenhengen er følgende:

20-2 erklærte lærerne at de ikke kunne betrakte seg som medlemmer av Norges Lærersamband. Departementet svarte 23-2 at de lærere som ikke innen 1-3 hadde trukket denne erklæring tilbake ville bli avskjediget. Praktisk tatt ingen lærere gjorde dette. Departementet lukket skolene, og begrunnet lukningen med "brenselssjerve".

7-7 meddelte Departementet at alle lærere var å betrakte som løst fra sine stillinger hvis de nektet skriftlig å erklære at de var medlemmer av Lærersambandet. Lærerne nektet å avgi noen slik erklæring. 17-7 meddelte Departementet at skolene kunne åpne, men bare hvis lærerne ville være medlemmer av Sambandet. Ingen skoler kom igang på dette vilkår. 24-7 meddelte så departementet - for å søke å bryte i lærerfronten - at lærersambandet skulle være upolitisk, og at det ikke ville bli stillet noe krav til lærerne som medførte forandring i deres tjenesteplikter. Lærerne gjennomskuet hensikten, og svarte mange og svarte mange steder med å sende inn en erklæring for der de pointerte at de fastholdt sitt standpunkt mot medlemskap i Sambandet.

med ønske om å fortsette sin lærervirksomhet. Departementet endret så helt taktikk, og meddelte 6/4 at skolene i de to bispedømmer skulle settes igang fra 8/4. De andre skulle få beskjed senere. Det ble nå ikke lenger krevd noen erklæring av lærerne om at de var medlemmer av Sambandet, men Departementet meddelte at de lærere som gjenopptok undervisningen, i og med dette var medlemmer. Lønn skulle dog ikke betales før det forelå skriftlig erklæring om medlemskap.

Lærerne hadde hele tiden hatt det standpunkt at det var deres rett og plikt å fortsette skolearbeidet, og de var selvsagt også villig til det nå. De godtok ikke Departementets fortolkning om at de var medlemmer i og med at de underviste, og ville aldri skrive noen erklæring om at de var medlemmer for derved å kunne heve lønn. Etterhvert kom så endel skoler igang på disse premisser. Lærerne sa fra til myndighetene at de ikke var medlemmer av sambandet, og de arbeidet uten å regne med å få noen lønn.

Situasjonen var nå mere broket enn noensinne. Neppe to kommuner hadde de samme vilkår. Overalt var det rot og forvirring, bare få steder var det noen fullstendig skolegang. Departementet søkte på mange vis å komme seg ut av vanskelighetene. Det var forgjeves. Lærerne lot seg ikke lokke inn i forhandlinger av myndighetene, hvis løfter en ikke kan stole på. Stoppet av den faste motstand, og tvunget til å finne en løsning, sendte så Departementet 25/4 ut et rundskriv der det meddelte at det ikke lenger krevde at lærerne skulle erklære seg som medlemmer for at skolene kunne åpnes, slik som det tidligere hadde sagt 17/3. Heller ikke krevde Departementet at lærerne skulle underskrive noen erklæring om medlemskap av Sambandet for det ble utbetalt lønn, slik som tidligere krevt 7/3. Etter dette kan en konstatere følgende: Departementet oppbever sin tidligere uttalelse om at alle lærere er å betrakte som løst fra sine stillinger hvis de ikke melder seg inn i Sambandet. Departementet har oppgitt å få lærerne til å trekke tilbake sin protest mot medlemskap i Sambandet. Departementet har oppgitt å få krevet noen erklæring av lærerne om at de er medlemmer av Sambandet. For lærerne er altså stillingen denne: De har ikke trukket tilbake sine protestklæringer mot medlemskap i Sambandet. De har avslått absolutt å godta noe krav om senere innmelding. Derimot er de nå som før villige til å fortsette sitt skolearbeid. At Departementet i samme skriv av 25/4 framholder at "medlemskap i Norges Lærersamband følger automatisk med lærerstillingen," kan ikke nå engre lærernes standpunkt. De anerkjenner selvsagt ikke Departementets fortolkning og anser seg ikke som medlemmer av noe samband. Vil departementet holde fast med sin fortolkning at lærerne automatisk er sambandslærere, får dette stå for deres regning. Lærerne er fast besluttet på å avvise ethvert krav som måtte bli stilt dem av Lærersambandet, som de ikke betrakter seg som medlemmer av. Dette er selvsagt sakens kjerne. Kommer skolene nå igang, fortsetter lærerne å gjøre sitt arbeid som de hele tiden har ønsket. Kanskje vil de nuværende makthavere søke å gi det utseende av at lærerne har bøyd seg, men lærerne har ikke bøyd seg på et eneste punkt. Det er departementet som har måttet gi seg. Dette skriv av 25/4 er et tilbakeblikk, og følgende ordre til pressen i den anledning er ganske interessant:

Fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet, Pressedirektoratet. Os 10. 28. april. 1942. Til redaksjonen. Kirke- og undervisningsdepartementet har den 25/4 d.å. utsendt et rundskriv om: Forholdet mellom skolen og Norges Lærersamband. Dette rundskriv må ikke offentliggjøres eller omtales i pressen. Heil og sæl And. Beggerud.

Det er brukt ordet streik om lærernes aksjon. Dette er direkte galt. Lærerne har ikke streiket, det er myndighetene som har hindret dem i å undervise, det er altså i virkeligheten en form for lock-out. Når nå skolene begynner, er det myndighetene som er gått tilbake på sine krav. Lærerne følger sin opptrukne linje, og deres front er ubrutt. De vil heretter som hittil nekte å bli tatt til inntekt for en sambandsordning, og de vil sette seg til motverge mot ethvert forsøk på å nasifisere skolen.

Den nasjonale front i Norge er sterk og sammensveiset som aldri før. Hver gruppe innenfor befolkningen og hver enkelt nordmann er beredt til

å gjøre sin innsats når det gjelder å verge sitt folk mot nasismen. Under hele skolestriden har det strømmet en folkebølge av sympati mot lærerne. Når striden nå kanskje kommer inn i en roligere fase, er hele det norske folk klar over at det ikke skyldes noen ettergivenhet fra lærernes side, men at det er en seier for den nasjonale front mot NS.

Lærerne har med sin kamp vist at det nytter å sette seg til motverge. Det er gjennom skolens og kirkens kamp rettet et grunnkudd mot NS som partiet vanskelig kan overvinne.

Lærerne står sammen med den øvrige nasjonale front klar til neste innsats.

I UKENS LØP.

Tross hendelsene ved Afrikas sydøstkyst begynner vi idag likesom sist med den front som ligger våre hjerter nærmest:

WESTFRONTEN:

I 2 uker har de britiske bombefly dag og natt toranet over Europa, og tyske indusentra marker bombenes vekt. Tyske flyplasser, flyplasser i okkupert område fra Norge til spanske grensen, ubåthavner og marinestasjoner har hyppige besøk. Allikevel er alt dette bare en forsmak på det som kommer, og som kommer i nær fremtid.

En legger merke til det ringe antall fly som de britiske styrker taper, og ser at de få flyangrep tyskerne gjør mot England koster dem prosent- og tallmessig flere fly. Dette henger sammen med flydyktighet, luftvern og jagerstyrkene. England forsvarer sin jord med større styrker og kraft enn tyskerne, som ikke har materiell nok til å dekke det behov østfronten og vestfronten krever tilsammen. Det svikter, og bristen blir tydeligere for hver dag. Selv om tyskerne er istand til ved en kraftanstrengelse å forbaure verden nok engang, blir dette en kortpustet frist. De alliertes makt og myndighet øker ubarmhjertig, og snart bestemmer de alle trekk som skal gjøres på alle fronter.

Vi resumerer ukens viktigste flyangrep:

Natt til søndag var briterne på tokt over Norsjøen. I tankbåt og i lastebåt ble senket utenfor Ålesund. Miner blev lagt ut som vanlig. Søndag formiddag gikk jagerfly avdelingene på sine nu daglige angrep over Nordfrankrike.

Natt til mandag var Hamburg utsatt for bombeangrep i stor målestokk. St. Nazaires ubåthavn fikk sitt. Miner blev lagt ut og flyplasser blev bombet også i Norge. Atter blev skip senket utenfor norskekysten. Mandag morgen slapp Bostonfly sin last over Le Havre. Natt til tirsdag fikk Sydtyskland gå igjennom, og Stuttgart fikk broparten av tunge, virksomme bomber. Det var de krigsviktige Bosch og Daimler-Benz fabrikkene som var hovedmålet. D-B 1 a ga svære mengder tanks og store militære lastebiler. Andre styrker bombet Skodaverkene i Pilsen, og atter andre Nantes. Shipping utenfor norskekysten og flyplassen ved Mandal blev bombet av Sterlingfly. Legg merke til at alle disse operasjoner kostet 3 - tre - fly. Tirsdag ved dagslys var Zeebrügge bombet, og jagerne var igjen ute. Onsdag for annen natt blev Stuttgart og andre industri- mål i Sydtyskland, og dokkene i Nantes bombet. Videre flyplasser i Belgia, Nederland og Frankrike. Onsdagens utførtes 4 store dagslystokter over okkupert område. Natt til torsdag var Stuttgarts baje bombenatt på rad. Nantes likeså, og store styrker jagere og bomberfly angrep tyske flyplasser. Torsdag i da gals var britiske fly på 4 tokter over St. Omer, Caen og Calais.

Hverken natt til lørdag eller søndag var det fly over England, men natt til mandag var 30 fly over katedralbyen Exeter, 7 blev skutt ned. Natt til torsdag og fredag var også flyfritt over England, men i dagningen de samme dagene var mindre styrker ute. Siste gang uten å gjøre annen skade enn å ødelegge en villa.

I FRANKRIKE blir stemningen mot tyskerne daglig mere skutt, og tyskerne svarer med henrettelser. I Belgia, Nederland og Polen øker sabotasjen.

RUSLAND:

Mens verden venter på Hitlers offensiv fortsetter kampene på øst-

fronten og russerne gir ham ikke stor anledning til å utbygge sine stillinger i den utstrekning han skulde ønske det. Tvert imot. S selv været klager han, over, skjönt det har tillatt Timosjenko å sette tre temmelig generende kiler inn i det tyske stillinger ved Kursk, Charkow og Tegenrog. Disse kiler må Hitler rydde vekk før han kan gå igang på sydfrenten. Ellers har uken ikke bragt meldinger av betydning. Lokale operasjoner foregår langs hele fronten og med til dels svære kamper på enkelte avsnitt.

LET FJERNE ØSTEN: - Den japanske fremgang i BURMA fortsatte i uken som gikk. Fredag kveld rykket jap. inn i Mandalay og fra Lashio nord mot Kina. Stillingen i slutten av denne uke er at de har gått Burmaveien helt frem til Kinas grense i nord. Vest for Lashio kjempes nårat. De britiske styrker retirerer

opover langs Chindwinelven, og står nu ved Ylu, 100 km. nv. for Mandalay. Ved Tanngyi, øst for Mandalay holder kinesiske styrker stand mot japanerne. De amerikanske fly som er stasjonert i India har ryddet godt op på flyplassene ved Rangoon, og jap. har hatt store flytap. Forøvrig er jap. tap av fane - det mangecobbelte av de alliertes som følge av vanskelige angrepsforhold. Cebu, Panay og Mindanao fortsetter kampen. Lae, Salamang, Fabsoul og Koepang har stått vart bombet av allierte fly med australske baser.

Fredag morgen kom så nyheten om et sjøslag av stort omfang i det sydvestlige Stillehav. Til da var 7 jap. krigsskip og 6 forsyningskip senket og 6 fly skutt ned.

MALAGASKAR: - Tirsdag gikk briterne overraskende igang med å okkupere Madagaskar, den øy ved sydøstkysten av Afrika, som vilde ha vært et skjebnesvangert basis hvis jap. var kommet først. MALAGASKAR er meget viktig fra et strategisk synspunkt. Derfra kan de tre livsviktige dampskipsruter beherskes, nemlig uten Gode Håp-Persiske Bukt - Bombay, Ceylon - den Bengalske Bukt og linjen østover til Australasia. Dessuten kystlinjene. Samtlige linjer trafikkeres av allierte skip, som underholder forsyningene til Russland, Midtøsten, India og Australasia. Fra flyplasser på øen kan en lett patruljere store avstander. Kampene varte 2 dager, og resultatet var at de øverst

afalende for de franske land- og sjøstridskrefter kapitulerte torsdag. De vichykontrollerte franskmenn kunne ikke stå seg overfor de store styrker av alle våpenarter som briterne beslutsomt satte inn i den hensikt å sikre en hurtig og ublodig seir. Briterne har nu den viktige flåtehavn Diego Suarez i sin hånd. "Overfallet" har gjort et dypt inntrykk på tyskerne og jap. som ikke kan forstå at en sivilisert nasjon kan ha hjerte til å komme dem i forkjøpet. Vichy - Laval og Barlan skal naturligvis sølles ut, MEN - franskmennene har vel også selv med et ord i laget. For Hitlers fall blir Frankrikes frihet, og okkupasjonen av Madagaskar var like meget et slag i ansiktet på der Führer som hans goddommelige gule motstykke horte i Japan.

I LIBYA er stivnet i patruljevirksonnet og flyangrep i liten skala, og MALTA begynner å få pusterum. Den blir for dyr for aksen som ikke evner å knekke øyas heltmodige forsvarere.

De viktigste nyheter fredag aften kl. 19.30.

I det store sjøslag som begynte mandag under Salomosøyene n. a. for Australia og som er under videre utvikling melder MacArthur at jap. htil har hatt følgende tap: Senket er 1 hangarskip, 1 tung krysser, 1 lett krysser, 2 destroyere, 4 kanonbåter og 4 forsyningskip. Følgende er skadet: 1 hangarskip (muligens senket) 1 tung krysser, 1 lett krysser, 1 ombygget hangarskip på 9000 ton, 2 transportskip og 1 forsyningskip. De alliertes tap er ikke oppgitt. Den jap. posten om at "Warspite" skulle være senket savner ethvert grunnlag, melder admiralitetet.

Allierte langdistanserbombefly deltar nu i slaget og bomber fra lav høide. DIEGO SUAREZA er nå helt på britiske hender. De tidligere oppgitte brit. tap viser sig å være for høit oppgitt.

RUSSLAND: Russerne har avansert 16 km på Murmanskfronten. - I april er 50.000 tyskere drept bare i avsnittet ved Ilmensjøen.

VESTFRONTEN: Lokkene i Ostende og Zeebrugge er kraftig bombet.

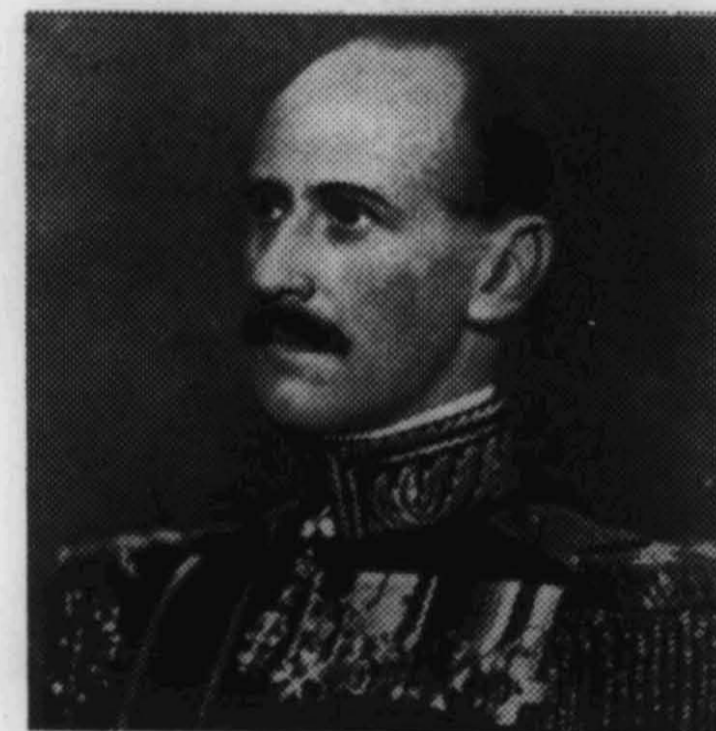
WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

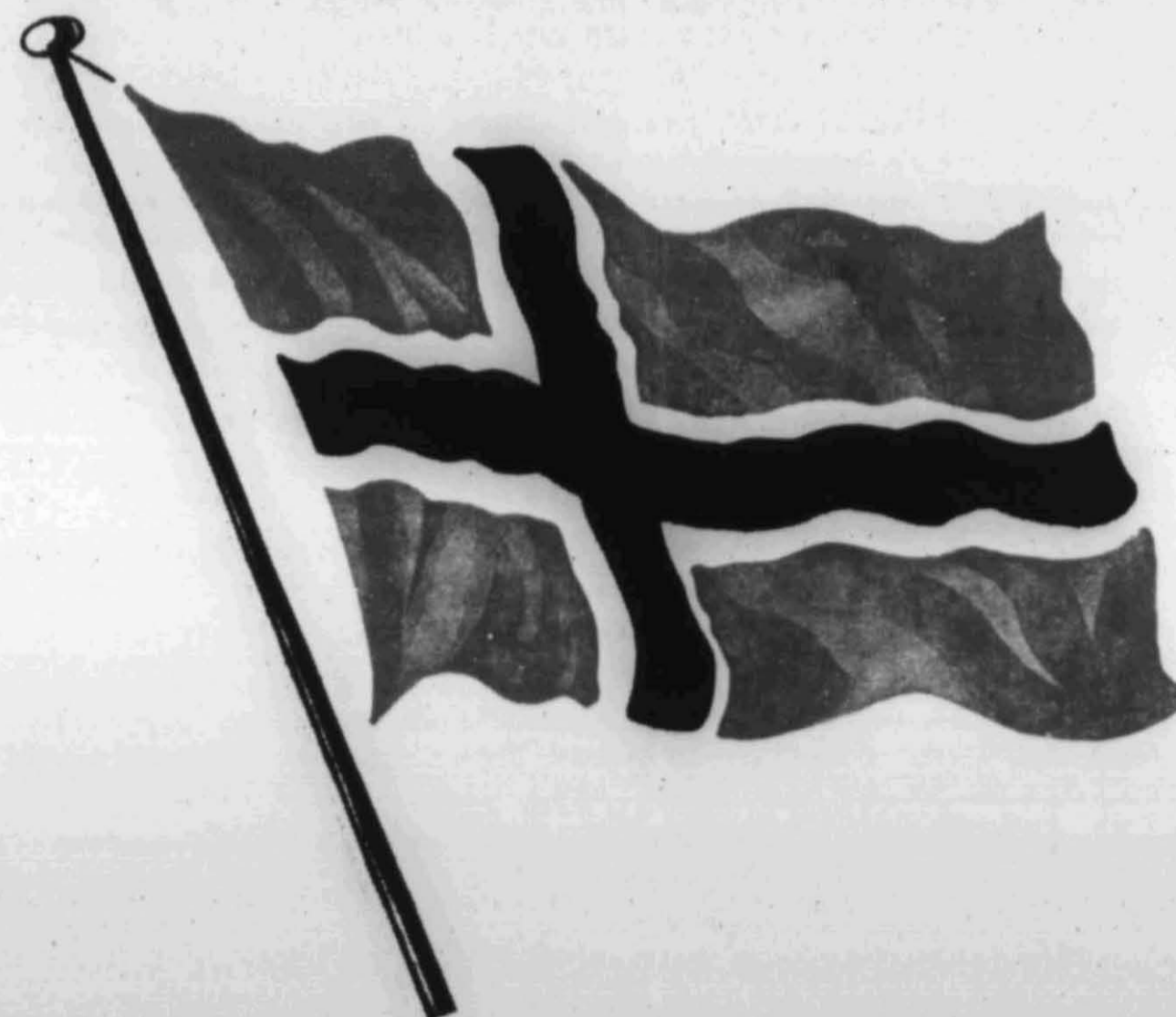
NR. 16

SØNDAG 17 MAI 1942

1 ARG

**JA, VI ELSKER DETTE LANDET SOM DET STIGER FREM
FURET, VERBITT OVER VANNET, MED DE TUSEN HJEM!
OG SOM FEDRES KAMP HAR HEVET DET AV NØD TIL SEIR,
OGSÅ VI, NÅR DET BLIR KREVET, FOR DETS FRED SLÅR LEIR!**

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

1942

17. MAI 1942

37. 514

Faded, illegible text, possibly a title or subtitle, located below the dark rectangular area.

17. mai 1942.

WHISPERING TIMES - Landsutgave

Nr. 16 s.3

17. MAI

Kjemp for alt hvad du har kjær
Dø om så det gjelder.
Da blir livet ei så svært
Døden ikke heller.

Denne salmen er ord for dagen og den bærer bud til oss alle. Den kamp vi selv og våre brødre utenfor landets grenser fører idag er kampen for friheten, for oss selv og våre barn, for alt hvad vi levet for og det som er verdt å dø for.

Hadde ikke frihetsflammen brent så fritt i våre hjerter skulde vi forlengst være dømt til trelldom. Tanken og ånden har de tyske bødler ikke formådd å knekke. Deres "blød og jord" har intet budskap til oss som forlengst er kommet bort fra vikingetidens og middelalderens mørke.

Vi har oplevet oppgangstider og nedgangstider. Vi har sett nød og armød. Men vi har også sett at vårt Norge gikk fremover, stadig fremover, med et blomstrende åndsliv og bedre levevilkår for alle. Vi nød velsignelsen av civilisasjon og fremgang, og all tanke på krig og krigens redsler var oss fremmed.

Idag har vi lært krigen å kjenne. Både dens ild og døden som følger i dens fotspor. Og vi har lært å kjenne vold og terror, - barbari og sadisme. Vi har lært at Attilas hunner atter ris Europa som en mare fra den mørkeste avgrunn.

Vi har også lært at vi er ett folk!

--- For vårt indre øie stiger et vold av norske vimpler og flagg. Tusener og atter tusener av jublende barn i vårens farver fyller Karl Johan og toger med skinnende øine opover mot slottet. Musikken klinger fra blanke instrumenter, langs gaten og langs hele ruten står menneskomassen tett i tett med fuktige øine og en klump i halsen over alt det vidunderlig vakre de ser. - Barna synger - hurraene klinger - og mot slottet går, og nå runder de altanen hvor Kong Håkon, Olav og Märtha, Ragnhild, Astrid og Harald står. Det er som et hav av sang og Norge i våre hjerter.

Slottet har andre bebøere idag. Statspoliti har vakthold, og hirden profanerer den grunn vi holder hellig.

Det er 3dje 17. mai under fremmed øk. Det teller ikke. Følelsen av fedreland og folk er sterkere hver dag i uken enn noen 17. mai før. Norge har vokset sig stort og vakkert i vår deglige gjerning, i hver tanke vi tenker - i alt hvad vi gjør - for NORGE.

Også vi, når det blir krevet
For dets fred slår leir.

Norge krever av DIG idag at du skal kjempe. Ikke med våpen og vold, men med all din motstandskraft og med alle dine evner.

Våre martyrer har vist veien. Vi skal ikke la oss presse mot vår overbevisning. Vi skal ikke være foige og undfallende. Inntil dagen kommer skal vi stå der, stivbente, trossige, fulle av forakt for det tyske "herrefolk" og deres leiesvenner, betalt med Judas sølv.

Urokkelig i våre krav om en usvekket front skal vi feie til- side de som vil tjene to herrer, de som setter pengesekken og personlige fordeler foran sitt land, de som i feighet kryper i skjul når landet forlanger at de skal ta en tørr, de som ikke er "politisk interessert" og tar de goder dagen byr uten å gi noe igjen.

Aldri har Norge vært så enig som idag. Aldri har Norge vært så stort som idag. Derfor kan folket ikke bli treller i annen- manns hus, og derfor vil det reise sig i umotståelig kraft når tidens fyld er inne og rensa landet for voldsmenn og røvere!

Vår sol gyller topp og tinner
ser du NORGE - fagre land -?

Elsket er du
- fedrelandet -

Vi skal kjempe til vi vinner
dig tilbake fritt adgang!

Norske lover gir klare linjer.

Den kgl. norske regjering har vedtatt 4 provisoriske anordninger om tillegg til den Militære og Sivile Straffelov, som tar sikte på å stille quislingene og tyskerne til ansvar for deres redselsgjerninger i Norge. To av anordningene blev utfordiget 3 okt. 1941. Disse gjeninnfører dødsstraffen i norsk sivillovgivning for forræderi og utvider de tilsvarende bestemmelser i den Militære Straffelov slik at både dødsstraff og annen straff kan idømmes og fullbyrdes etter krigens opphør. Samtidig åpnes adgang til å plassere folk på tvangsarbeid som straff. 22. januar i år blev disse vedtak supplert med bestemmelser om dødsstraff for forbrytelser mot sedeligheten, mot den personlige frihet, mot liv, legeme og helse, og samtidig ble straffene fastsatt for dem som bøier kne og går inn i NS.

Ingen skal lenger kunne si at linjene er uklare. Alle dem som idag grasserer i sadisme på maktens tinnø, selger sitt land bit for bit og ofrer sine landsmenn, de skal vite at den dag kommer straffen. Ingen formalprosedyre skal kunne redde dem fra å stå til ansvar enten de nå er av norsk eller tysk avstamning. De som tror at de skal redde sig ved å gjemme sig bort nå eller senere, de tar feil. Hver quislings og tysk sadists navn noteres, og den norske regjering fører et nøiaktig kartotek over forræderne og deres synderegister. Ingen skal slippe unda den rettfærdige straff!

NB. Vi ber atter våre lesere være forsiktige ved spredningen av avisen. En vinner så lite ved uforsiktighet, og desuten går et eksemplar av avisen tapt hvis den kommer i urette hender. Et eneste eksemplar betyr kanskje hundre lesere, så sørg for at forsendelsen skjer betryggende.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste. - Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Rød.

Utenrikskronikkefter dr. Arne Ordning 12/5/42.

De meldinger som er utsendt om det store sjøslag i det sydvestlige Stillehav er ikke fullstendige. Kampene foregikk i 6 dager over et stort sjø- område, og foruten sjøstridskreftene spilte også flyvåpnet stor rolle. Ja- panernes fly opererte fra hangarskip, de alliertes fra hangarskip og faste baser på Australias jord.

De tap japanerne led er oppgitt til: 1 hangarskip, 1 tung krysser, 1 lett krysser, 2 destroyere, 4 kanonbåter og 4 forsyningskip senket. Dessuten skadet 1 hangarskip (muligens senket) 1 tung krysser, 1 lett krysser, 1 ombygget hangarskip på 9000 ton og 3 forsyn- ingskip.

Det opplyses at disse oppgaver heller er regnet for lavt enn for høit. Japanske oppgaver over allierte tap er fantastiske og er blitt grundig de- mentert både fra Washington og London. En vet forøvrig ennå ikke hvilke styr- ker som har deltatt i slaget.

Japanerne kan ikke rolig se på at de allierte samler sine styrker i Australia og gjør klar til en motoffensiv. De har derfor i lengere tid gjort bombetokter mot Port Moresby som ligger på Ny Guinea ved Torresstredet. Til gjengjeld har australske og amerikanske fly bombet de japanske støttepunkter og baser, særlig Rabaoul på New Britain hvor japanerne har hatt store mate- riell og skipstap.

En vet ikke hvor den japanske sjøstyrke kom fra eller om den var på vei til Australia, eller om meningen var å angripe Ny Hebridene eller Kan- skje Ny Kaledonia?

Hvis det var planlagt et invasjonforsøk mot Australia måtte denne flåten ha vært en fortropp, og restene trakk sig tilbake efter alliert seir.

Det ser ikke ut som om dette var den japanske flåtes hovedstyrker, og man må derfor regne med nye japanske fremstøt. I så fall er flåten av- gjørende. Ved krigsutbruddet var den japanske og den amerikanske Stillehavs- flåte noenlunde jevnsterke. U.S.A. led betydelige tap ved Pear Harbour, men de japanske tap i Korallhavet var betydelig større. De amerikanske ny- bygginger foregår i større tempo enn japanerne noengang kan håpe å klare, og særlig vil Amerikas fly spille en stor rolle. Australia står ikke alene i den kommende kamp.

I Burma fortsetter japanerne sin fremgang mot India og Kina. Man- dalay og Lashio er erobret, likeså Burmaveien langt nord og inn i Kina. Her er de imidlertid nå slått tilbake. Kinasiske styrker syd for Mandalay har gått til angrep og skapt vanskeligheter for japanernes flanke.

Briterne mot vest prøver å undgå japanske innringningsforsøk ved å trekke sig inn i India via enkelte fjellstier i det ufremkommelige fjellter- reng mot Indias grense, mens fly forsinker japanerne i deres fremgang langs Chindwinelva.

Det kjempes flere steder i Burma, men stillingen er uklar. Et er dog sikkert, Burmaveien er tapt.

Burma var tidligere kalt Indias skjeld, og en regnet med at landet egnet sig dårlig som utgangsbasis for angrep mot India. De få fjellstiene er umulige for tunge transporter og i regntiden er de helt ubrukelige. I- midlertid har japanerne rykket videre langs kysten og har nådd og okkupert byen Akyab ikke langt fra Indias grense. Herfra angripes nu Chittagong fra luften. De kan neppe komme videre langs de sunnige kystveiene nå som regn- tiden står for døren, og et angrep på India må komme sjøveien.

For en tid siden viste en japansk flåte sig i den Bengalske Bukt, men nå vet ingen hvor den er blitt av.

Tyskerne ønsker et japansk angrep mot India som en del av en tang- operasjon mot Midtøsten, likesom et mål for aksjon er herredømmet i det Indiske Hav.

Dette er imidlertid blitt forhindret ved briternes aksjon på Madagas- kar. Foruten flåtehavnen Diego Suarez har öya flere andre havner som er fullt brukbare for de alliertes formål. Disse er i første rekke å sikre trafikk- årehe til Det Røde Hav - India og Australia om Kap.

Vichy hadde forpliktet sig til å sørge for at Madagaskar ikke skulle

bli benyttet av aksen, men en hadde ikke glemt Indo China, hvor Vichy ogsa hadde gitt hoytidelige lofter. Franskmennene vilde ha vart for svake til a forsvare Oya, selv om de kanskje dennegang hadde vart villige. Churchills opplysninger om at forberedelsene til toktet hadde tatt 3 mndr., og at stridskreftene var 2 maneder underveis forteller med onskelig tydelighet om avstandene og hvor viktig skipstonnasjen er.

Madagaskar er i trygge hender, men det betyr ikke at japanerne har oppgitt sine planer om a beherske det Indiske Hav. Ceylon har tidligere hatt store luftangrep og sarslig havnen Trincomale, men det viste sig da at luftvernet var betydelig bedre enn Singapores. Senere har Ceylon faatt betydelige forsterkninger.

Japanerne begynner nu a føle at det koster a angripe over store avstander og a spre sig. Slaget i Korallhavet viser at det er farlig. De er na noot for a samle større styrker i det sydvestlige Stillehav hvis de vil forsøke a avskjære Australia, og det betyr at de vil fa ferre skip og mindre styrker til operasjoner mot India og det Indiske Hav.

Efter Corregidors fall kan japanerne bruke Manillabukten som fløtebasis, og de skulde da beherske de ostasiatiske farvann fullstendig fra Filipinene.

Imidlertid kan de aldri føle sig sikre. Det viste angrepet mot Tokio hvor amerikanerne brukte fly med baser pa land.

Og japanerne kan heller ikke se bort fra muligheten av angrep fra Vladivostok og Sibiria. De ma derfor til enhver tid holde en stor hjemme-fløte og store styrker soldater i reserve.

DEN NORSKE KIRKES KAMP.

Efter quislingenes pøbelopptreden i Trondheim søndag 1. februar hvor de med vold brot kirkefreden, besluttet som kjent landets biskoper a nedlegge sine embeder d.v.s de brot all kontakt med staten og onsket kun a stå som kirkens tilsynsmenn. Det at de gikk til et slikt alvorlig skritt hang ogsa sammen med Quisling-regjeringens bestemmelse om tvungen barneoppdragelse efter NS prinsipper.

Departementets svar pa dette var biskopenes avskjed og konstitueringen av NS prester til fungerende biskoper.

Biskopene fikk nu tilslutning av prester, menighetsrad og frie kristeligetelige organisasjoner over hele landet og det blev innsendt en erklæring om dette til Kirkedepartementet samtidig som den blev lest opp i kirkene søndag 1. februar.

Søndag 22. februar blev det sa lest en ny erklæring i kirkene. Det blev heri sagt tydelig fra at kirke, skole og hjem stod ubrytelig sammen, bundet av samvittigheten og Guds befaling, for a verne det forsvarsløse barn mot enhver påvirkning som er imot evangelisk bud.

So kom påsken og dermed nazistenes annet uhyrlige overgrep pa kirkefreden. Denne gang løp de amok blandt menigheten som hadde samlet sig utenfor Vår Frelsers kirke i Oslo for a høre biskop Berggrav tale. Biskopen kom som kjent ikke til a tale, da han pa det tidspunkt allerede var internert pa sin hytte i Asker hvor ingen selv ikke hans familie får komme i kontakt med ham.

Første påskedag (enkelte steder annen påskedag) lestes det fra de fleste prekestoler i landet en utredning av kirkestriden kalt "Kirkens Grunn" som er et bekjennelsesskrift forfattet av "Kristens Samrad". Samtidig nedla prestene sin embetsmessige stilling, men erklarte at de fortsatt vilde utføre alt arbeide i menigheten som en ikke embetsmann kan utføre. Praktisk vil dette si at alt skal gå sin vante gang. Kun skal prestene ha sine lønner og ikke motta ordre fra Kirkedepartementet. Deacons og ektepar først stiftes hos den borgerlige myndighet og de som onsker det efterpå får sitt ekteskap velsignet i kirkene.

Følgen av dette var at biskop Berggrav og 4 av "Kristens Samrads" øvrige medlemmer blev arrestert og sendt til Bredtvedt. Til presteskapet utover landet sendte departementet telegram hvori det meddelte at embeds-nedleggelsen og opplesningen av "Kirkens Grunn" betraktes som en opprørs-hending og vilde bli behandlet deretter. I ethvert fall vilde prestene få

sin avskjed og med 8 dagers varsel måtte fraflytte sine boliger og sitt distrikt. Prestene blev samtidig pålagt at de innen lørdag den 11. april kl. 14 telegrafisk skulle meddele departementet at de igjen overtok sine embeder. Det viste sig at dette trusseltelegram medførte at 4 av hele landets presteskap etterkom denne ordre. Deretter kom sa et rundskriv fra samme departement til prestene datert 15. april - hvori det heter at embeds-nedleggelsen betraktes som ulovlig, men at de prester som onsker a slutte sitt arbeid kan oppsi sine stillinger - med 3 måneders oppsigelsestid. Da selvsagt ingen prest onsker a slutte med sitt arbeide, men tvertimot a fortsette uhindret av departementets overgrep, er slik oppsigelse av stillingen visstnok ikke innløpet fra mer enn ganske få.

"Kristent Samrad"s arresterte medlemmer, prestene Carlsen, Indrebø og Wisløff, blev satt pa frifot samtidig med det siste skriv fra departementet, mens byråsjef Hansson frømdales sitter pa Bredtvedt, hvorfra biskop Berggrav er tilbakeført til sin hytte i Asker. Den svenske presse fikk meddelelse om at biskopen var satt pa frifot, men denne frihet er av en egen art. Det er til stadighet 11 statspolitibetjenter i aktivitet utenfor hytten, og disse er utstyrt med hjelm, gevar, pistol og kulle. Ruller med pigtråd er ogsa kommet til hytten, og biskopen har hittil ikke hatt noen kontakt med utenverdenen. Biskop Krohn Hansen har ogsa sittet fengslet, men er etter forlydende løslatt. Antallet av geistlige som er avsatt uten lov og dom var ved påsketid ca. 30 og er nå steget til ca 45. Endel av de avsatte prester har dessuten fått taleforbud og forbud mot a bære prestedrakt, like som noen av dem er forvist fra hjem og distrikt. Dette er bl.a. tilfelle med domprest Fjellbu som for tiden befinner sig pa Kirkestuen pa Dovre visstnok under politibevakning. Dette viser tydelig at man nå står overfor en kristendomsforfølgelse.

Biskop Berggrav er den ensrettede presse beskyldt for løgn, idet han skulde ha sagt at han ikke har skrevet noe referat av forhøret hos statspolitiet, men bare fortalt noe derom i brev til sine bispekolleger og ikke til noen annen. Biskopens uttalelser er selvsagt helt korrekte. Men forholdet er det at brevet til biskop Maroni blev sendt gjennom dekkadressen, klokken Weissner, men dette brev kom aldri frem, men blev oppsnappet. Når biskop Berggrav brukte dekkadresse, var det fordi man var fullt klar over at NS gjerne vilde sikre sig post som var av interesse.

I Rundskriv av 21. april fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet, Pressedirektoratet, pålegges samtlige landets aviser om ikke a nevne noe mere om "den såkalte kirkestrid" fra og med 20. april (dagen før).

Under 25. april utsendes et promemoria fra det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo og fra det teologiske Menighetsfakultet, undertegnet av Sigurd Mowinckel, Oluf Kolsrud, Einar Molland, Hans Ordning og Peter Marstrander resp. av Oluf Moe, O. Hølljesby, Karl Vold, Andr. Seierstad og Johannes Smemo. Dette promemoria gir full tilslutning til biskopenes og prestenes som har nedlagt sine embeder.

For øieblikket skalter og valter Quisling med den norske kirke etter forgodtbefinnende. Det nedlegges og opprettes bispedømmer uten at det kan oppdages noen linje i kaoset. Muligens kan opprettelsen av et par bispedømmer forklares med at det nye bispesete kommer nærmere bopelen til den mann som er utsett til det. Det skal bli interessant a se hvem som skal ordinere de menn som uten noensomhelst kirkelig mandat overtar lederstillingen i den kirke Quisling prøver a skape. Den suksession vi måtte ha hatt i vårt land blir i alle fall brutt. Lovløsheten har holdt sitt inntog i kirken, og det er uforståelig hvordan noen samvittighetsfull prest efter dette kan opprette holde sitt embedsforhold til Kirkedepartementet. Den 25/4 fikk noen av de prester som var blitt forvist fra sitt distrikt i telegram fra departementet om at Riksadvokaten hadde gitt melding om at forvisningen inntil videre var bortfalt. Kirken og skolen i Norge står idag sammen i kemp for de mest elementære og grunnleggende kulturgoder, og i denne kampf har de følge av det beste i det norske folk.

QUISLINGKIRKENS MENN.

3 eksempler på hvilke kvalifikasjoner de har.

Bjarne Barby (q) nå residerende kapellan i Gamle Aker, Oslo, har gjennomgått Frelsesarmeens krigsskole og tjenestgjorde en tid som löjtnant i Kvifjord, inntil han blev entlediget på grunn av umoralsk vandél. Ved hjelp av et innsmigrende vesen oppnådde han dessverre en slags attest fra sine overordnede og fikk ansettelse i Vaterlands Blå Kors i Oslo som sekretær, men her måtte han slutte på grunn av misligheter.

Harald Fosse (q) nå domprosti Bergen har ingen utdannelse i det hele tatt. Han har muligens gjennomgått en bibelskole før han begynte som predikant i Vestlandske Indremisjonsselskap, men av dette selskap er han forlenget utstøtt som ubrukelig.

Bent Nöding Bentson, Bergen har fått (q) ordinasjonstillatelse, men til hvad vet man ennå ikke. Denne mann er sykepleier, muligens diakon.

Ved første öyekast har en lætt for bare å se det komiske ved slike utnevnelser", men ved nærmere eftertanke blir en slått med forferdelse. Hvilke ulykker kan ikke slike personer forårsake hvis de skal få fritt spillerum?

En annen ting vi skal være oppmerksom på er at disse "geistlige" er blandt de tidligst utnevnte og erfaringen har vist at innen forræderkikken stiger ikke kravene til kvalifikasjonene med tiden, men snarere tvert om.

Hvordan prestene forholder sig idag.

Lønn mottas ikke, men returneres, avgifter til prestegården mottas og oppbevares. Prestene skal ikke ha personlig fordel av disse. Prestegårdsaken er ennå ikke klarlagt, imens henvises til Kirkerett av Hanson para 42 avsnitt 5 - Boligavgift må betales. Journal og dagbøyskap føres privat. Ingen embedsberettelse til biskopen. Korrespondansen med "bisp" er helt opphört. Post fra departementet behandles con duito messig. Det kan være noe som må svares på. Födelseregister føres inn i en privat bok, ikke i embedsprotokollen. Ingen utskrift herav til Statistisk Centralbyrå. Attester utstedes ikke på embedsblanketter. De er en personlig bevitnelse uten embedsstempel. Alle attester er avgiftsfrie. Vipsel og lyøning kan ikke foretaes. Derimot bør det sterkt oppfordres til kirkelig veisignelse av borgerlig stiftet ekteskap 3 dages permisjoner ordner man selv. Sykepermisjon kan man ordne med en lege, samt sørge for tilsyn fra en prest i nabosoknet under permisjonstiden. Vergerådet bør man ikke sitte i fordi man der er oppnevnt av biskopen. Skolestyret og fattigstyret har nyordningen tatt seg av. En bør gjøre kjent at prestenes stilling er den at de har brutt med forholdet til staten, men ikke med forholdet til menigheten. Prestene vil aldri glemme solidariteten med lærerne og foreldrene. Det synes som om NS forsøker å skille fra hverandre kirke- og undervisningsfronten, men det skal aldri skje.

SVENSKENE OG VI.

Fra tid til annen får vi i "norske" aviser anrettet måltider bestående av smakebiter og artikler tatt fra svenske aviser. Ofte kan det hende at artiklene virkelig har stått i svensk presse, og for at våre lesere skal ha klart for sig verdien av stoffet, gjengir vi en liste over Sveriges Nazi-presse: "Sverige Fiitt" er stoppet, men "Vår kamp" vil fortsette dettos virksomhet. Videre "Aftenbladet" også kalt "Abendblatt", "Stockholms Tidningen", "Göteborgs Morgonpost", "Norra Skåne", "Dagsposten", "Den svenske Folkocialisten", "Facklig Front", "Nationell Tidning", "Tidens Röst", "Norrbottens kurieren", "Helsingborg Dagblad", "Göteborgs Stiftstidning", "Riksposten" og tidsskriftene "Ungt Folk", "Nationell Ungdom", "Adem" og "Vågen Fremåt".

En må ikke tro at disse hører inn under et "rent" parti. De representerer en ulike mengde småskete "bevegelser" og like landsforrædersek som NS i Norge. Men - de tales beklageligvis.

På den annen side finnes hundreder av kjente aviser og tidsskrifter som, om ikke annet, iallfall forstår Norge og ikke er redd for å tale Norges sak. Vi tenker særlig på "Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning" og

"Trots Allt!!" Der er også andre, og fra "NU" nr. 19 (forrige uke) hitsetter vi en artikkel som er tatt fra "Östgöten":

SLAVSKEPPET.

Meddelandet från Norge om fartyget med de norske lærere, som deporterades upp till de ödsliga fjälltrakterna vid Kirkenes, verkar som en skräckfylld scen från ett Längesen svunnet århundrade. Det hela # nästan otroligt i sin ohygglighet. 500 människor, därav många intill döden sjuka, ombord på et fartyg, som var avsett för endast 250 passagerare och som inte kunde medföra proviant och färskvatten för större antal. Prästerna i Trøndelag protesterar, och den nye fylkesmannen, som själv er medlem av Nasjonal Samling pånekar i telegram till Quisling vådorna av färden. "Ministerpresidenten" # emellertid ömedgörlig: dom ska' lära sig vem som har makten!

Aldrig har kulturskymningen legat så tung över Norden som nu. Aldrig har nordisk rett så trampats i stoftet. Ingenting kan bättre illustrera kulturmörkret #n det överfyllda slavskeppet med sjuka män ombord, vilkas enda förbrytelse varit den, att de hållit på sitt eget lands lagar, ståvande upp till en förvisningsort i de ufruktbare regionerna i norr.

Men den hatsödd plögoanderna sår skall mogna till skörd. Blod ropar ur marken, och h#mnarna smider svärd till vedergällningens dag. Det finns brott, för vilka aldrig tillgift kan ges.

Det har hänt tidigare i historien, att slavskepp återvånt som härskepp.

Vi ber leserne merke den norsk-norsk fölte slutten. Den er sann, svenske bror!

HVITE LUER.

Sporveiskonduktörerne tok på seg hvite luer 1. mai, og dette oppfattet de höie herrer innen NS som en demonstrasjon, og fölgelig måtte den straffes.

Konduktörerne fikk som belønning inndradd alle permisjoner, og sommerferien blev tatt fra dem.

Vi antar at konduktörerne overlver dette, og dessuten er det jo alltid en chance for at meget rart kan skje för varmen er gått av luften.

FRA REDERNE.

Rederne önsker ikke å delta i nyordningen, og har sendt rette vedkommende fölgende:

"Da våre selskaper ved Ministerpresidentens lov av 19.mars d.å. er pålagt å stå tilsluttet det nye Rederforbund, vil vi overfor departementet få fremholde at det opplöste Rederforbund udelukkende hadde næringens saklige og faglige interesser å vareta. Med sine lover og de av rederne selv valgte tillitsmenn ga forbundet medlemmene den fölelse av sikkerhet som er nödvendig for et fruktbringende og landsgagnlig samarbeide rederne imellom.

Da dette grunnlag nå er borttatt kan det nye Rederforbund ikke ansees som representerende rederinæringen, hvorfor vi ikke kan være med å ta ansvaret for forbundets virksomhet."

Såvidt vi har bragt i erfaring er ovennevnte erklæring sendt inn av samtlige redere, undtatt 4 stykker. Den norske sjömannsstand lever også i rederne!

NORSK TIDENDE, LONDON bringer fölgende hilsen fra en gammel venn:

"Det er bedre å være svart enn å være stripete' sa negeren da han mötte en norsk entreprenör. Med forebyggende aktelse, Andriksen, jössing og harpist.

UKENS BØP.

Denne uke har vært rik på hendelser. Om ikke direkte krigshandlinger, så ihvertfall på hendelser som gir et pek om den videre utvikling, og om strategiske og diplomatiske trekk fra begge parter.

Den alt overskyggende begivenhet blev statsminister Churchills tale søndag aften, der han kom med en utvetydig og skarp advarsel til Tyskland mot å gå til anvendelse av giftgass på Østfronten.

I sin tale sa statsministeren bl.a. AT HVIS TYSKERNE GÅR TIL BRUK AV GIFTGASS I RUSSLAND, S. VIL STORBRITANIA GJØRE DET SAMME MOT MILITÆRE MÅL I TYSKLAND I SÅ STOR UTSTRIKNING SOM OVERHOVEDET MULIG!

Talen var helt forskjellig fra hans tidligere. Denne gang var det ikke plass for reservasjoner. Hele talen bar et bud om den offensive ånd som nu hersker innen de alliertes rekker.

Denne tale blev holdt hemmelig for det tyske folk, og først et døgn efter bragte den tyske og tyskkontrollerte presse et forfalsket utdrag av den. Advarselen til Tyskland var da fullstendig utelatt!

Senere i uken slår så hele pressen opp Churchill uttalelser om "bruk av gass mot Civilbefolkningen i Tyskland" sammen med en melding fra Moskva om at tyskerne benyttet giftgass under gjenerobringen av Kertsch-halvøya.

Sett på bakgrunn av dette blir det helt tydelig at tyskerne nu må sette alt inn på en avgjørelse i øst, og kommer til å ta alle midler i bruk, også giftgass.

Skylden for dette forsøker de så på den vanlige, naive måten å skyve skylden over på Storbritania, samtidig som de antagelig som mager trøst til hjemmefronten kommer med det vanlige, barnslige skryt om den tyske teknikks overlegenhet over alle andre lands. Denne gang gjelder det da selvfølgelig den kjemiske industri---

Statsministerens oppgaver over de tyske tap på Østfronten hittil er heller ikke nevnt med et ord i pressen her hjemme eller i Tyskland. Han uttalte at tyskerne hadde flere fjerne på Østfronten i vinter enn under 4½ års krig forrige gang. Den gang falt vel 2 mill. og 4½ mill sårede.

AWFLYANGREP på Østfronten bragte uken bare ett av noe virkelig omfang over Tyskland. Det var det store britiske angrep natt til lørdag mot Warnemünde. Byen blev fullstendig "lubeckisert".

Dagsangrepet mot tyskokkupert kanalområdet fortsatte hele uken, og under et angrep torsdag ettermiddag utmerket 4 norske flyvere sig. Videre er angrepet mot fiendtlig skipsfart fortsatt, og bl.a. blev et tysk transportskip satt ibrand utenfor norskekysten.

EFTER OKKUPASJONEN av Madagaskar kom søndag den oppsiktsvekkende melding at U.S.A. har tatt skritt for å sikre sig kontrollen over den franske besiddelse Martinique i det Karibiske hav. Og hele den franske flåte som ligger der er gjort kampdyktig - tross Vichys protester.

PÅ ØSTFRONTEN er der innløpet meldinger om to større offensiver. Den 1. var tyskernes angrep på Kertsch, hvor store styrker blev satt inn for å bedre utgangsstillingen på dette avsnitt for den kommende offensiv mot Kaukasus. De siste meldinger tyder på at russerne har måttet trekke sig en del tilbake her.

Den 2. melding bragte marskalk Timosjenkos overraskende offensiv mot den tyske nøkkelstilling Charkow. Etter at russerne brøt gjennom 1. linje rykker de frem mot tyskernes 2. forsvarslinje og selve byen Charkow. For å undgå kaos har tyskerne i all hast sendt forsterkninger til dette avsnitt.

På de andre frontavsnitt her der også vært endel aktivitet, med russisk initiativ overalt. Nordvest for Kalinin blev en av tyskernes hovedstillinger gjenerobret. Tyskerne hadde 1800 drepte, og ved Smolensk mistet 1000 tyske soldater livet da 2 troppetransporttog blev sprengt i luften av russiske geriljastyrker.

I MIDDELHAVSOMRÅDET er det fremdeles Malta som er mest "iskuddet". Bare lørdag og søndag blev 71 tyske fly skutt ned eller skadet. Lignende svære tall oppgis daglig, til tross for at angrepene nu holdes i mindre skala enn før. Dette kommer av betydelige forsterkninger av britiske jagerfly som i all hemmelighet blev overført til den.

I LIXA er der endel patruljevirkosomhet fra begge sider, og det britiske flyvåpen fortsetter også her sine angrep mot militærkolonner, transporter, flybasser, havner etc.

Om stillingen i det fjerne Østen henviser vi til dr. Arne Ormangs utenrikskronikk annetsteds i samme nr. De enorme japanske tap under sjøslaget i Korallhavet i forrige uke er også omtalt der. Diskusjonen om dette slag har vært livlig også i denne uke, og vesentlig av den grunn at der innløp melding om nye tap som var påført restene av den slagne japanske flåte 900 km. n.ø. for Australia, ved Louisiadeøyene, av allierte bombefly. Angrepet kostet japanerne ytterligere 1 motherskip for sjöfly som blev sterkt skadet, og dessuten 5 sjöfly ødelagt og 1 tankfartøy skadet ved bombetreff. Marindepartementet i Washington melder at siden Pearl Harbour har den amerikanske flåte senket ialt 44 japanske krigsskip og 61 transportskip, samt 75 fartøyer av forskjellige typer. Tallene omfatter ikke skip senket av det amerikanske flyvåpen og de allierte forøvrig.

NORSK AMBASSADE I WASHINGTON. Onsdag blev det meldt at H.M.Kongen på invitasjon fra president Roosevelt har opprettet en norsk ambassade i Washington. Som Norges 1. ambassadør blev utnevnt minister Morgenstjerne. Ved mottagelsen i Det Hvite Hus var også kronprinsparet og statsminister Nygårds - vold tilstede. Samtidig mottok Kong Håkon i London Mr. Biddle som amerikansk ambassadør hos den norske regjering.

UTDRAG AV NYETENI FREDAG AFTEN KL. 10.10.

OFFENSIVEN PÅ ØSTFRONTEN.

I Ukraina tilter Timosjenks offensiv i styrke. Fronten er 65-80 km bred. De tyske reserver blev kastet inn i motangrep uten å få anledning til å hvile, og alle deres anstrengelser for å stoppe russerne er mislykte. Langs veiene der tyskerne trekker sig tilbake ligger hauger av drepte og mengder av materiell.

På Kertsch trekker russerne sig lenger tilbake, og de voldsomme kamper fortsetter.

ELLERS.

Et tysk skip til blev igår bombet av et britisk patruljefly i nærheten av Ålesund.

Forsvaret på Malta ødela igår 15 fiendtlige fly og skadet 5 til. I en trefning utenfor den franske kanalkyst blev 2 tyske fartøyer efterlatt i synkende tilstand og et tredje torpedert. Et lett britisk fartøy gikk tapt.

"W.T." sender ikke ut sin daglige utgave idag lørdag. De som daglig skriver av slipper med sammendraget. Hvis noe av særlig betydning skulde bli meldt i morgensendingen vil et sammendrag bli sendt ut.

"W.T." ber om at landsutgavens forsteside ikke fjernes av leserne. Og det er SABOTASJE å underslå nummeret. Send det videre!

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 16

SØNDAG 17 MAI 1942

1 ÅRG

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem.
Furet, værbit over vannet
med de tusen hjem!
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
og den seganatt som senker
grønner på vår jord.

Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud
Landet vilde han beskytte
skjønt det mørkt så ut.
Alt hvad fedrene har kjempet
mødrene har greit
Her den herre stille lempet
sa vi vant vår rett.

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem.
Furet, værbit over vannet,
med de tusen hjem!
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred står leir!

Vi beklager at en liten del av opplaget på grunn av forholdene ikke kan få det utstyr som opplaget forøvrig. Der hadde vi trykt forsiden med bilde av H.M. Kongen og det norske flagg i farger. Vi opplyser dette for å undgå enhver misforståelse.

Red.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIFTER!

Red.

17 MAI

Kjemp for alt hvad du har kjært
 Dø om så det gjelder.
 Da blir livet ei så svært
 Døden ikke heller.

Denne salmen er ord for dagen og den bærer bud til oss alle. Den kamp vi selv og våre brødre utenfor landets grenser fører idag er kampen for friheten, for oss selv og våre barn, for alt hvad vi levet for og det som er verdt å dø for.

Hadde ikke frihetsflammen brent så fritt i våre hjerter skulde vi forlengst være dømt til trelldom. Tanken og ånden har de tyske bødler ikke formådd å knekke. Deres "blod og jord" har intet budskap til oss som forlengst er kommet bort fra vikingetidens og middelalderens mørke.

Vi har oplevet oppgangstider og nedgangstider. Vi har sett nød og armod. Men vi har også sett at vårt Norge gikk fremover, stadig fremover, med et blomstrende åndsliv og bedre levevilkår for alle. Vi nød velsignelsen av civilisasjon og fremgang, og all tanke på krig og krigens redsler var oss fremmed.

Idag har vi lært krigen å kjenne. Både dens ild og døden som følger i dens fotspor. Og vi har lært å kjenne vold og terror, - barbari og sadisme. Vi har lært at Attilas hunner atter ris Europa som en mare fra den mørkeste avgrunn.

Vi har også lært av vi er ett folk!

--- For vårt indre øie stiger et veld av norske vimpler og flagg. Tusener og atter tusener av jublende barn i vårens farver fyller Karl Johan og toger med skinnende øine opover mot slottet. Musikken klirrer fra blanke instrumenter, langs gaten og langs hele ruten står menneskomassen tett i tett med fuktige øine og en klump i halsen over alt det vidunderlig vakre de ser. - Barna synger - hurraene klirrer - og mot slottet går, og nå runder de altanen hvor Kong Håkon, Olav og Mārtha, Ragnhild, Astrid og Harald står. Det er som et hav av sang og Norge i våre hjerter.

Slottet har andre beboere idag. Statspoliti har vakthold, og hirden profanerer den grunn vi holder hellig.

Det er 3dje 17. mai under fremmed øk. Det teller ikke. Følelsen av fedreland og folk er sterkere hver dag i uken enn noen 17. mai før. Norge har vokset sig stort og vakkert i vår deglige gjerning, i hver tanke vi tenker - i alt hvad vi gjør - for NORGE.

Også vi, når det blir krevet
 For dets fred slår leir.

Norge krever av DIG idag at du skal kjempe. Ikke med våpen og vold, men med all din motstandskraft og med alle dine evner.

Våre martyrer har vist veien. Vi skal ikke la oss presse mot vår overbevisning. Vi skal ikke være feige og undfallende. Inntil dagen kommer skal vi stå der, stivbente, trossige, fulle av forakt for det tyske "herrefolk" og deres leiesvenner, betalt med Judas sølv.

Urokkelig i våre krav om en usvekket front skal vi feie til-
 side de som vil tjene to herrer, de som setter pengesekken og
 personlige fordel foran sitt land, de som i feighet kryper i
 skjul når landet forlanger at de skal ta en tørr, de som ikke
 er "politisk interessert" og tar de gode dagen byr uten å gi
 noe igjen.

Aldri har Norge vært så enig som idag. Aldri har Norge vært
 så stort som idag. Derfor kan folket ikke bli trelar i annen-
 manns hnd, og derfor vil det reise sig i umotstædig kraft når
 tilens fylle er inne og reise landet for voldsmenn og røvere!

Vårsel gyller topp og tinner
 ser du NORGE - fagre land -?
 Elsket er du
 - fedrelandet -
 Vi skal kjempe til vi vinner
 sig tilbake fritt engang!

Norske lover gir klare linjer.

Den kol. norske regjering har vedtatt 4 provisoriske anordninger
 om tillegg til den Militære og Sivile Straffelov, som tar sikte på å stil-
 le quislingene og tyskerne til ansvar for deres redselsgjerninger i Norge.
 To av anordningene blev utfordret 3 okt. 1941. Disse gjeninnfører døds-
 straffen i norsk sivillovgivning for forræderi og utvider de tilsvarende
 bestemmelser i den Militære Straffelov slik at både dødsstraff og annen
 straff kan påføres og fullbyrdes etter krigens opphør. Samtidig åpnes ad-
 gangen til å plassere folk på tvangsarbeid som straff. 22. januar i år blev
 disse vedtek supplert med bestemmelser om dødsstraff for forbrytelser mot
 sedeligheten, mot den personlige frihet, mot liv, legeme og helbred, og
 samtidig ble straffene fastsett for dem som bøier kne og går inn i NS.

Ingen skal lenger kunne si at linjene er uklare. Alle dem som idag
 grasserer i sadisme på maktens tinnø, selger sitt land bit for bit og of-
 rer sine landsmenn, de skal vite at den dag kommer straffen. Ingen formal-
 prosedyre skal kunne redde dem fra å stå til ansvar enten de nå er av norsk
 eller tysk avstamning. De som tror at de skal redde sig ved å gjemme sig
 bort nå eller senere, de tar feil. Hver quislinge og tysk sadists navn no-
 teres, og den norske regjering fører et nøiaktig kartotek over forræderne
 og deres synderegister. Ingen skal slippe unda den rettfordige straff!

NB. Vi ber etter våre lesere være forsiktige ved spredningen av avisen.
 En vinner så lite ved uforsiktighet, og desuten går et eksemplar av
 avisen tapt hvis den kommer i urette hender. Et eneste eksemplar
 betyr kanskje hundre lesere, så sørg for at forsendelsen skjer be-
 trygget.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig
 nyhetstjeneste. - Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

Utenrikskronikkefter dr. Arne Ordning 12/5/42.

De meldinger som er utsendt om det store sjøslag i det sydvestlige
 Stillehav er ikke fullstendige. Kampene foregikk i 6 dager over et stort sjø-
 område, og foruten sjøstridskreftene spilte også flyvåpnet stor rolle. Ja-
 panernes fly opererte fra hangarskip, de alliertes fra hangarskip og faste
 baser på Australias jord.

De tap japanerne led er oppgitt til:
 1 hangarskip, 1 tung krysser, 1 lett krysser, 2 destroyere, 4 kanonbåter og
 4 forsyningskip senket. Dessuten skadet 1 hangarskip (muligens senket) 1
 tung krysser, 1 lett krysser, 1 ombygget hangarskip på 9000 ton og 3 forsyn-
 ingskip.

Det opplyses at disse oppgaver heller er regnet for låvt enn for høit.
 Japanske oppgaver over allierte tap er fantastiske og er blitt grundig de-
 mentert både fra Washington og London. En vet forøvrig ennå ikke styr-
 ker som har deltatt i slaget.

Japanerne kan ikke rolig se på at de allierte samler sine styrker i
 Australia og gjør klar til en motoffensiv. De har derfor i lengere tid gjort
 bombetokter mot Port Moresby som ligger på Ny Guinea ved Torresstredet. Til
 gjengjeld har australske og amerikanske fly bombet de japanske støttepunkter
 og baser, særlig Rabaul på New Britain hvor japanerne har hatt store mate-
 riell og skipstap.

En vet ikke hvor den japanske sjøstyrke kom fra eller om den var på
 vei til Australia, eller om meningen var å angripe Ny Hebriderne eller Kan-
 skje Ny Kaledonia?

Hvis det var planlagt et invasjonforsøk mot Australia måtte denne
 flåten ha vært en fortropp, og restene trakk sig tilbake efter alliert seir.

Det ser ikke ut som om dette var den japanske flåtes hovedstyrker,
 og man må derfor regne med nye japanske fremstøt. I så fall er flåten av-
 gjørende. Ved krigsutbruddet var den japanske og den amerikanske Stillehavs-
 flåte noenlunde jevnsterke. U.S.A. led betydelige tap ved Pear Harbour,
 men de japanske tap i Korallhavet var betydelig større. De amerikanske ny-
 bygginger foregår i større tempo enn japanerne noengang kan håpe å klare,
 og særlig vil Amerikas fly spille en stor rolle. Australia står ikke alene
 i den kommende kamp.

I Burma fortsetter japanerne sin fremgang mot India og Kina. Man-
 dalay og Lashio er erobret, likeså Burmaveien langt nord og inn i Kina. Her
 er de imidlertid nå slått tilbake. Kinesiske styrker syd for Mandalay har
 gått til angrep og skapt vanskeligheter for japanernes flanke.

Briterne mot vest prøver å undgå japanske innringningsforsøk ved å
 trekke sig inn i India via enkelte fjellstier i det ufremkommelige fjellter-
 reng mot Indias grense, mens fly forsinker japanerne i deres fremgang langs
 Chindwinelva.

Det kjempes flere steder i Burma, men stillingen er uklar. Et er
 dog sikkert, Burmaveien er tapt.

Burma var tidligere kalt Indias skjold, og en regnet med at landet
 egnet sig dårlig som utgangsbasis for angrep mot India. De få fjellstiene
 er umulige for tunge transporter og i regntiden er de helt ubrukelige. I-
 midlertid har japanerne rykket videre langs kysten og har nådd og okkupert
 byen Akyab ikke langt fra Indias grense. Herfra angripes nu Chittagong fra
 luften. De kan neppe komme videre langs de sumpige kystveiene nu som regn-
 tiden står for døren, og et angrep på India må komme sjøveien.

For en tid siden viste en japansk flåte sig i den Bengalske Bukt,
 men nå vet ingen hvor den er blitt av.

Tyskerne ønsker et japansk angrep mot India som en del av en tang-
 operasjon mot Midtøsten, likesom et mål for aksen er herredømmet i det Indiske
 Hav.

Dette er imidlertid blitt forhindret ved briternes aksjon på Madagas-
 kar. Foruten flåtehavnen Diego Suarez har øya flere andre havner som er fullt
 brukbare for de alliertes formål. Disse er i første rekke å sikre trafikk-
 årehe til Det Røde Hav - India og Australia om Kap.

Vichy hadde forpliktet sig til å sørge for at Madagaskar ikke skulle

Urokkelig i våre krav om en usvekket front skal vi feie tilside de som vil tjene to herrer, de som setter pengesekken og personlige fordeler foran sitt land, de som i feighet kryper i skjul når landet forlanger at de skal ta en tårn, de som ikke er "politisk interessert" og tar de gode dagen byr uten å gi noe igjen.

Aldri har Norge vært så enig som idag. Aldri har Norge vært så stort som idag. Derfor kan folket ikke bli trellet i annenmanns hus, og derfor vil det reise sig i umotstælig kraft når tidens fylde er inne og rense landet for volds menn og røvere!

Vårsol gyller topp og tinner
 ser du NORGE - fagre land -?
 Elsket er du
 -fedrelandet -
 Vi skal kjempe til vi vinner
 dig tilbake fritt engang!

Norske lover gir klare linjer.

Den kgl. norske regjering har vedtatt 4 provisoriske anordninger om tillegg til den Militære og Sivile Straffelov, som tar sikte på å stille quislingene og tyskerne til ansvar for deres redselsgjerninger i Norge. To av anordningene blev utferdiget 3 okt. 1941. Disse gjeninnfører dødsstraffen i norsk sivillovgivning for forræderi og utvider de tilsvarende bestemmelser i den Militære Straffelov slik at både dødsstraff og annen straff kan idømmes og fullbyrdes etter krigens opphør. Samtidig åpnes adgang til å plassere folk på tvangsarbeid som straff. 22. januar i år blev disse vedtak supplert med bestemmelser om dødsstraff for forbrytelser mot sedeligheten, mot den personlige frihet, mot liv, legeme og helse, og samtidig ble straffene fastsatt for dem som bøier kne og går inn i NS.

Ingen skal lenger kunne si at linjene er uklare. Alle dem som idag grasserer i sadisme på maktens tinnø, selger sitt land bit for bit og ofrer sine landsmenn, de skal vite at en dag kommer straffen. Ingen formalprosedyre skal kunne redde dem fra å stå til ansvar enten de nå er av norsk eller tysk avstamning. De som tror at de skal redde sig ved å gjemme sig bort nå eller senere, de tar feil. Hver quislings og tysk sadists navn noteres, og den norske regjering fører et nøiaktig kartotek over forræderne og deres synderegister. Ingen skal slippe unda den rettfærdige straff!

NB. Vi ber atter våre lesere være forsiktige ved spredningen av avisen. En vinner så lite ved uforsiktighet, og desuten går et eksemplar av avisen tapt hviss den kommer i urette hender. Et eneste eksemplar betyr kanskje hundre lesere, så sørg for at forsendelsen skjer betryggende.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste. - Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

Utenrikskronikkefter dr. Arne Ordning 12/5/42.

De meldinger som er utsendt om det store sjøslag i det sydvestlige Stillehav er ikke fullstendige. Kampene foregikk i 6 dager over et stort sjøområde, og foruten sjøstridskreftene spilte også flyvåpnet stor rolle. Japanernes fly opererte fra hangarskip, de alliertes fra hangarskip og faste baser på Australias jord.

De tap japanerne led er oppgitt til: 1 hangarskip, 1 tung krysser, 1 lett krysser, 2 destroyere, 4 kanonbåter og 4 forsyningskip senket. Dessuten skadet 1 hangarskip (muligens senket) 1 tung krysser, 1 lett krysser, 1 ombygget hangarskip på 9000 ton og 3 forsyningskip.

Det opplyses at disse oppgaver heller er regnet for låvt enn for høit. Japanske oppgaver over allierte tap er fantastiske og er blitt grundig dokumentert både fra Washington og London. En vet forøvrig ennå ikke styrker som har deltatt i slaget.

Japanerne kan ikke rolig se på at de allierte samler sine styrker i Australia og gjør klar til en motoffensiv. De har derfor i lengere tid gjort bombetokter mot Port Moresby som ligger på Ny Guinea ved Torresstredet. Til gjengjeld har australske og amerikanske fly bombet de japanske støttepunkter og baser, særlig Rabaul på New Britain hvor japanerne har hatt store materielle og skipstap.

En vet ikke hvor den japanske sjøstyrke kom fra eller om den var på vei til Australia, eller om meningen var å angripe Ny Hebriderne eller kanskje Ny Kaledonia?

Hvis det var planlagt et invasionsforsøk mot Australia måtte denne flåten ha vært en fortropp, og restene trakk sig tilbake efter alliert seir.

Det ser ikke ut som om dette var den japanske flåtes hovedstyrker, og man må derfor regne med nye japanske fremstøt. I så fall er flåten avgjørende. Ved krigsutbruddet var den japanske og den amerikanske Stillehavsflåte noenlunde jevnsterke. U.S.A. led betydelige tap ved Pear Harbour, men de japanske tap i Korallhavet var betydelig større. De amerikanske nybygginger foregår i større tempo enn japanerne noengang kan håpe å klare, og særlig vil Amerikas fly spille en stor rolle. Australia står ikke alene i den kommende kamp.

I Burma fortsetter japanerne sin fremgang mot India og Kina. Mandalay og Lashio er erobret, likeså Burmaveien langt nord og inn i Kina. Her er de imidlertid nå slått tilbake. Kinesiske styrker syd for Mandalay har gått til angrep og skapt vanskeligheter for japanernes flanke.

Briterne mot vest prøver å undgå japanske innringningsforsøk ved å trekke sig inn i India via enkelte fjellstier i det ufremkommelige fjellterreng mot Indias grense, mens fly forsinker japanerne i deres fremgang langs Chindwinelva.

Det kjempes flere steder i Burma, men stillingen er uklar. Et er dog sikkert, Burmaveien er tapt.

Burma var tidligere kalt Indias skjold, og en regnet med at landet egnet sig dårlig som utgangsbasis for angrep mot India. De få fjellstiene er umulige for tunge transporter og i regntiden er de helt ubrukelige. Imidlertid har japanerne rykket videre langs kysten og har nådd og okkupert byen Akyab ikke langt fra Indias grense. Herfra angripes nu Chittagong fra luften. De kan neppe komme videre langs de sumpige kystveiene nu som regntiden står for døren, og et angrep på India må komme sjøveien.

For en tid siden viste en japansk flåte sig i den Bengalske Bukt, men nå vet ingen hvor den er blitt av.

Tyskerne ønsker et japansk angrep mot India som en del av en tangoperasjon mot Midtøsten, likesom et mål for aksen er herredømmet i det Indiske Hav.

Dette er imidlertid blitt forhindret ved briternes aksjon på Madagaskar. Foruten flåtehavnen Diego Suarez har öya flere andre havner som er fullt brukbare for de alliertes formål. Disse er i første rekke å sikre trafikkårene til Det Røde Hav - India og Australia om Kap.

Vichy hadde forpliktet sig til å sørge for at Madagaskar ikke skulle

bli benyttet av aksen, men en hadde ikke glemt Indo China, hvor Vichy også hadde gitt høytidelige løfter. Franskmennene vilde ha vært for svake til å forsvare Øya, selv om de kanskje den gang hadde vært villige. Churchills opplysninger om at forberedelsene til toktet hadde tatt 3 mndr., og at stridskreftene var 2 måneder underveis forteller med ønskelig tydelighet om avstandene og hvor viktig skipstonnasjen er.

Madagaskar er i trygge hender, men det betyr ikke at japanerne har oppgitt sine planer om å beherske det Indiske Hav. Ceylon har tidligere hatt store luftangrep og særlig havnen Trincomale, men det viste sig da at luftvernet var betydelig bedre enn Singapores. Senere har Ceylon fått betydelige forsterkninger.

Japanerne begynner nu å føle at det koster å angripe over store avstander og å spre sig. Slaget i Korallhavet viser at det er farlig. De er nå nødt for å samle større styrker i det sydvestlige Stillehav hvis de vil forsøke å avskjære Australia, og det betyr at de vil få færre skip og mindre styrker til operasjoner mot India og det Indiske Hav.

Efter Corregidors fall kan japanerne bruke Manillabukten som fløtebasis, og de skulde da beherske de østasiatiske farvann fullstendig fra Filipinene.

Imidlertid kan de aldri føle sig sikre. Det viste angrepet mot Tokio hvor amerikanerne brukte fly med baser på land.

Og japanerne kan heller ikke se bort fra muligheten av angrep fra Vladivostok og Sibiria. De må derfor til enhver tid holde en stor hjemme-fløte og store styrker soldater i reserve.

DEN NORSKE KIRKES KAMP.

Efter quislingenes pöbelopptreden i Trondheim söndag 1. februar hvor de med vold bröt kirkefreden, besluttet som kjent landets biskoper å nedlegge sine embeder d.v.s de bröt all kontakt med staten og ønsket kun å stå som kirkens tileynsmenn. Det at de gikk til et slikt alvorlig skritt hang også sammen med Quisling-regjeringens bestemmelse om tvungen barneoppdragelse efter NS prinsipper.

Departementets svar på dette var biskopenes avskjed og konstitueringen av NS prester til fungerende biskoper.

Biskopene fikk nu tilslutning av prester, menighetsråd og frie kristeligetelige organisasjoner over hele landet og det blev innsendt en erklæring om dette til Kirkedepartementet samtidig som den blev lest opp i kirkene söndag 1. februar.

Söndag 22. februar blev det så lest en ny erklæring i kirkene. Det blev heri sagt tydelig fra at kirke, skole og hjem stod ubrytelig sammen, bundet av samvittigheten og Guds befaling, for å verne det forsvarslöse barn mot enhver pävirking som er imot evangelisk bud.

Så kom påsken og dermed nazistenes annet uhyrlige overgrep på kirkefreden. Denne gang løp de amok blandt menigheten som hadde samlet sig utenfor Vår Frelsers kirke i Oslo for å höre biskop Berggrav tale. Biskopen kom som kjent ikke til å tale, da han på det tidspunkt allerede var internert på sin hytte i Asker hvor ingen selv ikke hans familie får komme i kontakt med ham.

Förste påskedag (enkelte steder annen påskedag) lestes det fra de fleste prekestoler i landet en utredning av kirkestriden kalt "Kirkens Grunn" som er et bekjennelsesskrift forfattet av "Kristens Samråd". Samtidig nedla prestene sin embetsmessige stilling, men erklærte at de fortsatt vilde utföre alt arbeide i menigheten som en ikke embetsmann kan utföre. Praktisk vil dette si at alt skal gå sin vante gang. Kun skal presten ikke höve sin lönn og ikke motta ordre fra Kirkedepartementet. Dessuten må ekteskap först stiftes hos den borgerlige myndighet og de som ønsker det efterpå få sitt ekteskap velsignet i kirkene.

Fölgen av dette var at biskop Berggrav og 4 av "Kristens Samråds" övriga medlemmer blev arrestert og sendt til Bredtvedt. Til presteskapet. utover landet sendte departementet telegram hvor det meddelte at embedsnedleggelsen og oppløsningen av "Kirkens Grunn" betraktedes som en opprörs handling og vilde bli behandlet deretter. I ethvert fall vilde prestene få

sin avskjed og med 8 dagers varsel måtte fraflytte sine boliger og sitt distrikt. Prestene blev samtidig pälagt at de innen lördag den 11. april kl. 14 telegrafisk skulle meddele departementet at de igjen overtok sine embeder. Det viste sig at dette trusseltelegram medförte at 4 av hele landets presteskap etterkom denne ordre. Deretter kom så et rundskriv fra samme departement til prestene datert 15. april - hvori det heter at embedsnedleggelsen betraktes som ulovlig, men at de prester som ønsker å slutte sitt arbeid kan oppsi sine stillinger - med 3 måneders oppsigelsestid. Da selvsagt ingen prest ~~måtte~~ ønsker å slutte med sitt arbeide, men tvertimot å fortsette uhindret av departementets overgrep, er slik oppsigelse av stillingen visstnok ikke innlöpet fra mer enn ganske få.

"Kristent Samråd"e arresterte medlemmer, prestene Carlsen, Indrebö og Wislöff, blev satt på frifot samtidig med det siste skriv fra departementet, mens byråsjef Hansson fremdeles sitter på Bredtvedt, hvorfra biskop Berggrav er tilbakefört til sin hytte i Asker. Den svenske presse fikk meddelelse om at biskopen var satt på frifot, men denne frihet er av en egen art. Det er til stadighet 11 statspolitibetjenter i aktivitet utenfor hytten, og disse er utstyrt med hjelm, gevär, pistol og kölle. Ruller med piggråd er også kommet til hytten, og biskopen har hittil ikke hatt noen kontakt med utenverdenen. Biskop Krohn Hansen har også sittet fengslet, men er etter förlydende löslätt. Antallet av geistlige som er avsatt uten lov og dem var ved påsketid ca. 30 og er nå steget til ca 45. Endel av de avsatte prester har dessuten fått taleforbud og forbud mot å bäre prestedrakt, likesom noen av dem er förvist fra hjem og distrikt. Dette er bl.a. tilfelle med domprost Fjellbu som for tiden befinner sig på Kirkestuen på Dovre visstnok under politibevakning. Dette viser tydelig at man nå står overfor en kristendomsförfölgelse.

Biskop Berggrav eri den ensrettede presse beskyldt for lögn, idet han skulde ha sagt at han ikke har skrevet noe referat av förhöret hos statspolitiet, men bare fortalt noe derom i brev til sine bispekolleger og ikke til noen annen. Biskopens uttalelser er selvsagt helt korrekte. Men förholdet er det at brevet til biskop Maroni blev sendt gjennom dekkadressen, klokker Weisser, men dette brev kom aldri frem, menn blev oppsnappet. När biskop Berggrav brukte dekkadresse, var det fordi man var fullt klar over at NS gjerne vilde sikre sig post som var av interesse.

I Rundskriv av 21. april fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet Pressedirektoratet, pälegges samtlige landets aviser om ikke å nevne noe om "den såkalte kirkestrid" fra og med 20. april (dagen för).

Under 25. april utsendes et promemoria fra det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo og fra det teologiske Menighetsfakultet, undertegnet av Sigurd Mowinkel, Oluf Kolsrud, Einar Molland, Hans Ording og Peter Marstrander resp. av Oluf Moe, O. Hallesby, Karl Vold, Andr. Sejerstad og Johannes Smemo. Dette promemoria gir full tilslutning til biskopenes og prestene som har nedlagt sine embeder.

For öieblikket skalter og valter Quisling med den norske kirke etter forgodtbefinnende. Det nedlegges og opprettes bispedømmer uten at det kan oppdages noen linje i kaoset. Muligens kan opprettelsen av et par bispedømmer forklares med at det nye bispesete kommer närmere bopelen til den mann som er utsett til det. Det skal bli interessant å se hvem som skal ordinere de menn som uten noensomhelst kirkelig mandat overtar lederstillingen i den kirke Quisling prøver å skape. Den succession vi måtte ha hatt i vårt land blir i alle fall brutt. Lovlösheten har holdt sitt inntog i kirken, og det er uforståelig hvordan noen samvittighetsfull prest efter dette kan opprettholde sitt embedsforhold til Kirkedepartementet. Den 25/4 fikk noen av de prester som var blitt förvist fra sitt distrikt i telegram fra departementet om at Riksadvokaten hadde gitt melding om at forvisningen inntil videre var bortfält. Kirken og skolen i Norge står idag sammen i kamp for de mest elementäre og grunnleggende kulturgoder, og i denne kamp har de följge av det beste i det norske folk.

bli benyttet av aksen, men en hadde ikke glemt Indo China, hvor Vichy ogsa hadde gitt hoytidelige lofter. Franskmenne vilde ha vert for svake til a forsvare Oya, selv om de kanskje dennegang hadde vert villige. Churchills opplysninger om at forberedelsene til toktet hadde tatt 3 mndr., og at stridskraftene var 2 maneder underveis forteller med onskelig tydelighet om avstandene og hvor viktig skipstonnasjen er.

Madagaskar er i trygge hender, men det betyr ikke at japanerne har oppgitt sine planer om a beherske det Indiske Hav. Ceylon har tidligere hatt store luftangrep og sarslig havnen Trincomale, men det viste sig da at luftvernet var betydelig bedre enn Singapores. Senere har Ceylon faatt betydelige forsterkninger.

Japanerne begynner nu a foale at det koster o angripen over store avstander og a spre sig. Slaget i Korallhavet viser at det er farlig. De er na noat for a samle storre styrker i det sydvestlige Stillehav hvis de vil forsoke a avskjere Australia, og det betyr at de vil fa ferre skip og mindre styrker til operasjoner mot India og det Indiske Hav.

Efter Corregidors fall kan japanerne bruke Manillabukten som flotebasis, og de skulde da beherske de ostasiatiske farvann fullstendig fra Filipinene.

Imidlertid kan de aldri foale sig sikre. Det viste angrepet mot Tokio hvor amerikanerne brukte fly med baser pa land.

Og japanerne kan heller ikke se bort fra muligheten av angrep fra Vladivostok og Sibiria. De ma derfor til enhver tid holde en stor hjemme-flote og store styrker soldater i reserve.

DEN NORSKE KIRKES KAMP.

Efter quislingenes poebeloppreden i Trondheim sonndag 1. februar hvor de med vold brot kirkefreden, besluttet som kjent landets biskoper a nedlegge sine embeder d.v.s de brot all kontakt med staten og onsket kun a sta som kirkens tilsynsmenn. Det at de gikk til et slikt alvorlig skritt hang ogsa sammen med Quisling-regjeringens bestemmelse om tvungen barneoppdragelse efter NS prinsipper.

Departementets svar pa dette var biskopenes avskjed og konstitueringen av NS prester til fungerende biskoper.

Biskopene fikk nu tilslutning av prester, menighetsrad og frie kristeligetelige organisasjoner over hele landet og det blev innsendt en erklaring om dette til Kirkedepartementet samtidig som den blev lest opp i kirkene sonndag 1. februar.

Sonndag 22. februar blev det sa lest en ny erklaring i kirkene. Det blev heri sagt tydelig fra at kirke, skole og hjem stod ubrytelig sammen, bundet av samvittigheten og Guds befaling, for a verne det forsvarsløse barn mot enhver paavirkning som er imot evangelisk bud.

So kom pasken og dermed nazistenes annet uhyrlige overgrep pa kirkefreden. Denne gang loep de amok blandt menigheten som hadde samlet sig utenfor Vår Frelzers kirke i Oslo for a hore biskop Berggrav tale. Biskopen kom som kjent ikke til a tale, da han pa det tidspunkt allerede var internert pa sin hytte i Asker hvor ingen selv ikke hans familie far komme i kontakt med ham.

Første påskedag (enkelte steder annen påskedag) lestes det fra de fleste prekestoler i landet en utredning av kirkestriden kalt "Kirkens Grunn" som er et bekjennelsesskrift forfattet av "Kristens Samrad". Samtidig nedla prestene sin embetsmessige stilling, men erklarte at de fortsatt vilde utfore alt arbeide i menigheten som en ikke embetsmann kan utfore. Praktisk vil dette si at alt skal ga sin vante gang. Kun skal prestene ikke hove sin lønn og ikke motta ordre fra Kirkedepartementet. Dessuten ma ekteskap først stiftes hos den borgerlige myndighet og de som onsker det efterpa fa sitt ekteskap velsignet i kirkene.

Følgen av dette var at biskop Berggrav og 4 av "Kristens Samrads" øvrige medlemmer blev arrestert og sendt til Bredtvedt. Til presteskapet. utover landet sendte departementet telegram hvori det meddelte at embeds-nedleggelsen og oppløsningen av "Kirkens Grunn" betraktet som en opprørs-haling og vilde bli behandlet deretter. I ethvert fall vilde prestene fa

bin avskjed og med 8 dagers varsel måtte fraflytte sine boliger og sitt distrikt. Prestene blev samtidig pålagt at de innen lørdag den 11. april kl. 14 telegrafisk skulle meddele departementet at de igjen overtok sine embeder. Det viste sig at dette trusseltelegram medførte at 4 av hele landets presteskap etterkom denne ordre. Deretter kom sa et rundskriv fra samme departement til prestene datert 15. april - hvori det heter at embeds-nedleggelsen betraktes som ulovlig, men at de prester som onsker a slutte sitt arbeid kan oppsi sine stillinger - med 3 maneders oppsigelsestid. Da selvsagt ingen prest ~~onsker~~ onsker a slutte med sitt arbeide, men tvertimot a fortsette uhindret av departementets overgrep, er slik oppsigelse av stillingen visstnok ikke innlopet fra mer enn ganske fa.

"Kristent Samrad"s arresterte medlemmer, prestene Carlsen, Indrebø og Wisløff, blev satt pa frifot samtidig med det siste skriv fra departementet, mens byråsjef Hansson fremdeles sitter pa Bredtvedt, hvorfra biskop Berggrav er tilbakeført til sin hytte i Asker. Den svenske presse fikk meddelelse om at biskopen var satt pa frifot, men denne frihet er av en egen art. Det er til stadighet 11 statspolitibetjenter i aktivitet utenfor hytten, og disse er utstyrt med hjelm, gevær, pistol og kulle. Ruller med piggråd er ogsa kommet til hytten, og biskopen har hittil ikke hatt noen kontakt med utenverdenen. Biskop Krohn Hansen har ogsa sittet fengslet, men er etter forlydende løslatt. Antallet av geistlige som er avsatt uten lov og dem var ved påsketid ca. 30 og er na steget til ca 45. Endel av de avsatte prester har dessuten fått taleforbud og forbud mot a bære prestedrakt, like som noen av dem er forvist fra hjem og distrikt. Dette er bl.a. tilfelle med domprest Fjellbu som for tiden befinner sig pa Kirkestuen pa Dovre visstnok under politibevoektning. Dette viser tydelig at man na star overfor en kristendomsforfølgelse.

Biskop Berggrav er den ensrettede presse beskyldt for løgn, idet han skulde ha sagt at han ikke har skrevet noe referat av forhoret hos statspolitiet, men bare fortalt noe derom i brev til sine bispekolleger og ikke til noen annen. Biskopens uttalelser er selvsagt helt korrekte. Men forholdet er det at brevet til biskop Maroni blev sendt gjennom dekkadressen, klokker Weisser, men dette brev kom aldri frem, men blev oppsnappet. Når biskop Berggrav brukte dekkadresse, var det fordi man var fullt klar over at NS gjerne vilde sikre sig post som var av interesse.

I Rundskriv av 21. april fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet Pressedirektoratet, pålegges samtlige landets aviser om ikke a nevne noe (re om "den såkalte kirkestrid" fra og med 20. april (dagen før)).

Under 25. april utsendes et promemoria fra det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo og fra det teologiske Menighetsfakultet, undertegnet av Sigurd Mowinkel, Oluf Kolrud, Einar Molland, Hans Ordning og Peter Marstrander resp. av Oluf Moe, O. Hallesby, Karl Vold, Andr. Sejerstad og Johannes Smemo. Dette promemoria gir full tilslutning til biskopenes og prestene som har nedlagt sine embeder.

For dieblikket skalter og valter Quisling med den norske kirke etter forgodtbefinnende. Det nedlegges og opprettes bispedømmer uten at det kan oppdages noen linje i kaoset. Muligens kan opprettelsen av et par bispedømmer forklares med at det nye bispesete kommer nærmere bopelen til den mann som er utsett til det. Det skal bli interessant a se hvem som skal ordinere de menn som uten noensomhelst kirkelig mandat overtar lederstillingen i den kirke Quisling prøver a skape. Den succession vi måtte ha hatt i vårt land blir i alle fall brutt. Lovløsheten har holdt sitt inntog i kirken, og det er uforståelig hvordan noen samvittighetsfull prest efter dette kan opprettholde sitt embedsforhold til Kirkedepartementet. Den 25/4 fikk noen av de prester som var blitt forvist fra sitt distrikt i telegram fra departementet om at Riksadvokaten hadde gitt melding om at forvisningen inntil videre var bortfalt. Kirken og skolen i Norge star idag sammen i kamp for de mest elementære og grunnleggende kulturgoder, og i denne kamp har de følge av det beste i det norske folk.

QUISLINGKIRKENS MENN.

3 eksempler på hvilke kvalifikasjoner de har.

Bjarne Barby (q) nå residerende kapellan i Gamle Aker, Oslo, har gjennomgått Frelsesarmeens krigsskole og tjenestgjorde en tid som löytnant i Kvifjord, inntil han blev entlediget på grunn av umoralsk vandel. Ved hjelp av et innsmigrende vesen oppnådde han dessverre en slags attest fra sine overordnede og fikk ansettelse i Vaterlands Blå Kors i Oslo som sekretær, men her måtte han slutte på grunn av misligheter.

Harald Fosse (q) nå domprosti Bergen har ingen utdannelse i det hele tatt. Han har muligens gjennomgått en bibelskole før han begynte som predikant i Vestlandske Indremisjonsselskap, men av dette selskap er han forlenget utstøtt som ubrukelig.

Bent Nöding Bentson, Bergen har fått (q) ordinasjonstillatelse, men til hvad vet man ennå ikke. Denne mann er sykepleier, muligens diakon.

Ved første øyeblikk har én lett for bare å se det komiske ved slike utnevelser, men ved nærmere ettertanke blir en slått med forferdelse. Hvilke ulykker kan ikke slike personer forårsake hvis de skal få fritt spillerum?

En annen ting vi skal være oppmerksom på er at disse "geistlige" er blandt de tidligst utnevnte og erfaringen har vist at innen forræderkikken stiger ikke kravene til kvalifikasjonene med tiden, men snarere tvert om!

Howden prestene forholder sig idag.

Lønn mottas ikke, men returneres, avgifter til prestegården mottas og oppbevares. Prestene skal ikke ha personlig fordel av disse. Prestegårdsaken er ennå ikke klarlagt, imens henvises til Kirkerett av Hanson par. 42 avsnitt 5 - Boligavgift må betales. Journal og dagsregnskap føres privat. Ingen embedsberettelse til biskopen. Korrespondansen med "bisp" er helt opphørt. Post fra departementet behandles con duita messig. Det kan være noe som må svares på. Fødselsregister føres inn i en privat bok, ikke i embedsprotokollen. Ingen utskrift herav til Statistisk Centralbyrå. Attester utstedes ikke på embedsblanketter. De er en personlig bevittelse uten embedsstempel. Alle attester er avgiftsfrie. Vigsel og lysning kan ikke foretas. Derimot bør det sterkt oppfordres til kirkelig velsignelse av borgerlig stiftet ekteskap 3 dages permisjoner ordner man selv med. Sykepermisjon kan man ordne med en lege, samt sørge for tilsyn fra en prest i nabosoknet under permisjonstiden. Vergerådet bør man ikke sitte i fordi man der er opphevet av biskopen. Skolestyret og fattigstyret har nyordningen tatt seg av. En bør gjøre kjent at prestenes stilling er den at de har brutt med forholdet til staten, men ikke med forholdet til menigheten. Prestene vil aldri glemme solidariteten med lærerne og foreldrene. Det synes som om NS forsøker å skille fra hverandre kirke- og undervisningsfronten, men det skal aldri skje.

SVENSKENE OG VI.

Fra tid til annen får vi i "norske" aviser anrettet måltider bestående av smakebiter og artikler tatt fra svenske aviser. Ofte kan det hende at artiklene virkelig har stått i svensk presse, og for at våre lesere skal ha klart for sig verdien av stoffet, gjengir vi en liste over Sveriges Nazi-presse: "Sverige Fiitt" er stoppet, men "Vår kamp" vil fortsette dets virksomhet. Videre "Aftonbladet" også kalt "Abendblatt", "Stockholms Tidningen", "Göteborgs Morgonpost", "Norra Skåne", "Dagsposten", "Den svenske Folkocialisten", "Facklig Front", "Nationell Tidning", "Tidens Röst", "Norrbottens kurieren", "Helsingborg Dagblad", "Göteborgs Stiftstidning", "Riksposten" og tidskriftene "Ungt Folk", "Nationell Ungdom", "Adam" og "Vågen Fremåt".

En må ikke tro at disse hører inn under et "rent" parti. De representerer en ulike mengde smuskete "bevegelser" og like landsforrædersek som NS i Norge. Men - de tales beklageligvis.

På den annen side finnes hundrader av kjente aviser og tidskrifter som, om ikke annet, iallfall forstår Norge og ikke er redd for å tale Norges sak. Vi tenker særlig på "Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning" og

2720
2836
A
WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR.17

LØRDAG 23-5-1942

1 ÅRG. 23/5-

Jfr. 1942

ALDRI

Frihet for Norge, men ikke for oss
som lever i landet.

Friheten vinner vi ved å fornekte
alt som er fritt i vårt sinn i vår tanke.
Friheten får vi som gave av Tyskland,
Tyskland som selv ingen frihet har.
Dette er vår budet Quisling har gitt oss,
Dette er fremtidens lys over Norge.
Er det da ikke så berget må sprokke,
steingrunnen selv fly i flint.

for å knuse ham,
denne avsidige, feige og frekke.
Jo det har sprukket, berget har revnet.
Norge har samlet et truende steinskred.
Når skal det falle?

Frihetens hjemløse ørn over høifjellet
skriker det, skriker det ut til oss alle:
Når skal det falle?

Kallt kan her være, og mørkt kan her være.
Men her var lyset i hjerte og sinn,
frihet og sannhet, vårt dyreste eie,
sansen for frihet og sannhet, vår ære.
Ja, i hvert juv fallt en solstråle inn
ned til hvert strå
eslet til søkende vekst mot det blå.
Vi skulde velge til fører en blind?

ALDRI!

Høit over landet står tindegleder,
fast om vår frihet står rekken av menn,
faste som fjellet.

Skal vi forråde dem til en forreder?
Skal vi forråde vår levende tindegard?
Slippe av syne hver Norges kompassnål
Galdhøpigg, Glitretind?

ALDRI!

Hør, ja hör frihetens kongeørn skrike
speidende utover raden av tinder,
speidende utover rekken av menn:

ALDRI!!

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmar uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPPE!

Red.

UTENRIKSKRONIKK EFTER DR ARNE ORDING 21/5/42.

De tyske tap på Østfronten i vinter har vært voldsomme, og Churchill nevnte i siste tale at tapene var større enn de samlede tap Tyskland hadde i siste krig. Dengangen hadde de to mill. drepte.

Efter Görings siste tale onsdag er det tydelig å forstå at Hitlers nerver var på bristepunktet. Han er rastløs frem og tilbake i bolkkhusene i sitt hovedkvarter på Østfronten, opphisset, og med brennende øine. Han stod foran et sammenbrudd og, er det nu klart, også ovenfor en sammensvergelse fra generalenes side. At marskalk Reichenaus skulde ha avgått ved en naturlig død, kan ansees som helt utelukket.

Tyskerne kunde ikke trekke sig tilbake og det gjaldt om å redde armeen fra undergangen. De fremskutte posisjoner måtte holdes for enhver pris, ikke bare som baser for en senere offensiv, men fordi landet bak bare var en eneste ruinhop. Hvis de fremskutte posisjoner ble opgitt, gikk hele armen i oppløsning. Dette har kostet.

Det står klart for Hitler at han må vinne en avgjørende seir nu i sommer, før U.S.A.'s krigsproduksjon blir kastet inn med hele sin tyngde. Rustningsindustrien i Tyskland og i de okkuperte land har arbeidet for full kraft, men det har vært brist i arbeidskraften og innen transportvesenet.

En hadde ventet at den tyske offensiv skulde begynne i mai, og en mål, men dette er ikke sannsynlig, for tyskerne måtte regne med som sikkert alle oljeanlegg vilde bli ødelagt før de falt i tyskerne hender. Andre mente at den tyske offensiv i første rekke vilde gå ut på å ødelegge de russiske armeer. Et annet alternativ var en hovedoffensiv mot Volgas nedre løp, Astrakhan og Stalingrad, slik at russernes armeer kunde splittes og bli avskåret fra oljen og de alliertes forsyningslinjer over Irak og Iran. Andre mente at offensiven vilde bli satt inn direkte mot Moskva, etter andre mente at dens hensikt vilde bli å avskjære Leningrad og områdene der fra resten av Russland.

Så kom da i forrige uke angrepet mot Kertsch. Svære styrker flytanks ble satt inn, og russerne ble drevet tilbake. Dette kan dog ikke betraktes som et hovedangrep. Fra Krim kan tyskerne nemlig vanskelig komme over til Kaukasus iallfall så lenge den russiske flåte i Svartehavet opererer fritt. Ganske bemerkelsesverdig er de overdrivne og foregripende tyske meldinger om seirene på Kertsch. Det er helt klart at det ennå kjempes. De tyske kommunikeer melder at der er tatt 149.256 fanger, og dette noksiktige tall alene er nok til å vekke mistanke. Dessuten er det åpenbart urimelig at der skulde befinne sig så svære troppemengder på den ganske smale landtunge.

Et par dager efter angrepet på Krim kom marskalk Timosjenkos offensiv i Charkow området, som kan tenkes å avskjære forbindelsen mellom Weidstein(?) og v. Bock's armeer. Den russiske offensiv må være planlagt gjennom lang tid, og er et opbud av store styrker, som sikter mot de områder i Ukraina hvor tyskerne har hopet op store styrker og meget materiell. At Timosjenko betrakter angrepet som en hovedoffensiv forstår man av hans dagsorden til troppene hvori han sier at dette er det første skritt i kampen for frigjørelsen av fedrelandet.

Timosjenkos offensiv kom tyskernes i forkjøpet, og uforvarende på den tyske krigsledelse. - Russerne går ikke direkte mot Charkow, men prøver å bryte jernbanelinjene og de tyske sambandslinjer nord og syd for byen. De har angrepet de største tyske forsvarslinjer først, og da har utviklet sig tanksslag som en mener er verdens største hittil.

v. Bock har satt igang motangrep mot russernes venstre flanke. Russerne melder at motangrepene er stoppet og kastet tilbake, men det er ennå for tidlig å kunne gi et helt riktig bilde av den tyske motoffensiv.

Denne første russiske offensiv har hatt en særdeles gunstig virkning og det viser sig at den russiske soldats moral er utmerket. Den nervøsitet de russiske tropper viste ifjor overfor det tyske panservåpen er fullstendig borte. Blandt de tyske tropper har en merket at en stor del er soldater som nettop er overført fra Frankrike. Det har vært et hårt stød for tyskerne at det var russerne som begynte offensiven og ikke de, som lovet.

I tillegg fikk de onsdag Görings dystre tale, hvor han forsøkte å overbevise hjemmefronten med følgende tirade "Det er utenkelig at Forsynet skulde ha latt Hitler bringe den tyske nasjon så høit bare for etter å styrte den i avgrunnen".

Den russiske påkjønning innen rustningsindustrien må dog ikke undervurderes. Tyskerne erobret viktige industricentra og det har tatt en viss tid før rustningene kunde komme på fote igjen. Likeså er de rike kornland tatt, og dette sammen med at bondeguttene nu er kalt under fanene, kan skape en alvorlig fare under en eventuell ny krigsvinter. Stalin og russerne er sikre på at tyskerne skal være beseiret i 1942. I England og U.S.A. mener en også at det er god sjangse for seiren allerede i år, og øker derfor produksjonen i år på bekostning av 1943-44 ved å overføre arbeidskraft til fabrikker som allerede er igang i stedet for å arbeide med nyanlegg. Russland skaffes også nye tilførsler på bekostning av nærmere fronter, og andre hensyn må vike for å hjelpe Russland best mulig. Som et led i dette er også den fortsatte bombing av Tyskland. En amerikansk ekspert Harris, sier at hvis de allierte hver natt året ut sender 1000 fly over Tyskland var seiren vunnet og hvis de sendte 20.000 fly imorgen, var Tyskland ferdig. Ekspertene mener at gjennomsnittsangrep med 1000 fly hver natt ikke er uopnåelig i nær fremtid. De britiske bombetokter over Tyskland binder store styrker som ellers vilde vært benyttet på Østfronten, og en mener at så meget som sparten av den tyske jagerstyrke er bundet i vest og i Middelhavet. Bombingen over Tyskland svekker også krigsindustrien.

En 2den front har vært livlig diskutert blandt de allierte, det har dog sine betenkeligheter det å sette igang et angrep mot den sterkt befestede kyststrekning i okkupert Europa, og en feilslagen offensiv vil kunne få alvorlige følger ikke minst i de okkuperte land. - Imidlertid kan en henvise til hvad Cripps sa i sin tale i Underhuset igår. Han sa briterne vilde slå til i de t rette øieblikk og gå iland på det europeiske fastland når tiden var inne.

KONGENS TALE 17. MAI 1942.

Kjære lendsmenn! I aften, ved denne lille fest som ikke noen voldsom mann kan ta fra oss, møtes dere der hjemme og vi her ute idag, 17. mai.

Dagen har alltid stått for oss som en minnesdag, og våre tanker går idag til Eidsvoldsmennene som gav oss grunnloven og dermed vår selvstendighet. Idag er det vår samtid som har tatt kampen op for vår selvstendighet og frihet. Dere der hjemme og vi her ute har den samme urokkelige tro på at rett og rettfærdighet i det lange løp må seire.

I en nasjons historie kan man ikke regne med tid på samme måte som ellers, og historiens dom bedømmer lidelser og savn efter den innsats enhver av oss har gjort for å holde våre idealer i ære.

Samhörigheten og den nasjonale solidaritet har aldri vært sterkere enn idag, og vi hilser hverandre i forvisningen om at 17. mai's ånd vil gi oss kampvilje til å holde ut. Jeg gleder mig til den dag da ungdommen igjen kan juble fordi vår grunnlovskjærlighet står ubeseiret, fordi arven fra Eidsvoldsmennene er vunnet tilbake.

TALE AV UTENRIKSMINISTER TRYGVE LIE 17. MAI 1942.

Aldri har nordmenn vært så samlet om en oppgave som de er idag, - men samtidig spredt over så mange fronter både hjemme og ute.

Nylig fikk jeg anledning til å ta en tur rundt til de fleste av de steder i Storbritania hvor norske sjøfolk, flyvere, soldater og marinefolk holder til. Først besøkte jeg sjøfolkene, som fremdeles er de som kjemper i forreste linje. De har hele tiden hatt et hårdt og nerveslitende arbeid, men det ser ut som om nettopp de som har vært ute i de største farer og har seilt lengst i faresonen er mest ivrige etter å gå til sjøs igjen. Det er som om de vedre skjønner alvoret og hvor meget som avhenger av hver enkelt mann.

Langt norske sjøfolk har sett livet til i denne krigen, og alle har vanskeligheter å kjempe med. Men det er ingen tvil, hverken hjemme eller ute om at den norske sjømannstand vil fortsette å gjøre sin innsats til krigen en slutt - en innsats som er avgjørende for krigens utfall.

Jeg besøkte en flyleir hvor alle flyene og alle flyverne var norske, og under norsk kommando. Det var en samling kjække unge norske gutter, rekrutert fra alle kanter av landet og fra alle lag av folket. De hadde en felles oppgave: Å holde tyskerne borte fra en bestemt del av landet, - hvor det nå var og ett felles mål, å jage tyskerne bort fra deres eget land.

Jeg fikk også se marinen i virksomhet. Det er en kolossal utvikling som har funnet sted siden marinen tok opp sin virksomhet her i England med få skuter. Våre marinegutter har hatt en slitsom vinter med mange arbeidsoppgaver rundt englands kyster og i konvoitjeneste. Den norske sjømann har vunnet respekt hos alle som har fått kjennskap til hans arbeid.

Det våpen som det var vanskeligst å sette opp her ute var baren. Folk fra alle deler av verden og fra alle yrker strømmet til England for å stille seg til tjeneste. Her kom hyalfangere og studenter, arbeidere og kontorister i alle aldre, og de skulde sveises sammen til en hær som ikke bare skulde danne grunnstammen ved tilbakeerobringen av landet vårt, men som OGSÅ SKAL BLI KJERNEN I DEN NYE FORSVARSMAKT SOM NORGE SKAL BYGGE OP ETTER KRIGEN. Det var morsomt å se hvordan dette hangeartede materiale nå var smeltet sammen til ett hele, hvordan de var beredt til den store oppgave som ventet dem.

Nordmennene er meget av et skipperkrets folk. Folket viste under krigen i Norge at det kunde utrette store ting til tross for at det var dårlig forberedt. Ikke noe annet av de okkuperte land har kjempet så lenge. Vi norske har alltid kunnet ta et tak når det trenges. Vanskeligere er det når man først er på toppen, ferdigtrenet til aksjon, og holde sig der i måneder, kanskje år. Slik er det ikke så godt for Ole Nordmann, og jeg har ofte studert på hvordan han vilde klare denne prøven. Men etter det jeg så og hørte på denne turen er jeg overbevist om at nordmennene her ute har lært å holde ut og vil fortsette med det.

Norske sjøfolk, flyvere, soldater og marinefolk vil vise sig å være forberedt. For kampen idag er heldigvis så klar.

DET ER INGEN TVIL OM FIENDEN, MÅLET ELLER RESULTATET !

15. NYE MORD.

Ennu 15 nordmenn er føiet til rekkene av menn som med som med koldt blod er myrdet av tyskerne.

Forton fribårne menn - slengt i en fellesgrav - hos oss finnes ingen tilgivelse.

Deres navn er for alltid knyttet til Norges navn og seier. - Deres blod roper til oss, og vi hører.

Regnskapets dag nærmer sig, og da skal våre menns liv betales dyrt. - Det skal bli dyrere enn de tyske bødler tror, for vi glemmer aldri!

TVANGSUTSKREIVNINGEN AV ARBEIDSKRAFT.

Som vi mange gange tidligere har fremholdt er mangelen på arbeidskraft et av de største problemer tyskerne har å kjempe med idag. På tross av at de selv hevder at de har nær sagt hele den europeiske befolkning bak sig, så er stillingen idag den at de for å skaffe arbeidskraft må gå til det drastiske skritt å tvangsutskrive folk i de besatte områder. Dette er også tilfelle her i Norge, hvor, så vidt vi har bragt i erfaring, 30% av forretningsfunksjonærene og 20% av industrifunksjonærene, kvinnelige såvel som mannlige skal kommanderes ut, i arbeid for "das Herrenvolk."

De fleste større forretninger og industrier har fått beskjed fra "minister" Lippestad at de skal sende oppgaver over personalet. Let skal anbefores. 1. De funksjonærer som firmaet ikke kan undvære. 2. De enkelte funksjonærers alder, forsørgelsesbyrde, om hustruen (mannen) har lønnet arbeid osv. Og etter disse oppgaver vil så Arbeidsformidlingen treffe de endelige avgjørelser.

Som man vil skjønne er det hele også et skoleeksempel på NS virkelige stilling. Dette skitne arbeid vil tyskerne nødig ta ansvaret for, og de lar det derfor gå gjennom de "norske myndigheter" som ligger på maven for dem og kliner sig til med skidt for å virke like "ariske" som sine herrer.

Hvorvidt de tvangsutskrevne skal sendes til Tyskland vet vi ennå ikke men etter herr Lippestads uttalelser er det i ethvert fall ingen umulighet. Han besvarte nemlig spørsmålet med at det var meningen at sende de mannlige på anleggsarbeid til Vestlandet, mens de kvinnelige skulde arbeide i fiskeribedriftene. Med fiskeribedrifter mentes antagelig bedrifter som f.eks. den tyske "frostfilet".

Og "socialministeren" fortsatte med å si at men hadde fått det løfte av de tyske herrer, som har med dette å gjøre, at ingen skulde bli sendt utenfor landets grenser. "Dette løfte må vi gå ut fra blir holdt så lenge de samme herrer sitter i de samme stillinger", slutter mannen som er et nummer i den Norske Regjerings kartotek over landsforrødere!

Vi følger saken med spent oppmerksomhet.

TILSALGS: OST, PØLSER, KJÖTT, SMÖR o.s.v.

Nede ved Rådhuset ligger en butikk. Den er ganske eksklusiv og søkes av et utsøkt publikum.

Viduen er overmalt, og ingen varer er utstilt, men en nysgjerrig kan ved å strekke sig på tærne, få et glimt av Egyptens land.

Derinne ser en alt hvad hjertet begjærer i retning av gode, gamle kolonialvarer.

En strøm av blekfete, gråsmuskete mennesker går inn ad døren, andre kommer ut belesset med pakker i kurver og barenett.

Det er "herrefolket" som er ute på innkjøp, og de blir feitere for hver dag.

Vi behøver neppe å fortelle at denne velutstyrte kolonialbutikk kun er for tyskere, naturligvis, men vi spekulerer hårdt på hvorfor det skal gå så hemmelig for sig? Kan det være mulig at pakket har fått en følelse av at dette ikke er rett?

SLAG I LUFTEN.

"Ministerpresidentens" siste lov med forbud mot understøttelse av de norske menn, kvinner og barn som nazi vil forsøke å sulte til knefall må behandles som luft. Vi trodde forresten at NS kjente nordmennene såpass at de selv innså dumheten i å prøve å forby plikter som under alle omstendigheter må fortsette.

En konduktør fant 3 jenter i en høyvogn sammen med noen tyskere på tysk transport til Høefoss. Jentene blev arrestert. Ved politiforhøret viste det sig at jentene var NS, innmeldt i april i år, med fulle rettigheter. De blev derfor løslatt. Den ene blev sendt tilbake til den forbedringsanstalt hvorfra hun var rømt!

NORSK UNGDOM SKAL LOKKES. - NY NS "SMARTNES".

Stekkarerene innen NS og NSUF er som rimelig kan være ikke ganske fornødt med tilslutningen til den "nasjonale" ungdomstjeneste. Vi kan til og med tenke oss muligheten av at selv naziforelederen har sine betenkeligheter med å sende sine poter til NSUF.

I den sikre tro at de er veldig utpekulerte sender derfor nu nazi rundt et sirkulære TIL BAMA. Det er skrevet av barn, for barn, og lyder:

Den nasjonale Ungdomstjenesten. Endelig er den lov kommet som skal gi oss unge anledning til å være med å bygge Norge. Den nasjonale Ungdomstjenesten er nettopp det som vi har ønsket oss i alle år.

De som er eldre har ikke så lett for å forstå hva det er vi holder for det beste. Men i slike avgjørende tider som nå, da er vi unge istand til å velge og gå vår egen vei. Vi vil være med i det nasjonale ungdomsarbeidet, og melder oss til tjeneste i NS Ungdomsfylking.

Kamerater: La oss vise at det fins mot og vett i oss. Vi gir selv beskjed om hva vi ønsker. Klipp her. Send inn.

Til
Ungdomsførerens Stab,
Boks 664, O s l o.

Jeg ønsker så nærest mulig å bli innkalt til den nasjonale ungdomstjenesten.

Navn.....
Nøikiktig adresse.....

Skriv av 5 og gi til dine kamerater.*

Det sier sig selv at barna har mere mot og vett enn NS regner med, og tønningen av Boks 664 nede på Posthuset er fremdeles en ønskejobb for arbeidssky. - Den er tom!

KRISTENDOMMEN SKAL SENSURERES.

NS vil nå forsøke å tvinge seg til sensur av taler ved kristelige møter.

Kristian Schjelderup, forfatteren av "På vei mot hedenskapet", har vært innkalt til forhør hos en NS fylkesfører i Oslo. Fylkesføreren forlangte å få sensurere alle de taler Schjelderup hadde holdt og dessuten forhåndssensurere de taler han skulde holde. Til dette svarte Schjelderup at fylkesføreren godt kunde få sensurere de taler han hadde holdt. Men han nektet bestemt å la sine taler forhåndssensurere. Vilde NS det fikk heller fylkesføreren selv avlyse møte i Høvik kirke om ettenen. Etter utslett frafaldt fylkesføreren kravet om forhåndssensur.

Vanskelig for tyskerne å lage monsterbedrift med norske arbeidere!

Tyskerne har tatt hånd om en rekke av våre største bedrifter for fabrikasjon av krigsmateriell. Dette er selvfølgelig - sson det meste av alt annet de foretar sig - i strid med folkeretten. At arbeiderne ikke finner sig i dette uten videre, det er klart. Begivenheter som ennå står friskt i minne, viser imidlertid at protester nytter ikke der i huset. Men det finnes andre måter å greie det på! På forskjellige måter hemmes produksjonen, og tempoet settes kraftig ned. Se følgende bekjentgjørelse som er slått op ved en slik bedrift: (forts. neste side)

Bekjentgjørelse.
Til alle norske arbeidere.

Jeg ha til hensikt å optrække for alle norske arbeidere en monsterbedrift efter forbilledet av den tyske arbeidsskifte. Hertil har jeg bruk for en arbeidsstamm, som villig og innsatsberedt oppfyller de ham stillede opgaver og som dertil sikrer freden i hans eget fedreland.

Jeg har i den siste tiden lagt merke til, at en del arbeidere tro at deres opholdsted her i bedriften klare sig uten arbeidsgjørelse, men synes at det i slutten av uken er godt aa kasserer ukelønnen.

Den som ikke vil arbeide og ikke etterkommer sin underskrevne forpliktelse blir i fremtiden, i tilfaelde man treffer paa ham uten at han arbeider, fristløs entlediget sitt arbeide. Noget arbeide i en tysk eller norsk bedrift faa han ikke.

Horten, den 29. April 1942.
Heinemann (sign)
Kaptlt.(w) und
Dienststellenleiter

Det synes som om oversetteren også har sabotert, og derfor "burde fristløs entledigen"!

I UKENS LØP...

Fra uke til uke merker en hvordan de alliertes styrke vokser og hvordan den offensive ånd tilter med den. Stafford Cripps har i ukens løp holdt 2 taler, og kom begge ganger inn på den nye front som de allierte vil etablere mot Tyskland på det europeiske fastland har tiden er inne.

Göhrings tale forleden lå i en helt annen gate. Han presiserte sterkt at denne krig var den hårdeste Tyskland noengang hadde ført, og forberedte befolkningen på ennå større prøvelser i den kommende tid. Hans ord kan sammenholdes med Hitlers uttalelser: I 1940 sa han "Tyskland vinner krigen." I 1941: "Tyskland kommer til å vinne krigen." I 1942: "Tyskland må vinne krigen". Hvilke han kommer til å si i 1943 vet vi ennå ikke.

Av de mer håndgripelige beviser på de alliertes styrke var meldingen tirsdag om at den hittil største armada som noen sinne hadde vært benyttet under krig var ankommet til Nordirland med tusenvis fullt utrustede og utdannede amerikanske tropper av alle våpenslag. Troppene kom som forsterkninger til de amerikanske avdelinger som allerede er forlagt på dette sted og hvor der utbygges en invasionsbasis.

Santidig kommer meldingen om at de alliertes flyproduksjon er nådd 8600 fly pr. mnd. mens aksens anslies til 4100 i samme tidsrum.

En nautisk håndbok som er utkommet i disse dager gir fortegnelse over 300 nye amerikanske orlogsfartøyer av forskjellig størrelse og navnene på 80 nye britiske destroyere.

Britiske fly fikk inn minst 2 torpedotroffere på krysseren "Prinz Eugen" som prøvet å ta sig sydover fra Trondheim godt beskyttet av destroyere og jagere som opererte fra de nærliggende flyplasser på kysten. 5 Messerschmidt maskiner blev skutt ned mens briterne savner 9 fly. Det er bemerkelsesverdig at hvis et av de større tyske marinefartøyer forsøker å sette til havs så ender de hurtig på et reparasjonsverft.

Under angrepene på Tyskland og tysk okkuperte områder har RAF besøkt industribyen Mannheim hvor det ligger flere viktige fabrikker bl.a. Buchsche Anilin Werke, fabrikker for U-båtdeler o.l.

Forresten har allierte fly angrepet flyplasser i Nederland og Frankrike samt Boulogne, St.Omer, St. Nazaire og Dunkerque. I den sistnevnte havn blev enn 800tonner senket.

Hvad stillingen i Russland angår henviser vi til dr. Arne Ordings kronikk, og gir noen detaljer i tillegg.

Den russiske offensiv har nu vart i 11 dager. Mandag meldte Moskva at fronten gikk i en bue fra Wawtchansk 60 km n.ø. for Charkow til Krasnogrod

96 km. s.v. I løpet av de 5 første dager fra 12-16 mai, gikk russerne frem fra 20-60 km. på forskjellige steder og de t sket tap på den tid blev opgitt til 12000 drepte og 1200 fanger. 400 tanks var ødelagt og 25 erobret ca. 200 kanoner ødelagt og 365 erobret, foruten enorme mengder av krigsmateriell og utstyr som lastebiler, maskingeværer, mørsere osv. 300 landsbyer var erobret tilbake og 147 fly skutt ned. Siden da er minst 70 tyske fly uskadeliggjort.

Russerne benytter de store Vorosjilovtanks sammen med britiske og amerikanske typer.

For å søke å gi de tyske tropper lenger nord anledning til å stoppe igjen hullene i sine linjer og i den hensikt å true de russiske sambandslinjer har general v. Bock satt igang en motoffensiv 130 km s.ø. for Charkow mellom Isjum og Barwenkava, men hittil er alle motangrep slått tilbake eller i ethvert fall stoppet.

På Kertsj fortsetter de harde kamper og på tross av de tyske fanfare meldinger som forteller at kampene er slutt og at 18 russiske divisjoner er satt ut av kamp, et tall som forresten er langt større enn russerne noensinde har tatt på hele Krim. Russerne holder stillingen både nord og syd for byen Kertsj, og de melder at evakuering av tropper over til Kaukasus kysten er forlatt.

Lenger nord meldes det om heldige russiske angrep ved Leningrad hvor 2 tyske angrepscentraer blitt isolert og 600 tyskere drept. Imorges meldes en ny russisk offensiv mot de tysk-finske linjer i Nordkarelen hvor russiske tropper hadde brutt igjennom og tilføyet fienden et tap på 6000 mann. Tirsdag blev det opplyst at 2500 russiske tropper var ladsatt bak de fiendtlige linjer på Murmanskfronten og at etpar tyske forsyningskip, 1 destroyer og en minesveiper var blitt senket i Barentshavet.

FRA LIBYA kommer meldingen om øket patruljevirkosomhet og man venter at Rommel vil gå til en almindelig offensiv. Han har fått frem forsterkning og man anslår at hans styrker nu er like store som før hans siste nederlag.

Angrepene på MALTA har fortsatt i liten målestokk og onsdag blev det opplyst at 47 fly var skutt ned over øya siste uke.

I DET FJERTE ØSTEN er regntiden sat inn i Burma og operasjonene her blir hemmet. Istedet er japanerne gått til en offensiv mot kineserne i kystprovisjon Tche Kiang og angriper 200 km syd for Shanghai. De har hatt endel frengang, men må betale den dyrt.

Forøvrig har de alliertes flyvirkosomhet tillatt og japanerne er blitt tilføyet følelige tap under de alliertes flyangrep.

Det er tydelig at den gobbelske strategi har vunnet gjenklang hos de gule ariere. En japansk melding om en stor seier ved Kalewa hvor 20.000 fiendtlige soldater skulde være falt er det rene oppspinn fra ende til annen. Det har i det hele tatt ikke vært noe slag i det område!

Sammendrag av nyhetene fredag aften kl. 19.30.

Slaget i Charkowområdet har rast hele natten og øker i intensitet og styrke. Det utvikler sig til å bli et voldsomt ødeleggelseslag. Det er ikke meget bevegelse i fronten, men Timosjenko fortsetter presset med store styrke tanks og artilleri.

På Kertsj fortsetter slaget på den østlige del, melder aftenens russiske kommunike.

I det sydvestlige Stillehav har allierte U-båter senket en japansk krysser på 7100 ton og 2 lastebiler på 9000 og 6000 ton.

En avdeling britiske bombefly er ankommet til det indre av Kina langs Burmaveien.

Send avisen videre. Helst anonymt!
Undgå NS og DE STRIPETE! Red.

UNIVERSITETSBIBLIOTEKETS
KRIGSTRYKKSAMLING

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 18

LØRDAG 30-5-1942

1 ÅRG

HILSEN TIL DE FANGNE

av
Nini Roll Anker.

Hver kveld, når det blir stille
går åndeaktige skritt
inn gjennom atengte dører,
og ansikter lyser hvitt.
Det er mine fangne landsmenn,
av tausheten stiger de fram.
Jeg ser dem vandre forbi mig
de sporeløse velene hjem.

Ja det er fangne landsmenn
som lider for Norges skyld,
ser på en mur og lengter
til hjertet ligner en byld,
som tenker, stirrer og stunder
til tankene blir til et sår,
tiden står tung og urørlig
skjønt dagene og dagene går.

Hver kveld når det blir stille
og ofte ved høilys dag
ser jeg dem, ser og hører
og lytter til travle slag,
lytter til hjerter som banker
sitt faresignal mot en mur,
signalet for Norges frihet
fra brennende hjerter i bur.

Jeg kjenner mig så ydmyk,-
jeg sitter så urørt her...
Lampen lyser, mens regnet
toner i hagens trær.
Stundom i stormende netter
med sus ifra vidåpen sjø
lever i mørket omkring mig
det Norge som ikke skal dø.

Jeg sulter ennå ikke,
jeg eier papir og penn,
og folkets bittre motstand
skal gå i mitt dikt igjen.
Ja ydmyk hører jeg røster
som spør uten hvile og ro:
Landsmann, arbeider du for oss,
hør, våkerdu, er du oss tro?

Ja jeg er våken venner
i fengsel og fangeleir.
Natten er sprengt av lengsel.
Vi våker og ber,- om seir.
Jeg retter av all min vilje
av alt hvad jeg eier av ånd,
mot alle de stengte dører
et slag av en broderlig hånd.

(Vend)

Denne utgave er beregnet på lænddistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

Akk hørte de det berke!
Om gjennom en fengselsgang
det bruste gjennom natten
som flammende frihetssang,
at alle andre herute,
vi har hverken ro eller fred.
For båndet som binder de fangne
det er som en brennende ed.

Hver kveld når det blir stille
skal være de fangnes stund.
Da skal vi sværge eden
med taus og sammenbitt munn:
Vi sværger, den kan ikke leves
den dag vi har sviktet vår vakt,
den dag det skal hete forgjebes
om ofret de fangne har brøgt.

SVENSKENE OG VI...

Fra Göteborgs Handels och Sjöfartstidning for 22. mai har vi hentet følgende artikkel som viser nokså tydelig hvordan svenske betrakter situasjonen i Norge idag. Artikkelen fremkom under headingen ILAG: Ater har en flokk norrømann, femton man skjuttis. Tyskarna råda i landet. Herr Quisling är deras handgångne man..

När M. Demaitre analyserar utsiktorna för Japan att få bukt med kinesernas motstånd, blir resultatet, att de äro mycket små, såvida inte en kinesisk quisling kan anskaffas. När Mr. Churchill vill karaktisera M. Laval, kallar han honom en quisling. Vidkun Quislings namn har övergått till att bli en benämning, liksom kapten Boycotts på sin tid gjorde. Kaptenens namn har blivit både substantiv och verb. Quislings namn är på väg att genomgå samma utveckling. Det är substantiv; man talar om en quisling. Det börjar också att talas och skrivas om att den eller den quislingar; verbet är på väg

Herr Quisling har förvärvat historisk odödlighet. Så länge norsk historia studeras, så länge med andre ord det norske folket fortlever, kommer hr. Quislings namn att nämnas i hävderna. Vilket eftermäle han kommer att få, kan ingen vara i tvivelsmål om. Hur blygsam han må vara, kan han icke ett ögonblick frukta, att hans namn kommer att förgätas. Även i andra folks tidböcker från denna tid skall benämningen "quisling" påträffas. Barnen i skolan få lära sig dess ursprung och dess innebörd. Quisling har förvärvat en odödlig ryktbarhet.

Om han och hans anhängare spana framåt och försöka tyda tidens tecken, måste de broas av vad de peka fram emot. De signalera, att vinden icke längre är stadig. Kastbyar komma och gå. De måste undra om ett varaktigt vindskifte är att motse. Det skulle vara en allvarlig historia för dem. De kunna icke en sekund vara i tvivelsmål om vad ett tyskt nederlag med tysk åtföljande sammanbrott skulle ha för återverkan på deras egen ställning. I samma stund tysk militärsmakt icke skyddade herr Quisling och hans hird, vore det ute med dem. Deras landsmän skulle utan barmhärtighet mot quislingarna använda stamping-out-metoden. De som icke kunde fly, vore förlorade.

Fly, vart skola de när stunden är inne, fly? Intet land på jorden vill bjuda dem tillflykt. Tyskland, som de tjänat, kan icke motta dem. Om och när nederlaget kommer råka de ur askan i elden, som söka skydd där. Där blir minst av allt hälsosamt ett vistas. Regimen har varit hård. Dess ledare har samvetsgrant inriat sitt bragelöfte, att styra "mit barbarischen Mitteln". De ha tillämpats icke blott i hemlandet, utan jämväl i alla länder han lade under sig, den tid krigslyckan var honom huld. Vad ett nederlag skulle betyda för Tyskland och dess skyddslingar, ha det tredje rikets egna talesmän på senare tiden gång på gång utlagt. Dessa deras utläggningar ha varit avsedda att inskräpa hos folket, att det icke hade något val. Det måste stödja regimen och hålla ut; ett nederlag vore Tysklands fullständiga undergång.

Det där är dock inte det värsta. När riden har gått ned, utrymmes scenen. Där döden gjort sin skörd, råder tystnad. Men minnet förbliver. Den gärning, som var Quislings och quislingarnas, den glömmas icke därför att de avtråda från scenen. De kunna, när de nu stå mitt uppe i sin verksamhet, icke vara i ovisshet om att deras namn och gärning äro fastnaglade i hävderna. De äro skrivna där med landsmäns blod, som de utgjutit. De må for-

söka försvara sig med att dessa dräpte landsmän i sin vrånghet satte sig till motvärn mot vad quislingarna sade vara Norges nationella uppgift. De veta att vad de nämna Norges nationella uppgift, är vad de nittio procenten av norrmen nämna landsförräderi: att låta Norges frihet och rätt fara. Och alla veta i detta fall hur det går om från nutidens dom appelleras till framtidens. Historiens domslut är klart. Quislingarna veta hur det lyder. De kunna icke sväva i någon villfarelse. De skola i all framtid få löpa gätlopp till folkens hävder.

Norge har alltså en laglig regering. Det är icke i den her. Quisling är konseljpresident. I så fall vore han ingen quisling. Han är ombud för den makt, med hvilken Norge befinner sig i krig.

PRINZ EUGEN

"Prinz Eugen" og 2 tyske destroyere ligger for tiden i Kvåsefjorden, ca. en norsk mil øst for Kristiansand. Kvåsefjorden er i den anledning avspærret. Det vites positivt at "Prinz Eugen" er skadet efter flyangrepet den 17. mai.

Om flyangrepet forteller öienvidner at det begynte ut på eftermiddagen vest for Lista og fortsatte østover utover aftenen i retning av Lindesnes. Farsunds innbyggere kunde i kikkerter følge slaget i skjærgården og blev vidne til at et par transportbåter blev skutt i brand, brente livlig en kort stund inntil de plutselig forsvant i dypet. Døde og sårede tyske soldater blev bragt inn til Farsund og de sårede innlagt på byens sykehus.

Mandag den 18. mai om kvelden blev en kinoforestilling for 10de Wehrmacht i Farsund plutselig avbrutt og byen satt i alarmberedskap likesom alle permisjoner for de tyske soldater i distriktene omkring blev innratt. I Farsund blev kanoner stillet op i gatene og rettet mot sjøen og strekningen Flekkefjord, Lyngdal, Farsund blev hele natt til tirsdag avpatroljert av tyske bilister og motorsyklister - og vel også strekningen Lyngdal, østover mot Kristiansand. Iakttagere meddeler at nervøsiteten er merkelig hos de tyske mannskapene.

SISTE. I det bladet går i trykken kommer meldingen om at Prinz Eugen har forlatt Kvåsefjorden, antagelig med kurs for hjemlandet.

DET NYTTER Å NEKTE...

Ca. 35 av politiets Aker avdeling nektet i april å ordne sine "forpliktelser" overfor NS, og de av dem som etter press tidligere var gått inn i partiet, meldte seg ut skriftlig.

2 stasjonsbetjenter og 12 politikonstabler blev suspendert mens samtlige politibetjenter og kontorfunksjonærer fikk foreløbig sitte i sine stillinger til saken hadde vært behandlet i departementet.

Resultatet ble imidlertid at samtlige med undtagelse av de 2 stasjonsbetjenter ble innsett i sine stillinger.

Når man vet at det fra 11. august 1941 foreligger ordre om at samtlige som melder seg ut av NS øieblikkelig skal settes ut av stilling, er resultatet bemerkelsesverdig og oppløftende.

NAZIIDRETTEN PRØVER Å LYVE SIG TIL TROPPER...

Forleden kjørte den samlede nazipresse opp med sitt tyngste skyts, og "FRITT FOLK"s sportsredaktør Per Lie ønsket ERIK STAI "vel møtt til sommerens konkurranser, Erik". Det skulde ikke være nødvendig for oss å fortelle at Stai er en bra kar, og således ikke driver naziidrett, men vi gjør det allikevel for at det ikke skal opstå unødvendige misforståelser. Det er nemlig bare utskudd som driver konkurransedrett idag.

EN FRANSKEMANN som kom til Stockholm traff en nordmann og kom i prat med ham. I samtalens løp sa franskmannen:

"Vår quisling heter Laval - hvad heter deres?"! -

Akk hørte de det berke!
Om gjennom en fengselsgang
det bruste gjennom natten
som flammende frihetssang,
at alle andre herute,
vi har hverken ro eller fred.
For båndet som binder de fangne
det er som en brennende ed.

Hver kveld når det blir stille
skal være de fangnes stund.
Da skal vi sværge eden
med taus og sammenbitt munn:
Vi sværger, den kan ikke leves
den dag vi har sviktet vår vakt,
den dag det skal hete forgyvetes
om ofret de fangne har brøgt.

SVENSKENE OG VI.

Fra Göteborgs Handels och Sjöfartstidning for 22. mai har vi hentet følgende artikkel som viser nokså tydelig hvordan svenske betrakter situasjonen i Norge idag. Artikkelen fremkom under headingen ILAG: Ater har en flokk norrmenn, femton man skjuttits. Tyskarna råda i landet. Herr Quisling är deras handgångne man..

När M. Lemaitre analyserar utsikterna för Japan att få bukt med kinesernas motstånd, blir resultatet, att de äro mycket små, såvida inte en kinesisk quisling kan anskaffas. När Mr. Churchill vill karaktisera M. Laval, kallar han honom en quisling. Vidkun Quislings namn har såvergått till att bli en benämning, liksom kapten Boycotts på sin tid gjorde. Keptenens namn har blivit både substantiv och verb. Quislings namn är på väg att genomgå samma utveckling. Det är substantiv; man talar om en quisling. Det börjar också att talas och skrivas om att den eller den quislingar; verbet är på väg

Herr Quisling har förvärvat historisk odödlighet. Så länge norsk historia studeras, så länge med andre ord det norske folket fortlever, kommer hr. Quislings namn att nämnas i hävderne. Vilket eftermäle han kommer att få, kan ingen vara i tvivelsmål om. Hur blygsam han må vara, kan han icke ett ögonblick frukta, att hans namn kommer att förutas. Även i andra folks tideböcker från denna tid skall benämningen "quisling" påträffas. Barnen i skolan skola få lära sig dess ursprung och dess innebörd. Quisling har förvärvat en odödlig ryktbarhet.

Om han och hans anhängare spana framåt och försöka tyda tidens tecken, måste de broas av vad de peka fram emot. De signalera, att vinden icke längre är stadig. Kastbyar komma och gå. De måste undra om ett veraktigt vindskifte är att motse. Det skulle vara en allvarlig historia för dem. De kunna icke en sekund vara i tvivelsmål om vad ett tyskt nederlag med tysk åtföljande sammanbrott skulle ha för återverkan på deras egen ställning. I samma stund tysk militärsmakt icke skyddade herr Quisling och hans hird, vore det ute med dem. Deras landsmän skulle utan barmhärtighet mot quislingarna använda stamping-out-metoden. De som icke kunde fly, vore förlorade.

Fly, vart skola de när stunden är inne, fly? Intet land på jorden vill bjuda dem tillflykt. Tyskland, som de tjänat, kan icke motta dem. Om och när nederlaget kommer råka de ur askan i elden, som söka skydd där. Där blir minst av allt hälsosamt ett vistes. Regimen har varit hård. Dess ledare har samvetsgrant inriat sitt bragelöfte, att styra "mit barbarischen Mitteln". De ha tillämpets icke blott i hemlandet, utan jämväl i alla länder han lade under sig, den tid krigslyckan var honom huld. Vad ett nederlag skulle betyda för Tyskland och dess skyddslingar, ha det tredje rikets egna talesmän på senare tiden gång på gång utlagt. Dessa deras utläggningar ha varit avsedda att inskräpa hos folket, att det icke hade något val. Det måste stödja regimen och hålla ut; ett nederlag vore Tysklands fullständiga undergång.

Det där är dock inte det värsta. När ridan har gått ned, utrymmes scenen. Där döden gjort sin skörd, råder tystnad. Men minnet förbliver. Den gärning, som var Quislings och quislingarnas, den glömmes icke därför att de avtråda från scenen. De kunna, när de nu stå mitt uppe i sin verksamhet, icke vara i ovisshet om att deras namn och gärning äro fastnaglade i hävderne. De äro skrivna där med landsmäns blod, som de utgjutit. De må for-

söka försvara sig med att dessa dräpte landsmän i sin vrånghet satte sig till motvärn mot vad quislingarna sade vara Norges nationella uppgift. De veta att vad de nämna Norges nationella uppgift, är vad de nittio procenten av norrmän nämna landsförräderi: att låta Norges frihet och rätt fara. Och alla veta i detta fall hur det går om från nutidens dom appelleras till framtidens. Historiens domslut är klart. Quislingarna veta hur det lyder. De kunna icke sväva i någon villfarelse. De skola i all framtid få löpa gatlopp å folkens hävder.

Norge har alltså en laglig regering. Det är icke i den her. Quisling är konseljpresident. I så fall vore han ingen quisling. Han är ombud för den makt, med hvilken Norge befinner sig i krig.

PRINZ EUGEN

"Prinz Eugen" og 2 tyske destroyere ligger for tiden i Kvasefjorden, ca. en norsk mil øst for Kristiansand. Kvasefjorden er i den anledning avsperrret. Det vites positivt at "Prinz Eugen" er skadet efter flyangrepet den 17.mai.

Om flyangrepet forteller öienvidner at det begynte ut på eftermiddagen vest for Lista og fortsatte østover utover aftenen i retning av Lindesnes. Farsunds innbyggere kunde i kikkerter følge slaget i skjærgården og blev vidne til at et par transportbåter blev skutt i brand, brente livlig en kort stund inntil de plutselig forsvent i dypet. Døde og sårede tyske soldater blev bragt inn til Farsund og de sårede innlagt på byens sykehus.

Mandag den 18.mai om kvelden blev en kinoforestilling for øde Wehrmacht i Farsund plutselig avbrutt og byen satt i alarmberedskap likesom alle permisjoner for de tyske soldater i distriktene omkring blev innratt. I Farsund blev kanoner stillet op i gatene og rettet mot sjøen og strekningen Flekkefjord, Lyngdal, Farsund blev hele natt til tirsdag avpatroljert av tyske bilister og motorsyklister - og vel også strekningen Lyngdal, østover mot Kristiansand. Iaktagere meddeler at nervøsiteten er merkbart hos de tyske mannskapene.

SISTE. I det bladet går i trykken kommer meldingen om at Prinz Eugen har forlatt Kvasefjorden, antagelig med kurs for hjemlandet.

DET NYTTER Å NEKTE..

Ca. 35 av politiets Aker avdeling nektet i april å ordne sine "forpliktelser" overfor NS, og de av dem som etter press tidligere var gått inn i partiet, meldte seg ut skriftlig.

2 stasjonsbetjenter og 12 politikonstabler blev suspendert mens samtlige politibetjenter og kontorfunksjonærer fikk foreløbig sitte i sine stillinger til saken hadde vært behandlet i departementet.

Resultatet ble imidlertid at samtlige med undtagelse av de 2 stasjonsbetjenter ble innsett i sine stillinger.

Når man vet at det fra 11. august 1941 foreligger ordre om at samtlige som melder seg ut av NS öieblikkelig skal settes ut av stilling, er resultatet bemerkelsesverdig og oppløftende.

NAZIIDRETTEN PRÖVER Å LYVE SIG TIL TROPPER..

Forleden kjörte den samlede nazipresse opp med sitt tyngste skyts, og "FRITT FOLK"s Sportsredaktör Per Lie önsket ERIK STAI "vel mött til sommerens konkurranser, Erik". Det skulde ikke være nödvendig for oss å fortelle at Stai er en bra kar, og således ikke driver naziidrett, men vi gör det allikevel for at det ikke skal opstå nödvendige misforståelser. Det er nemlig bare utskudd som driver konkurransedrett idag.

EN FRANSKMANN som kom til Stockholm traff en nordmann og kom i prat med ham. I samtalens löp sa franskmannen:

"Vår quisling heter Laval - hvad heter deres?"! -

"Ministerpresidenten" sammen med Jonas Lie og Skancke og en sterpolitiskorte troppet fredag før pinse inn på Jar skole hvor Stabekk skoleholder til midt i undervisningstiden. Undervisningen blev avbrutt, barna sendt hjem og de lærere som tilfeldigvis den dag befant sig på skolen, sammenkalt. Quisling holdt så en "tale" til dem hvor han skrek og skjelte og hulket og truet. "Det er lærernes skyld at de 17 unge guttene ble skutt" brølte han og "det er lærernes skyld at Norge ikke får sin frihet igjen" hulket han. "Dere ödelegger spillet for mig, og hindrer mig i å slutte fred med Tyskland." På spørsmål fra Quisling om lærerne nu vilde gå inn i sambandet, svarte samtlige lærere blankt nei. Quisling ga så ordre til at alle skulde arresteres. Blandt de arresterede er en lærerinne, frk. Johanne Rasmussen, og lektorene Faaland, Lærum-Hansen, Oscar Krogh, Sverre Skrede, Oluf Holck, Sommerfelt, Sandene, Klausen. Rektor Herzberg blev ikke arrestert i første omgang, men avskjediget på dagen og har meldeplikt. Han er falt for aldersgrensen og skulde gå av til sommeren. De av skolens lærere som ikke var tilstede på den begivenhetsrike dag blev tilsagt å møte på Sandvika skole kl. 11 dagen efter. De hadde imidlertid ikke Quisling tid til å møte, og lærerne blev tilsagt å møte onsdag den 27.ds.

På onsdag møtte 5 lærere, men 3 av dem blev sendt hjem igjen uten noen grunn. Disse 3 bad om å få bli arrestert sammen med de 2 andre, men dette blev avslått. Fru Stian Kristensen som underviser på Stabekk høyere Almenskole blevarrestert, og sendt til Åkebergveien..

KRIGSOVERSIKT

etter major Hastings .

Det er vanskelig å danne sig noget klart bilde av de omfattende operasjoner som for tiden foretas i Ukraina, efter de kjempendes kommunikeer.

Russernes meldinger er som vanlig lakonisk avfattet og sier lite. Tyskerne er derimot brautende, bruker mange ord og opgir en masse tall, men deres meldinger er i høyeste grad uklare og vanskelige å tyde.

Det ser ikke ut til at det er lykkes Timosjenko å trenge så særlig dypt inn i de tyske stillingene, men hans hovedhensikt som var å paralisere en ventet tysk offensiv i sydvest er sikkert lykkes.

De som har satt sig inn i kartene over de områder hvor russerne har satt igang sitt angrep og studert topografien og vei- og jernbanenettene, vil ha sett at Timosjenko må ha stukket hodet rett inn i et hvepsebol. Tyskerne har uten tvil hatt meget store styrker liggende i dette avsnitt, og russernes angrep har vært rettet direkte mot det punkt hvor fienden hadde konsentrert de største depoter og som av den grunn var best befestet.

Det tyske fremstöt mot Isjum kan volde endel uro. Lykkes det for dem å få kontroll over denne overgang over Donez vil det bevirke at russerne må avlede store styrker for å sikre denne del av fronten som er av stor viktighet.

Ser vi på de rent generelle forhold så trer det tydelig frem at russerne i løpet av vinteren har drevet en iherdig trening i å avverge panservognsangrep, og de tyske tanks som ifjor bröt sig forholdsvis lett igjenem russernes stillinger, vil i år møte adskillig større vanskeligheter. Bare dette har meget stor betydning, for Hitler vet at hans eneste sjansje til seier ligger i seier i sommer, mens russerne vet de har seiren dersom de bare kan holde ut. "Intet nytt" er således gode nyheter for russerne, men dårlige nyheter for tyskerne.

Denne verdenskrig kan inndeles i 3 faser:

1. Da den vel forberedte angriper lot sitt panservåpen og sine fly dure frem fra seier til seier og som nådde höidepunktet ved erobringen av Kreta.

2. fase innträtte da de allierte opnådde en labil likestilling. De fikk et tilbakeslag da Japan gikk med i krigen, men dette er blitt opveiet ved USA's kjempeskritt fremad. Karakteristisk for denne fase er de alliertes kraftige luftoffensiv i Det fjerne Östen, Maltas heroiske utholdenhet og de tiltagende britiske flyangrep på Tyskland og tyskokkuperte områder.

Ennå kan man ikke si at det er blitt noen avgjørelse i Atlanterhavet, og i Russland, Libya og Kina raser voldsomme slag, men alt i alt s å er stillingen idag adskillig bedre enn for et år siden. Den 3 fase i krigen, den avgjørende er ennå ikke innträtt. Hvordan den vil arte sig vet man heller ikke, men den vil bli et ragnarokk for det önde! Og vi kan si som Churchill: "Målet er i sikte!"

NORDMENNENS FASTHET TVINGER TYSKERNE TIL RETRETT..

Tysker er tysker overalt, og selvfølgelig benytter de krigsfanger i rustningsindustrien her i Norge som andre steder til tross for at det direkte strider mot de internasjonale lover for krigsførsel.

Dette er blandt annet tilfelle oppe på Norma projektilfabrikk på Grorud, og her har de norske arbeidere i lang tid trosset de strenge tyskeforbud mot å gi de russiske fanger som arbeider der, mat. Tyskerne har gjentagne ganger forsökt å få stanset disse små velgjerninger, men det har ikke nyttet. Nordmennene har helt avvist alle forbud og nu forsöker tyskerne sig med list. Det heter nemlig nu at man kan få lov å gi fangene mat og sigaretter, men det må gå gjennom den tyske vakten..

Vi tror neppe det er noen av arbeiderne som biter på denne lettgjennemskelige bluff, men det er i hvertfall en seier for de norskes fasthet. Tirsdag rökte forresten en av russerne og vi håper han kan komme sig unda.

MAKABERT MELLEMSPILL.

Vi har nu fått de faktiske opplysninger om affären Per Christensen. Den kaster et merkelig lys over de midler NS med tysk hjelp benytter sig av når det bare tjener deres hensikter.

Stortyven Anton Rogstad, eftersökt for 30 innbrudd, var på turne i traktene ved Flisa sammen med en likesinnet og en kvinne. Det synes som om Rogstad tidligere også har vært på de samme kanter, og ifört brunskjörte og svart slips også da.

Gjengen hadde stjålet en skinke, og satt i skogkanten og stekte den da Christensen og en grensepoliti kom dit i bil. Da tyveriet av skinken var anmeldt, skulle de 3 arresteres. Da alle gikk bort til bilen, benyttet Rogstad anledningen til å trekke en revolver, skjöt Christensen og stakk se av.

Den andre politimannen beordret resten av tyvegjengen å passe på Christensen mens han kjörte efter lege. De ventet der i 2 timer, og blev med da Christensen blev kjört vekk. Efter forhörene i Oslo blev de sluppet fri!

Som en ser blir det svært lite igjen av historien om "Jössangene som skulle römme til Sverige!" og Terbovens opptreden ved "martyrens" begravelse blev et gjennemsiktig forsök på å overføre hevdvunne tyske provokasjonsmetoder til norsk jord.

I UKENS LÖP.

Uken siden pinse har bragt flere ting av interesse. Ting som tilsammen må virke opmuntrende på oss eftersom de kan tyde på at "vår dag" kanskje ikke er så fjern som vi i svarte öieblikk har hatt lett for å se den.

RUSSLAND. Som ventet har russerne måttet trekke sig ut af Kertsch og over til Kaukasus. I en melding söndag het det at evakueringen var blitt

heldig gjennomført. Idag står således de tyske tropper og speider over mot oljelandet og ønsker sig sikkert mange, mange båter og likeledes den russiske Svartehavsflåte, langt vekk. Men man kan jo ønske så meget. --

Ved Charkow fortsetter det store slaget på 3dje uke og det har utviklet sig til et voldsomt ødeleggelsesslag, hvor det ikke så meget er spørsmål om terrengvinning som om å tilføie fienden tap. Dette er i et hvert fall russernes taktikk. Marskalk v. Bock som er blitt tvunget til å kjempe nu, setter meget inn på å bryte igjennem russernes venstre flanke for dermed å avskjære de tropper som rykker frem mot den viktige by Krasnogrod og for å tilrive sig herredømmet over Isjum og Nowo Serpochow og dermed overgangene over Donez. Han har satt inn store styrker tanks og infanteri, men alle meldinger fra russisk hold forteller at han blir stoppet og at hans tap er meget store og blodige. Man regner at mellom 2 og 3 tankdivisjoner er ødelagt samtidig som 62. infanteridivisjon, 79. infanteridivisjon, 293. inf. div. og 101. lette divisjon er sterkt oprevet. Det er tydelig at tyskerne ikke våger å tape de te slag og de har derfor trukket til sig store forsterkninger av mann og materiell fra de omliggende områder. Bl.a. har de tatt en mengde fly fra andre fronter og satt de inn her, men deres tap er meget store, ca. 300 siden slaget begynte. Tirsdag f.eks. 82 fly mot 23 russiske. og i de siste dager har det sett ut som om mangelen på "stukas" har begynt å gjøre sig gjeldende. De har også begynt å gå forsiktigere, men også mindre effektivt, tilverks med bombing og slipper således nu sin last fra mellom 1200 og 1500 meters høide.

På den annen side har også Timosjenko fått store forsterkninger i det siste og hvordan utviklingen enn blir, så har v. Bock langt igjen før han har nådd sitt mål.

De tyske "seiersmeldinger" i de siste dager viser tydelig at Gøbbels fremdeles er i full aktivitet og at våren virker inspirerende på ham. Meldingene om de store tyske omringningsseire betegnes fra våre alliertes side som rent oppspinn, men da herr Gøbbels er så lur ikke å oppgi noen eksakte punkter eller steder hvor seirene skulde være vunnet kan det lett se ut som om påstand står mot påstand. Forutsetningene for en slik stor omringning er at den fiendtlige arme er innesluttet, og den eneste tyske operasjon som kan peke i den retning er v. Bocks fremstøt mot Isjum og videre nordover langs Donez. Men dette kan nødvendigvis bare være den ene halvpart av operasjonen den andre nødvendige halvpart måtte i dette tilfelle være et tysk fremstøt fra nord og sydover langs elven, men om noe slikt fremstøt er det ikke blitt meldt hverken fra tysk eller russisk hold!

Forøvrig er det i løpet av uken kommet endel meldinger om litt aktivitet også på andre fronter i Russland. Således blev det tirsdag meldt at tyskerne konsentrerte tropper i nærheten av Smolensk og at en offensiv her kunde ventes. Onsdag kom en melding som så at russisk kavaleri hadde drept 2100 tyskere 60 km bak de tyske linjer på sørfronten og likeledes at 5 tyske forsyningsskip, 2 destroyere og 2 eskortefartøyer var senket i Ishavet. Torsdag meldtes at 12 tyske fly var skutt ned under et stort anlagt angrep som var rettet mot Murmansk.

I LIBYA har Rommel satt igang den ventede offensiv, men ennå er det fortidlig å tale om resultater. Onsdag gikk han til angrep med store panserstyrker, men ved BIR HAKIM, 60 km fra kysten blev de splittet i 2 kolonner av de allierte forsvarere som kastet dem tilbake. Likeledes forsøktes et angrep på GAZALA, men med samme resultat. Forsvarerne var godt forberedt på angrepet og deres flyvåpen grep effektivt inn allerede før offensiven kom ordentlig igang.

Det er ikke usannsynlig at denne offensiv er opptakten til en livligere aktivitet i hele Middelhavsområdet. Det meldes således om intens trening av fallskjermtropper på Kreta og om troppekonsentrasjoner både i Hellas og på Doekaneserne.

Til tross for disse viktige krigsbegivenheter så har kanskje andre ting i Europa fengst like stor interesse i denne uke. Av disse ting er

det generalstatsforhandlingene i London som man uvilkårlig reflekterer mest over. Hvad disse forhandlinger går ut på i detaljer kan man bare gjette sig til, men det er klart at det er etableringen av den nye europeiske front som er gjenstand for inngående drøftelser. Faktum er at 2/3 av den amerikanske generalstab med menn som de 2 sjefer for de amerikanske luftstyrker, general Arnold og admiral Towers, sjefen for luftinfanteriet brigadegeneral Lee, og sjefen for intendanturen, general Sommerwill er idag i London for å forhandle med de øvrige alliertes generalstab. Det uttales åpent at det selvsagt ikke er noen turistreise hverken disse herrer eller alle de amerikanske tropper som er kommet til Nordirland, er ute på.

Samtidig har en statsmann for den amerikanske regjering uttalt at de tropper som er sendt til Europa er folk som er ferdig utdannet og fullt utstyrt til aksjon.

I forbindelse med dette kan nevnes at det i påsken blev holdt flere messenøtter i London hvor der blev opfordret til dannelse av en ny front. Resolusjoner utfattet på slike møter er selvfølgelig som regel kun utslag av ønsket hos den mektige mann som er uten ansvar, men som stilling er idag, så kan også regjeringen hatt en finger med i spillet.

Billedet av TYSKLAND idag er ikke preget av den samme rolige besluttsomhet som man finner hos våre allierte. 2 ministre er i ukens løp blitt ofret som syndebukker, begge offisielt på gr. a. dårlig helbred. Den første var riksnæringsminister Barre som måtte gå på g. a. de dårlige matforhold innen riket og den andre var statssekretær i transportvesenet - Kleinmann, som blev ofret som sonoffer for den britiske bombing av de tyske jernbaner. Dette sammen med henrettelsen av de 14 tyske borgere i Mannheim for underspøringsarbeide, er bobler som stiger op til overflaten fra det Tyskland som ligger under Gøbbels og Gestapos "rolige" overflate.

Forholdet Tyskland - Italia - Vichy er heller ikke preget av den ro som man skulde vente av folk som kun skulde sikre sig den endelige seier for det endelige fredspølgjør kunde skjæ.

Mussolini har ropt høyere om Tunis, Nizza og Korsika og Hitler som antagelig ikke er 100% fornøyet med Laval ser ut til å støtte ham, på den måte venter han antagelig å få bedre tak på den franske forræder som antagelig vil ofre Tunis for å forsøke å redde de andre 2. Tunis vil da også ha den største betydning for aksen i den nuværende situasjon i Middelhavet.

I de besatte områder ser det ut til at befolkningen har fått større forhåpninger om snartlig befrielse og at de mer ønsker å gjøre aktiv innsats. Meldinger om øket motstand, sabotasjehandlinger strømmer stadig inn fra alle kenter og Gestapos masseyrderier ser ikke ut til å kunne avskrekke noen. Fra Prag kom det onsdag melding om at den forhatte Gestapo-bøddel Heydrich, var blitt skutt av 2 patrioter. Hvorvidt det lyktes å få livet av ham vet man ikke ennå, men det skal være håp.

I DET FJERNE ØSTEN fortsetter japanerne sin offensiv mot Kina, hvor deres mål er flyplassene i kystprovinsene. Til tross for deres store innsats av tropper og materiell har det gått langsomt fremover på grunn av kinesernes sterke, innbitte motstand. Under forsøkene på å ta byen Chin Hwa har de tapt mange tusen mann og de har nu gått over til en ny taktikk, nemlig å omringe byen. Det sies at de i dette område har satt inn 100.000 mann. På andre avsnitt har kineserne hatt fremgang og har bl. a. gått over Salween-elva på 4 steder og rensert byen Lung Ling for fiendtlige tropper.

Forøvrig har de allierte ført frem forsterkninger av fly og japanerne får mer og mer føle tyngden av deres angrep. Dette gjelder også Australia.

INNSTALL IKKE HJELPEN TIL LÆRERNE!

Det er feilaktig å tro at lærerstriden er slutt og at de ikke trenger mere økonomisk støtte. Selvsagt er det så at de fleste hever lønn så lenge dette ikke betyr medlemskap i lærersambandet, men en vet aldri hvor lenge det går. OG I ALLE FALL ER DET HUNDREDER AV FAMILIER SOM ER HELT BLOTTET FOR EKSTISTENSMIDLER FORDI FORSØRGERNE ER I FENGSEL. GJØR DIN PLIKT MOT LÆRERNE OG FEDRELANDET. STØTT OP ØKONOMISK SÅ LANGT DU EVNER!

London, fredag aften kl. 19,30 og senere:

Det er et stort tankslag igang i Libya s.ø. for Tobruk. Angrepet går i vide buer utover ørkene og er drevet tilbake av den 8. britiske arme. Heftige kamper foregikk i hele går. Hovedslaget foregår ved Akroma 16 km. fra kysten og om det viktige veiknutepunkt Knightsbridge 20 km syd for Akroma. - Da angrepet startet onsdag var hele 250 tanks, hovedsaklig tyske, i kamp i retning Bir Hakim. blev hele 55 italienske tanks ødelagt.

Britiske bombe og jagerfly var i hele går i aksjon over hele Cyrenaiska og angrep fienden ved Martuba, Tmini, Augusta og Mekele. Mange angrep var rettet mot transport og forsyninger syd for El Adem.

En transportkolonne på 700 lastebiler blev bombet iblandt av Boston bombefly ledsaget av Kitty Hawk jagere, og store ødeleggelser blev forårsaket.

Akseangrepet kom ikke overraskende på generalene Auchinleck og Ritchie, og de behersker situasjonen. De allierte startet sin flyoffensiv mot fienden allerede før Rommels offensiv kom igang, og troppekonsentrasjoner og motorkjøretøier blev kraftig angrepet.

Messina og Cattanias flykasser blev også angrepet igår. 5 britiske fly gikk tapt, men 3 piloter er reddet.

KAMPENE I UKRAINA.

I den sydøstlige sektor foregikk kampene inatt med uforminset heftighet og det skiftet med angrep og motangrep.

Russerne melder å ha angrepet en ikke navngitt by i Isjumområdet og at de har tatt sparten av byen hvor det nu kjempes heftig. Tyskerne svir av husene eftersom de trekker sig ut.

I Charkows nærhet har tyskerne prøvet å angrep som er slått tilbake med store tap. - Slaget har nu vart i over 2 uker og ingen avgjørelse foreligger ennå. Det er intet som tyder på at der er et eneste grunnlag for riktigheten av den tyske påstand om innringning av 3 armær. Bemerkelsesverdige er at tiltreng for at de skulde ha tatt 165.000 fanger kan de ikke opgi navn på en eneste divisjon eller brigade vel vidende om at et forsøk vilde føre til bevis for løgnen. Russerne derimot har gitt opplysning om flere ødelagte tyske tankdivisjoner og infanteridivisjoner og tyskerne har ikke kunnet demotore.

Målsmenn sier at hvis slaget fortsetter å bølge frem og tilbake en tid vil tapene ikke kunne overvinnas av tyskerne som hadde planer om en offensiv og ikke et forsvarsslag. Hvis slaget blir uavgjort vil det si det samme som en russisk seier i fall.

BERING ØSTEN.

Amerikanske U-båter har senket 2 japanske transportskip og antagelig også et 3dje. 1 tung japansk krysser har fått torpedotreffere og er sterkt skadet.

I KINA fortsetter kampen om Chang Hwa. Tross 4 japanske storangrep i løpet av 3 dager holder byen franske, idet kineserne har slått japanerne tilbake.

Allierte fly har igår bombet Rebaoul og Leo i stor skala. Det kom til heftige luftkamper hvor minst 6 japanske fly ble skutt ned og 5 andre ødelagt. De allierte mistet 3 fly.

General Wavel uttaler at 4/5 av general Alexanders Burmaarme nu er i India og i god form. Deres innsats reddet India og går nu inn i Indias forsvar.

- VESTFRONTEN. Britiske fly var over Frankrike idag og flyplasser og jernbaner blev bombet. Et sted ble hele 7 godstog ødelagt. Inatt angrep bombere en tysk konvoi utenfor de frisiske øer. 4 skipsattes iblandt, og andre skadet. Konvoien var antagelig på vei til Trondheim, og det er et godt bevis på tilstand ved de tyske jernbaner at forsyningsene nu må gå sjøveien i størst mulig utstrækning.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 20

LØRDAG 13-6-1942

1 ÅRG

NORSK FOLK.

Norsk folk, det var oss alle,-
så var vår enkle tro.
Men troen måtte falle,-
det brast så mangen bro,
det sank så mangt et merke
som valet høit og stolt.
Vi styrtet gjennom mange gulv
for bunnen holdt.

Men ingen skummel kjeller
fikk slukt oss da vi fallt!
Et nakent vårlys veller,
det stormer blått og kallt,-
og de som ikke blinker,
men tar som ridderslag
de tyngste kast av stormen er -
norsk folk idag!

Før deltes folket vannrett
i sine skillte lag.
Men voldferd, svik og standrett
har lært oss at idag
har folket delt sig loddrett:
I dem som ikke dur
og dem som står med ryggen rak,
selv mot en mur.

Ett høifjell,- tusen tinder,-
det er vår fremtids drøm,
og Norges dyp av minner
har speilt den i sin strøm.
Norsk folk er de som varsler
idag en tidebolk
med høie fjell der tind bak tind
er Norges frie folk!

Nå bærer den mot fjellet
den veien vi må gå.
Høit over bakkehellet
står bre og tinder blå.
Men vi må storme berget
om berget er av glass.
Prinsessen heter Norges land.
Hver mann på plass!

Det sank så mangt et merke,
nå har vi bare ett,
men bak det står de sterke,
de tro, og de står tett.
For veien smalner, stiger,
blir ur, blir is, blir vegg,
Per Gynt for alvor rider
langs Gjendinegg.

Ja, vi må storme veggen
som stiger ende opp!
Høit over Gjendineggen
får frihetstanken kropp!
Ett høifjell,- tusen tinder,-
her lå det jo og skjøn
med lys og luft og råderum
for hver og en!

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten dagleg nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.